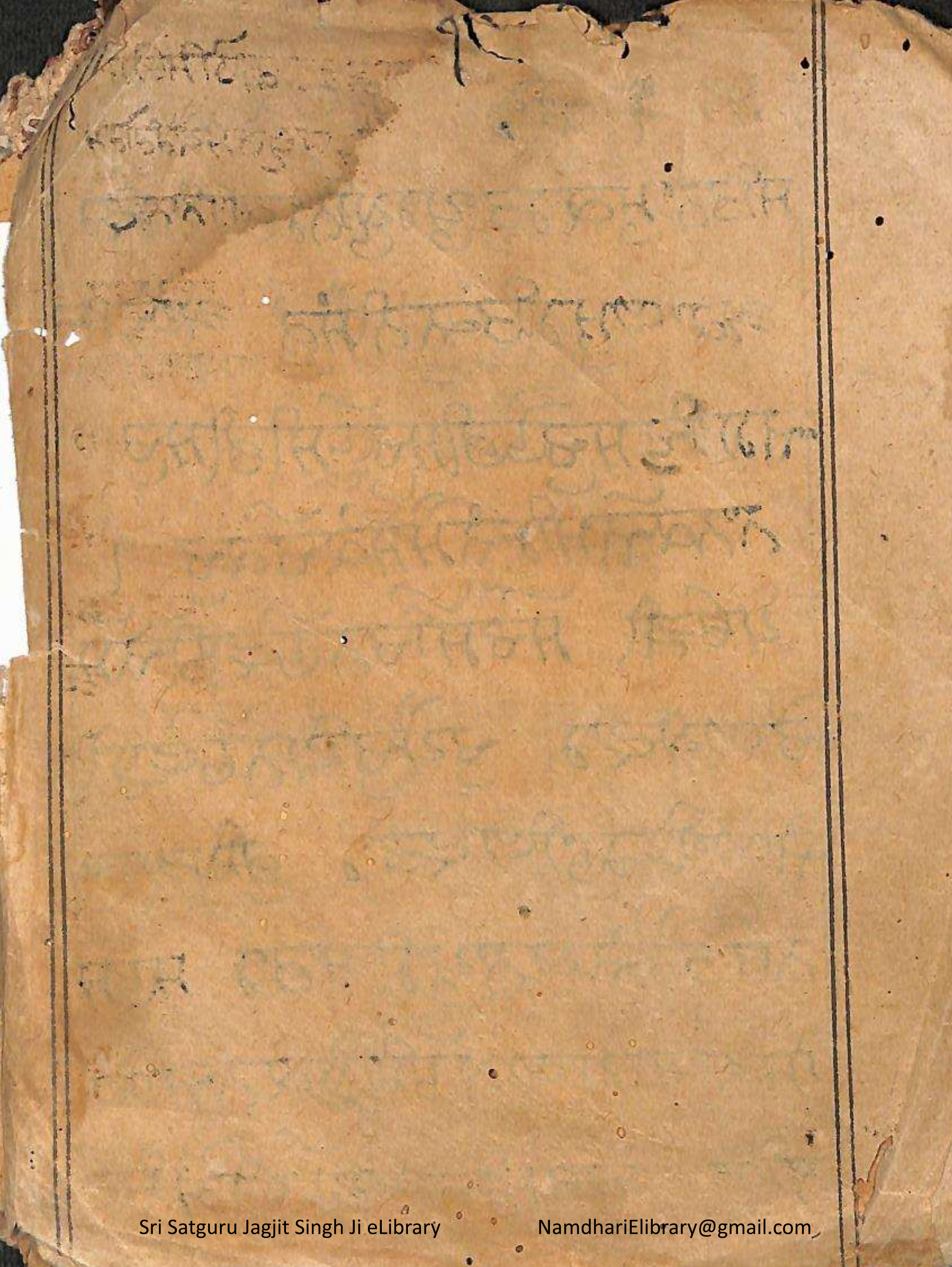
ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible]

ਮ: ੧ ਜਪੁ ਸਲੋਕ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਆਦਿ ਸਚੁ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ
ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ
[illegible]
ਪਉੜੀ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ
ਲਖ ਵਾਰ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ
ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ
ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ਸਹਸ
ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ
ਨਾਲਿ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ

ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ
ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ੧
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿ
ਆ ਜਾਈ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ
ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੁਕਮੀ
ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ
ਪਾਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀ
ਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ
ਹੁਕਮਿ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁ
ਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ੨

ਗਾਵੈਕੋਤਾਣੁਹੋਵੈਕਿਸੈਤਾਣੁ ਗਾਵੈ
ਕੋਦਾਤਿਜਾਣੈਨੀਸਾਣੁ ਗਾਵੈਕੋ
ਗੁਣਵਡਿਆਈਆਚਾਰ
ਗਾਵੈਕੋਵਿਦਿਆਵਿਖਮੁਵੀ
ਚਾਰੁ ਗਾਵੈਕੋਸਾਜਿਕਰੇਤਨੁਖੇ
ਹੁ ਗਾਵੈਕੋਜੀਅਲੈਫਿਰਿਦੇਹੁ
ਗਾਵੈਕੋਜਾਪੈਦਿਸੈਦੂਰਿ ਗਾਵੈ
ਕੋਵੇਖੈਹਾਦਰਾਹਦੂਰਿ ਕਥਨਾਕਥੀ
ਨਆਵੈਤੋਟਿ ਕਥਿਕਥਿਕਥੀਕੋਟੀ
ਕੋਟਿਕੋਟਿ ਦੇਦਾਦੇਲੈਦੇਥਕਿਪਾਹਿ
ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹੀਖਾਹਿ ਹੁਕਮੀ

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ੩ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਂ
ਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ਫੇਰਿ ਕਿ
ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧ
ਰੇ ਪਿਆਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ
ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਮੀ ਆਵੈ
ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ਨਾਨਕ
ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ
੪ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋ

ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ ਜਿਨਿਸੇਵਿ
ਆਤਿਨਿਪਾਇਆਮਾਨੁ ਨਾਨਕਗਾਵੀਐ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵੀਐਸੁਣੀਐਮਨਿਰਖੀ
ਐਭਾਉ ਦੁਖੁਪਰਹਰਿਸੁਖੁਘਰਿਲੈਜਾਇ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾ
ਗੁਰੁਪਾਰਬਤੀਮਾਈ ਜੇਹਉਜਾਣਾਆ
ਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ ਗੁਰਾਇਕ
ਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁ
ਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿਨਜਾਈ ੫
ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇ

ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ
ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ
ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ
ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ਗੁਰਾ ਇਕ
ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ੬ ਜੇ ਜੁ
ਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ
ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚ
ਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ
ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ
ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ਕੀਟਾ

ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ
ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ
ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ
ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ
ਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ
ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ ੮ ॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ
ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ

ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਿਵੇਦ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸ
ਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ
੯ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ
ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਕਾਇਸਨਾਨੁ ਸੁਣਿ
ਐਪੜਿਪੜਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ ਸੁਣਿਐਲਾਗੈ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੁ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾ
ਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ੧੦
ਸੁਣਿਐਸਰਾਗੁਣਾਕੇਗਾਹ ਸੁਣਿਐਸੇਖ
ਪੀਰਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਣਿਐਅੰਧੇਪਾਵਹਿਰਾਹੁ
ਸੁਣਿਐਹਾਥਹੋਵੈਅਸਗਾਹੁ ਨਾਨਕਭ
ਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾ

ਨਾਸੁ ੧੧ ਮਨੇਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਇ
ਜੇਕੋਕਹੈਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਕਾਗਦਿਕ
ਲਮਨਲਿਖਣਹਾਰੁ ਮਨੇਕਾਬਹਿਕਰਨਿਵੀ
ਚਾਰੁ ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੨ ਮੰਨੈ
ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਮਨਿਬੁਧਿ ਮੰਨੈ ਸਗਲ
ਭਵਣਕੀਸੁਧਿ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿਚੋਟਾਨਾ
ਖਾਇ ਮੰਨੈ ਜਮਕੈਸਾਥਿਨਜਾਇ
ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ ਜੇਕੋਮੰਨਿ
ਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ ੧੩ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ
ਠਾਕਨਪਾਇ ਮੰਨੈ ਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਜਾਇ

ਸੈਨੈ ਸਮਾਨਚਰੈਬੰਧੁ ਸੈਨੈ ਪਸ
ਸਤੀਸ ਬ੍ਰੰਧੁ ਐਸਨਾਮੁ ਸੀਸੰਖੰਡੁ ਕੇ ਹੋਇ
ਜੋਕਬੀ ਮਨਿ ਜਾਨੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ੧੪
ਸੈਨੈ ਪਾਂਟੈ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰ ਸੈਨੈ ਪਰ
ਹਾਂਰਸਥਾਰੁ ਸੈਨੈ ਤੋਤਾਂਰਸੁ ਗ੍ਰਸਿਕ
ਸੈਨੈ ਨਾਂਨਕਭਦੌਂ ਰੀਤਿਧਿ ਐਸਨਾਮੁ
ਸੈਰਖੰਡੁ ਕੇ ਹੋਇ ਜੋਕਬੀ ਮਨਿਜਾਨੈ ਮਨਿਕੋਇ
੧੫ ਪੰਚਪਦੌਂ ਨਾਪਚਰਾਂਨ ਪੰਚੇਸ
ਹੀਓਂ ਗੀਆਂ ਨ ਪੰਚੇਸਤੁਰਿ ਹੋਇਗਾਤੁ
ਪੰਚਾਂਕਾਨੁ ਸੁਰੋ ਕੀਅਬਾਨੁ ਜੋਕਬੀ ਕੇਫ਼ੇ
ਹੀਰਾਨੁ ਕਾਤੇਕੈ ਕਾਜੈ ਨਾਂਉਸਮਾਨੁ

ਧਉਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿ
ਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈ
ਸਚਿਆਰੁ ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ
ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈ
ਕਵਣੁਜੋਰੁ ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ
ਸਭਨਾਲਿਖਿਆਵੁੜੀਕਲਾਮ ਏਹੁਲੇਖਾ
ਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾ
ਹੋਇ ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ ਕੇਤੀ
ਦਾਤਿਜਾਣੈਕਉਣੁਕੂਤੁ ਕੀਤਾਪਸਾਉ
ਏਕੋਕਵਾਉ ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ
ਰੀਆਉ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆ

ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ ॥
ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ ਅਸੰ
ਖਜਪੁ ਅਸੰਖਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖਪੂਜਾ ਅਸੰ
ਖਤਪਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ
ਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖਸਤੀ
ਅਸੰਖਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏ
ਕਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ ॥ ਤੂੰਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖਮੂਰ

ਖਅੰਧਘੋਰ ਅਸੰਖਚੋਰਹਰਾਮਖੋਰ ਅਸੰਖ

ਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ ਅਸੰਖਗਲਵਢ

ਹਤਿਆਕਮਾਹਿ ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ

ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਜਾਹਿ ਅਸੰਖ
ਫਿਰਾਹਿ।

ਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰ

ਕਰਹਿਭਾਰੁ ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ

ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ ਵਾਰਿਆ

ਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀ

ਕਾਰ ਤੂੰਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ ੧੮

ਅਸੰਖਨਾਵ ਅਸੰਖਥਾਵ ਅਸੰਖਅਗੰਮ

ਅਗੰਮਲੋਅ ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਹੋਇ

ਅਥਗੀਤਾਂ ▪ ਅਥਗੀਸਾਧਨੀਰੁ ਅਥਗੀਗਿ
ਅਨੁਗੀਤਮੁਦੁਗਾਏ ਅਥਗੀਸਿਖਦਾਥੋਂ
ਧਨੁਖਾਂਣੇ ਅਥਗੀਸਿਗਸੰਜੋਗੁਦਥਾਂ
ਇਸੇ ਜਿਨੇਸਿ੍ਰਧਥੇ ਜਿਸੁਗੀਸਗਿਸਥੇ
ਜਿਓਹ੍ਰਗਮਾਏਤਦੋਤਦ੍ਰਿਧਗੀਰੁ ਜੋਰਾਂ
ਕੀਤਾਂਤੇਤਸਾਂਓੁ ਇਵਦੁਸੌਂ ਨਾਂਧ੍ਰਿਖਾਂਓ
ਕੁਦਗੀਤਕਓਦਾਕਓਂਵੀਤਾਗ ਦਗਿ
ਅਨਜਾਂਦਾਂਏਕਦਾਗ ਜੋਤਯੁਭਾਂਵੈਸਾਂਏ
ਭਧੀਕਾਗ ਤ੍ਰੂੰਸਦਾਂਸ ਧਾਂਮੀਤਗਿਗਂ
ਕਾਗ ੧੮ ਭਗੀਔਪਸੁਧੈਗਤਨੁਦੇਵੀ
ਧਾਂਣੀਧਿਤੌਓਤਗੌਥੋਰੁ ਮੁਤਧਧੀਕੌ

ਸੁ

ਕਪੜੁ ਹੋਇ ਦੇਇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ

ਧੋਇ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਓਹੁ

ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ਨਾਨਕ ਹੁਕ

ਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ੨੦ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ

ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿ

ਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ

ਭਾਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਵਿਣੁ ਗੁਣ

ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ

ਬਾਂਣੀਬਰੰਮਾਉ ਸਤਿਸੁਹਾਂਣੁਸਦਾਮਨਿ
ਚਾਉ ਕਵਣੁਸੁਵੇਲਾਂਵਖਤੁਕਵਣੁ ਕਵਣ
ਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀ
ਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆਆਕਾਰੁ
ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇ
ਖੁਪੁਰਾਣੁ ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾ
ਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ
ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾ
ਹੁਨਾਕੋਈ ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾ
ਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ ਕਿਵਕਰਿਆ
ਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ

ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂ

ਇਕੁਸਿਆਣਾ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀ

ਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ ਨਾਨਕਜੇ

ਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆਨ

ਸੋਹੈ ੨੧ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲ

ਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ ਓੜਕਓੜਕ

ਭਾਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ

ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾਅਸੁ

ਲੂਇਕੁਧਾਤੁ ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐ

ਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ ਨਾਨਕਵਡਾਆ

ਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ ੨੨ ਸਾਲਾਹੀ

ਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰਤਿਨਪਾਈਆਨਦੀਆਅਤੈ
ਵਾਹੁ ਪਵਹਿਸਮੁੰਦਿਨਜਾਣੀਅਹਿਸਮੁੰ
ਦਸਾਹਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ
ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁਨਵੀ
ਸਰਹਿਤਨਪਹੁਚੈਕੋਇ ੨੩ ਅੰਤੁ
ਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿ
ਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿ
ਮੰਤੁ ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ ਅੰਤੁ
ਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅੰਤਕਾਰਣਿਕੇਤੇਬਿ
ਲਲਾਹਿ ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ
ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ ਬਹੁਤਾਕਹੀ

ਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ
ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ਏਵਡੁ ਊਚਾ
ਹੋਵੈ ਕੋਇ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ੨੪
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ
ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਕੇਤੇ
ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ਕੇਤਿਆ ਗਣ
ਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ
ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ
ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ

ਮਾਰ ਏਹਿਭਿਦਾਤਿਤੇਰੀਦਾਤਾਰ ਬੰਦਿ
ਖਲਾਸੀਭਾਣੈਹੋਇ ਹੋਰੁਆਖਿਨਸਕੈ
ਕੋਇ ਜੇਕੋਖਾਇਕੁਆਖਣਿਪਾਇ
ਓਹੁਜਾਣੈਜੇਤੀਆਮੁਹਿਖਾਇ ਆਪੇ
ਜਾਣੈਆਪੇਦੇਇ ਆਖਹਿਸਿਭਿਕੇਈ
ਕੇਇ ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਿਫਤਿਸਾਲਾਹ
ਨਾਨਕਪਾਤਿਸਾਹੀਪਾਤਿਸਾਹੁ ੨੫
ਅਮੁਲਗੁਣਅਮੁਲਵਾਪਾਰ ਅਮੁ
ਲਵਾਪਾਰੀਏਅਮੁਲਭੰਡਾਰ ਅਮੁਲ
ਆਵਹਿਅਮੁਲਲੈਜਾਹਿ ਅਮੁਲਭਾਇ
ਅਮੁਲਾਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁਧਰਮੁਅਮੁ
ਲੁਦੀਬਾਣੁ ਅਮੁਲੁਤੁਲੁਅਮੁਲੁ

ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਅਮੁਕਤ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਕਤ ਨੀਸਾਂ
ਣੁ. ਅਮੁਕਤ ਕਰਮੁ ਅਮੁਕਤ ਕੁਰਮਾਣੁ
ਅਮੁਕਤੌ ਅਮੁਕਤ ਅਖਿਅ ਅਣਜਾਣੁ ਅਖੰ
ਅਖਿਅ ਗਉਣ ਪਵਣ ਪਾਣੀਉ ਅਖੰਡ ਦੇਵ
ਪਰਧਾਨ ਅਖੰਡ ਪਰੇਕਰਮ ਉਦੰਡ ਆ
ਅਖੰਡ ਧਰਮੇ ਅਖੰਡ ਇੰਦ ਅਖੰਡ
ਗਯੰਦ ਰੈਂਗਨਿ ਰਿੰਦ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਖੰਡ
ਸਿੱਧ ਅਖੰਡ ਕੇਤੇ ਕੀਤ ਬੁੱਧ ਅਖੰਡ
ਚੰਨਦ ਅਖੰਡ ਦੇਵ ਅਖੰਡ ਸੁਮਿਨਗ
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ਕੇਤੇ ਅਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪਾਂਡ
ਕੇਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਂਡ ਏਤੇ ਕੀਤ
ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਅਖਿਨ ਸਕੀਉ ਕੇ ਈ ਕੇਈ ਜੇਵ

ਭਾਵੈਤੇਵਡੁਹੋਈ ਨਾਨਕਜਾਣੈਸਚਾਸੋ
ਇ ਜੇਕੋਆਖੈਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ਤਾਲਿਖੀ
ਐਸਿਰਿਗਾਵਾਰਾਗਾਵਾਰੁ ੨੬ ਸੋਦਰੁ ਕੇ
ਹਾਸੋਘਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਬਹਿਸਰਬਸਮਾਲੇ
ਵਾਜੇਨਾਦਅਨੇਕਅਸੰਖਾਕੇਤੇ
ਵਾ ਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਹਿਤੁਹਨੋਪਉਣਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁਗਾਵੈਰਾਜਾਧਰਮੁਦੁਆਰੇ
ਗਾਵਹਿਚਿਤੁਗੁਪਤੁਲਿਖਿਜਾਣਹਿ
ਲਿਖਿਲਿਖਿਧਰਮੁਵੀਚਾਰੇ ਗਾਵਹਿ
ਈਸਰੁਬਰਮਾਦੇਵੀਸੋਹਨਿਸਦਾਸਵਾਰੇ
ਗਾਵਹਿਇੰਦਇਦਾਸਣਿਬੈਠੇਦੇਵਤਿਆ
ਦਰਿਨਾਲੇ ਗਾਵਹਿਸਿਧਸਮਾਧੀਅੰਦਰਿ

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ

ਗਾਵਨਿਸਾਧੀਵਿਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਜਤੀਸਤੀ

ਸੰਤੋਖੀਗਾਵਨਿਵੀਰਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿਪੰਡਿਤ

ਪੜਨਿਰਖੀਸਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵੇਦਾਨਾਲੇ

ਮੋਹਣਿ ਗਾਵਨਿਮੋਹਨੀਆਮਨੁਸੁਰਗਾਮਛਪਇ

ਆਲੇ ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾਏਤੇਰੇ ਅ

ਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿਜੋਧਮਹਾਬ

ਲਿਸੂਰਾਗਾਵਨਿਖਾਣੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿਖੰ

ਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਿਕਰਿਰਖੇਧਾਰੇ

ਸੇਈਤੁਧੁਨੋਗਾਵਨਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵਨਿਰਤੇ

ਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੇ ਹੋਰਿਕੇਤੇਗਾਵਨਿ

ਸੇਮੈਚਿਤਿਨਆਵਨਿਨਾਨਕੁਕਿਆ

ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚੁਸਾਹਿਬੁ

ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਹੈਭੀਹੋਸੀ ਜਾਇਨਜਾਸੀਰ
ਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕ
ਰਿਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ ਕਰਿਕਰਿ
ਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਵਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾ
ਜਾਈ ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ ੨੭ ਮੁੰਦਾ
ਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿ
ਭੂਤਿ ਖਿੰਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗ
ਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ ਆਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾ
ਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈ

ਵੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ
ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ
ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ
ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥
੨੯ ॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ
ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ
ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥

ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ
ਵਿਡਾਣੁ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ
ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ
੩੦ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ਜੋ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿ
ਰਜਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅ
ਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ੩੧
ਇਕ ਦੂੰ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ
ਵੀਸ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ
ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸੁ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ
ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ

ਕੀਆ ਕੀਟਾ ਭੀ ਆਈ ਰੀਸ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾ

ਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ੩੨ ਆਖਣਿ

ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ

ਨ ਜੋਰੁ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗ

ਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ

ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ੩੩

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅ

ਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ

ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ

ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ਸਚਾ ਆਪਿ

ਪੰਚ

ਸਾਚਾਦਰਬਾਰੁ ਤਿਥੈਸੋਹਨਿਪੰਚਪਰਵਾਣੁ
ਨਦਰੀਕਰਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁ ਕਚਪਕਾਈ
ਓਥੈਪਾਇ ਨਾਨਕਗਇਆਜਾਪੈਜਾਇ

੩੪ ਧਰਮਖੰਡਕਾਏਹੋਧਰਮੁ ਗਿਆਨ
ਖੰਡਕਾਆਖਹੁਕਰਮੁ ਕੇਤੇਪਵਣਪਾਣੀਵੈ
ਸੰਤਰਕੇਤੇਕਾਨਮਹੇਸ ਕੇਤੇਬਰਮੇਘਾੜਤਿ
ਘੜੀਅਹਿਰੂਪਰੰਗਕੇਵੇਸ ਕੇਤੇਕਰਮਭੂਮੀਮੇਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਧੂਉਪਦੇਸ ਕੇਤੇਇੰਦਚੰਦਸੂਰ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਮੰਡਲਦੇਸ ਕੇਤੇਸਿਧਬੁਧਨਾਥ
ਕੇਤੇਕੇਤੇਦੇਵੀਵੇਸ ਕੇਤੇਦੇਵਦਾਨਵ
ਮੁਨਿਕੇਤੇਕੇਤੇਰਤਨਸਮੁੰਦ ਕੇਤੀਆ
ਖਾਣੀਕੇਤੀਆਬਾਣੀਕੇਤੇਪਾਤਨਰਿੰਦ

ਕੇਤੀਆਸੁਰਤੀਸੇਵਕਕੇਤੇਨਾਨਕਅੰਤੁਨਅੰਤੁ ੩੫

ਗਿਆਨਖੰਡਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁ ਤਿਥੈਨਾਦ

ਬਿਨੋਦਕੋਡਅਨੰਦੁ ਸਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀ

ਰੂਪੁ ਤਿਥੈਘਾੜਤਿਘੜੀਐਬਹੁਤੁਅਨੂਪੁ

ਤਾਕੀਆਗਲਾਕਥੀਆਨਾਜਾਹਿ ਜੇਕੋਕਹੈ

ਪਿਛੈਪਛੁਤਾਇ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਤਿਮ

ਤਿਮਨਿਬੁਧਿ ਤਿਥੈਘੜੀਐਸੁਰਾਸਿਧਾਕੀ

ਸੁਧਿ ੩੬ ਕਰਮਖੰਡਕੀਬਾਣੀਜੋਰੁ ਤਿਥੈ

ਹੋਰੁਨਕੋਈਹੋਰੁ ਤਿਥੈਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ

ਤਿਨਮਹਿਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰ ਤਿਥੈ

ਸੀਤੋਸੀਤਾਮਹਿਮਾਮਾਹਿ ਤਾਕੇਰੂਪਨਕਥ

ਨੇਜਾਹਿ ਨਾਓਹਿਮਰਹਿਨਠਾਗੇਜਾਹਿ

ਜਿਨਕੈਰਾਮੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ਤਿਥੈਭਗ
ਤਵਸੈਮਨਮਾਹਿ ਤਿਥੈਭਗਤਵਸਹਿਕੇਲੋ
ਲੋਅ ਕਰਹਿਅਨੰਦੁਸਚਾਮਨਿਸੋਇ
ਸਚਖੰਡਿਵਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ ਕਰਿਕਰਿਵੇ
ਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲ ਤਿਥੈਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡ
ਡ ਜੇਕੋਕਥੈਤਅੰਤਨਅੰਤ ਤਿਥੈ
ਲੋਅਲੋਅਆਕਾਰ ਜਿਵਜਿਵਹੁਕਮੁ
ਤਿਵੈਤਿਵਕਾਰ ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਕਰਿਵੀਚਾਰੁ
ਨਾਨਕਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ ੩੭ ਜਤੁ
ਪਾਹਾਰਾਧੀਰਜੁਸੁਨਿਆਰੁ ਅਹਰਣਿਮਤਿ
ਵੇਦੁਹਥੀਆਰੁ ਭਉਖਲਾਅਗਨਿਤਪ
ਤਾਉ + [illegible]

ਭਾਂਡਾਭਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਤੁਢਾਲਿ ×

ਭਾਈ ਗਦੂ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ।

~~ਪਾਤਸਾਹ [illegible]~~

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ
ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰ
ਨ ਹੋਆ ਭੁਲਾ ਚੁਕਾ ਬਖਸਿ ਲੈਣਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ
ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ
ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾ
ਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ
ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋਘਰੁ

(ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ)
ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ
ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵ
ਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ
ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ
ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ
ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ (ਤੁਧਨੋ)
ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ (ਤੁਧਨੋ)
ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋ

ਭਾਈਗੜ੍ਹ ਸਿੰਘਪੁਰੀ ।

~~[illegible]~~

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥
ਜਿਨਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦ
ਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਜਪੁ ਸੰਪੂਰ
ਨ ਹੋਆ ਭੁਲ ਚੁਕ ਬਖਸਿ ਲੈਣਾ

ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ
ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ
ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾ
ਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ
ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਸੋਦਰੁ ਸੋਪੁਰਖੁ

ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ

ਸੋ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵ

ਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ

ਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ

ਦੁਆਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ

ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋ

ਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇਦਾਸਣਿ ਤੁਧਨੋ

ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ

ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ

ਬੀਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋ

ਖੀ ਗਾਵਨਿ ਵੀਰੁ ਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿ
ਤੁਧਨੋ
ਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀ ਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ
ਮੁਛੁ ਪਈਆਲੇ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤ
ਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਖਾਣੀ
ਤੁਧਨੋ
ਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ
ਤੁਧਨੋ
ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ [illegible] ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ
ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਈ ਸੋਈ
ਸਦਾ [illegible] ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ
ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾ

ਈ ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ
ਜਿਨਿਉਪਾਈ ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉ
ਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀ
ਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾ
ਪਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ ੧ ੧

ਆਸਾ ਮ: ੧ ੴ ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈ
ਸਭੁਕੋਈ ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਈ ਕੀਮਤਿਪਾਇ
ਨਕਹਿਆਜਾਇ ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾ
ਇ ੧ ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀਗ
ਹੀਰਾ ਕੋਈਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ
ਰਹਾਉ ਸਭਿਸੁਰਤੀਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ
ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ ਗਿਆਨੀ

ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿ
ਲੁਵਡਿਆਈ ੨ ਸਭਿਸਤਸਭਿਤਪਸਭਿ
ਚੰਗਿਆਈਆ ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈ
ਆ ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ ਕਰਮਿ
ਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾਈਆ ੩ ਆਖਣ
ਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰ
ਡਾਰਾ ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ
ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੪ ੨ ਆਸਾ
ਮਃ ੧ ਆਖਾਜੀਵਾਵਿਸਰੈਮਰਿਜਾਉ
ਆਖਣਿਅਉਖਾਸਾਚਾਨਾਉ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਲਾਗੈਭੂਖ ਉਤੁਭੂਖੈਖਾਇਚਲੀਅਹਿਦੂਖ
੧ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮੇਰੀਮਾਈ ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ

ਸਾਚੈਨਾਇ ੧ ਰਹਾਉ ਸਾਚੇਨਾਮਕੀ
ਤਿਲੁਵਡਿਆਈ ਆਖਿਥਕੇਕੀਮਤਿ
ਨਹੀਪਾਈ ਜੇਸਭਿਮਿਲਿਕੈਆਖਣ
ਪਾਹਿ ਵਡਾਨਹੋਵੈਘਾਟਿਨਜਾਇ ੨
ਨਾਓਹੁਮਰੈਨਹੋਵੈਸੋਗੁ ਦੇਂਦਾਰਹੈਨਚੂਕੈ
ਭੋਗੁ ਗੁਣੁਏਹੋਹੋਰੁਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਕੋ
ਹੋਆਨਾਕੋਹੋਇ ੩ ਜੇਵਡੁਆਪਿ
ਤੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ ਜਿਨਿਦਿਨੁਕ
ਰਿਕੈਕੀਤੀਰਾਤਿ ਖਸਮੁਵਿਸਾਰਹਿਤੇ
ਕਮਜਾਤਿ ਨਾਨਕਨਾਵੈਬਾਝੁਸਨਾਤਿ
੪ ੩ ਗੂਜਰੀ ਮਃ ੪
ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਬਿਨਉ
ਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰ

ਸਭਦਾਂ ਸ੍ਰੀਕੀਰਦੀਉਤ੍ਰਅਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ ੧ ਮੋਰ

ਸੀਤਿਗੁਰਦੇਵ ਸੇਵਕਉ ਅਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿ

ਗੁਰਸੀਤਨਾਮੁਸੇਰਾਪੂੰਬਸਖਾਣੀਡਿਰਕੀਅ

ੜਸਗਿਡਿਗੀਸ ੧ ਸੁਣਉ ਡੀਜਨਕੇ

ਦੁਰਭਗਾਵਰੇ ਗੈਸਾਗਿਤਡੀਸਡੀਗਸੁੰਧਾਡੀਗ

ਪਿਤ੍ਰਅਗਿਸ ਡੀਗਡੀਗਨਾਮੁਗਿਸਖੇੜ੍ਹਿਪਤਾਸਉ

ਸਿਅਲਸੰਗਤਿਗੁਰਾਪੁੰਗਾਗਿਸ ੨ ਜਿਨਪੀ

ਤਿਗਡੀਗਸੁਨਾਸੁਨਭਪੀਉਤ੍ਰਆਤੇਭਗਡੀਵਜਸ

ਪਗਿਸ ਜੋਸਤਿਗੁਰਸਾਇਸੰਗਤਿਨਡਿਤ੍ਰਾਉ

ਪੂਗੁਜੀਵੇ ਪ੍ਰਿਗੁਜੀਵਗਿਸ ੩ ਜਿਨਿ

ਡੀਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਪੂਰਿਮਸਤ

ਕਿਖਿਖੁੰਧਿਖਿਤ੍ਰਅਗਿਸ ਧੰਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿ

ਜਿਜਿਜਨ

ਜਿਤੁਗੀਸਪਾਈਉਤ੍ਰਅੰਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸ

੫੫ ਗੂਜਰੀ ਮਃ ੫

ਕਾਂਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾਂ ਆਹਰਿ
ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰੀਆ ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉ
ਪਾਏ ਤਾਂ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰੀਆ ੧
ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰੀਆ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ
ਹਰੀਆ ੧ ਰਹਾਉ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ
ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰੀਆ
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ਕਾਹੇ ਮਨ
ਭਉ ਕਰੀਆ ੨ ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ
ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰੀਆ ਤਿਨ ਕਵਣੁ
ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰੀਆ

੩ ਸਭਿਨੈਯਾਨੁਦਸਅਸਟੀਸਯਾਨੁਤੰਕ੍ਰਮਕਮ

ਤਣਯਾਗਿਆਂ ਜਨਨਾਂਨਕਬੀਣਬੀਣਸਟ

ਬੀਣਜਾਈਐਤੇਗਾਂਅੰਤ੍ਰਨਯਾਂਗਾਂਚੀਆਂ

੪ ੫ ੧ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਃ ੪
ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮਾ
ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ
ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ
ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ਹਰਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ਹਰਿ
ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ਕਿਆ ਨਾਨਕ
ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ੧ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ਇਕਿ
ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ਜੋ ਸੇਵਹਿ

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ

੨ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ

×ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ

ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ

ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ×ਜਨੁ

ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ੨ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇ

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿ

ਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿ

ਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ

(margin:) ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ

ਰੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤਾ ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪ
ੜਹਿਬਹੁਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁ
ਕਰਮਕਰੰਤਾ ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨਨਾਨਕ
ਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ ੪ ਤੂੰ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇ
ਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ
ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇ
ਕਰਹਿਸੁਹੋਈ ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭ
ਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ
ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭ
ਸੈਕਾਜਾਣੋਈ ੫ ੧ ਆਸਾ ਮਃ ੪

ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ ਜੋਤਉ
ਭਾਵੈਸੋਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉ
ਪਾਈ ੧ ਰਹਾਉ ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀ
ਧਿਆਈਆ ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿ ਤਿਨਿ
ਨਾਮੁਰਤਨੁ ਪਾਈਆ ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨ
ਮੁਖਿਗਵਾਈਆ ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋ
ੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਈਆ ੧ ਤੂੰਦਰੀਆ
ਉਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਕੋਈਨਾਹਿ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ
ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋ
ਗੀਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈ
ਜਨੁਜਾਣੈ ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿ

ਵ

ਵਖਾਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ
੩ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ੪ ੨ ਆਸਾ ਮ: ੧
ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ
ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ
ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ੧
ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ਹਰਿ ਬਿਸ
ਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ

ਮੁਕਾਧੰ ਜਨ ਮੁਖੀਆ ਫੂਲਦਵਤਿਨਕ
ਤਿਨਕੀ ਸੂੰਦਾਂ ਜਿਨ ਹੂੰ ਨਦੀਦੀਸੀਆ
੨ ੩ ਆਸਾ ਮਃ ੫
ਭਈਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ ਗੋਬਿੰਦ
ਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ ਅਵਰਿਕਾ
ਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ ੧ ਸਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁ
ਭਵਜਲਤਰਨਕੈ ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾ
ਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ ੧ ਰਹਾਉ ਜਪੁਤਪੁ
ਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ ਸੇਵਾਸਾਧ
ਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ ਕਹੁਨਾਨਕਹਮ
ਨੀਚਕਰੰਮਾ ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ ੨
॥ ੧ ॥ ਸੰ...

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੨੫

ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀ ਮ: ੧॥ਸੋਹਿਲਾ॥

ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ

ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁਸਿਰ

ਜਣਹਾਰੋ ੧ ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉ

ਕਾਸੋਹਿਲਾਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿਲੈਸਦਾ

ਸੁਖੁਹੋਇ ੧ ਰਹਾਉ ਨਿਤਨਿਤਜੀ

ਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵਣਹਾਰੁ

ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇ

ਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ ੨ ਸੰਬਤਿਸਾਹਾਲਿਖਿ

ਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ ਦੇਹੁਸਜਣ

ਦਾਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉਹੋਵੈਸਾਹਿਬਸਿਉ

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ

ਮੇਲੁ ੩ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇ

ਨਿਤਪਵੰਨਿ ਸਦਣਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐ

ਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ ੪ ੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰ

ਛਿਅਉਪਦੇਸ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ

੧ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ

ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ ੧ ਰਹਾਉ

ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀ

ਮਾਹੁਹੋਆ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ ੨ ੨

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿ

ਸੁਮਤਿਸਾਚੁਪ੍ਰੀਤਮਸਪਦਉ ਕਰਿਦਇਆਸੰਜੋਗ
ਸਿਮਰਣਿਪ੍ਰਭਸੁਨੈ ਪਣਪਣਿਸਿਮਪਸਦਾ
ਤੁਰਿਜਪਦੈ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਸੇਰੇ
ਸੁਨਾਨਕਕੀਰਤਸੈਨਕਹੁਵੇਰੇ ੨ ੨

ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੧

ਗਗਨਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿਚੰਦੁ ਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿ
ਕਾਮੰਡਲ ਜਨਕਮੋਤੀ ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋ
ਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤ
ਜੋਤੀ ੧ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ
ਤੇਰੀਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤ
ਭੇਰੀ ੧ ਰਹਉ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨ
ਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ

ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸ

ਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥

ਸਭਮਹਿ ਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭ

ਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁ

ਹੋਇ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ੩

ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋ

ਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾ

ਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ ੪ ੩ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀ

ਮਃ ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆ

ਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ ਪੂਰਬਿਲਿਖਤ

ਖੇਗੁਰੁਪਰੀਤ੍ਰਿਆਂ ਮਨੇ ਤੀਰਥ ਵਸੰਰਆਂ

ਭਾਉ ੧ ਕੀਸਪੁ ਅੰਤੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤੰਨਵਣੌ ।। ਕੀ ਹੋਵੈ ਤਪ੍ਰਾਪਤ ਭਾਣਾ।।

੧ ਗੁਣਓ ਸਕਤ ਤੀਰਥ ਸਪੁਨਜਾਂ

ਜਿਆਂਤਨਅੰਤਰਿਤਉਸੈਕੰਭਾਣੇ ਜਿਉ

ਜਿਉਚਰਣਾਂਤੁਰੈਵਪੁਰੈਵਹੀਤਾਮ

ਤਿ ਧਾ

ਕਾਂਪੁਸਜਣੀਸਾਹੌਭਾਣੇ ੨

ਤੀਜਨਤੀਰਤੀਰਨਾਂਸਸਮਾਂਏਵਪੁ

ਜਨਸਸਮਾਂਏਵਹੈਵੰਭਾਣੇ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਪੁਰਪੁਰਪਣੀਆਂ ਪਸਮੋਸਰੁ ਸੋਭਧੰਰ

ਬਤੁ

ਪੂਤਅੰਭਾਣੇ ੩ ਤਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨ

ਪੂਤਨੇਤੀਰਾਂ ਪਾਂਪੁ ਦਾਨੁ ਦਵਾਣੈ

ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇ ਹੀ

ਸੁਖੁਪਾਇ ੪ ੬ ਗਉੜੀ

ਪੂਰਬੀ ਮਃ ੫ ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁ

ਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ ਈਹਾਖਾਟਿ

ਚਲਹੁਹਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ

੧ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇਮਨ

ਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ ੧ ਰਹਾਉ

ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿ

ਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸਹਿਜਗਾਇ

ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ

੨ ਜਾਕਉਆਏ ਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁ

ਹੀਸੁਤੇਸਨੇਹਬਸੇਰਾ ਨਿਜਪਾਣੀਸਭਭ੍ਰਤ

ਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੁ ~~[illegible]~~ ਫੇਰਾ
ਡੇਰਿਓ

੩ ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭੁਸਖਿਪਾਤੇਸਮਾਂ

ਸਨਕੀਪ੍ਰਭੁਰੇ ਨਾਨਕਦਾਸਾਸ੍ਰੀਐਸੁਖਮਾਂਗੈ

ਸੋਕਲੁਕਰੇ ਸੰਤ.ਨਕੀਪ੍ਰਭੁਰੇ ੪ ਪ

੧ ੪ ਪ੍ਰੀਤਿਧਿਨੁਕਪਟੁਗਿਆਣੁਦੇ

ਏਡੀ ਤੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਮਾਣਦੇਪਸੇਡੀ ਹੁੰਗੂ

ਪਿਆਰੇਜੀਸਰੈਨਕ੍ਰਮੰਰਾਣਸਰਵਸੀਵ

ਆਏਕਉਡੀ ਜੈਸਵਸਿਦਕਾਰਸਗਾਣ

ਕੀਸੱਗੀਸਗਾਣਭੁਵਨਰਕੁਤੇਰੀਦਡੀ

ਪਕੈਤਪਾਣੁਨਰਾਂਕਾਰੁਨਾਸੁਤਮਾਂਰਸੁ

ਦੁਤੀਨਾਸਪਸੀਰਪਡੀ ਜੀਅਰੁ

ਸਿਅੰਗੁ ਸਨਕ ਵਡੀਰਿਆਣੀ ਹੋਈ ਆਸੰਤਣੀ ਸਓਸੀ

ਗਾਲ ਗਾਵਣਿ ਪਉੜੀ ੫ ੧ ਸਲੋਕੁ

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸ

ਗਲ ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ

ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ

ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗ

ਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ

ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ੧ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿ

ਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ਲਖ ਤਪ ਉ

ਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ਲਖ ਸੂਰ

ਤਣੁ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ਲਖ ਸੁ

ਜੀਅਜੀਅਕਾਤੁਧਕੇਤੁਧਜੀਅਉਧਰਤੁਮਨ

ਗਿਆਨਿਕਰਨੈਧਨਕੀਅਣਿਲਾਖਿਆਂਆ

ਦਾਸਨਿਦਾਸ ਨਾਨਕਗਮਤੀਸਿਖਅਕਾਲੁ

ਸਾਚਨਿਮੀਨੁ ੨ ਧੀਰਜੀਅਕਿਏਕਟੇਕ

ਕਾਰੁਦਿਰਾਈਅਸ ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰ

ਹੁਕਮਨਾਅਬੈਉਣੀਂਸ ੩ ਧੀਰਅਧੀਗੁਰ

ਖਾਣਿਉਤੁਮਿਸਟੈਧਰਧੰਦੇਸਿਖਣ ਨਾਨਕ

ਸਭਿਸਿਖਆਂਤਾਂਕਾਂਮੰਨੁਨਧਰਦਾਂ ੪

ਗੁਣਵਿਆਪੇ ਓਠਨਾਮੁਜਧੁਨੀਸਥਾਂਸਹੀਆ

ਗਹਿਧ ਧਣਾਂਤੁਕੈਨਖਿਅਧਰੀਨਨਕ

ਮਿਟੈਓਧਰਿਧ ੫ ਦੁਗੁਰੀਦੇਵਹਰਦਰੀ

ਠਹਰਾਓ ਜੋਤੋਜੀਅਤੇਤੇਦਰਜੋਰ ੬

[illegible]

ਸਤੂੰ ੧ ਧਗੁਦ ਖਾਂਨੁਧਾਂਨੁ ਅਤੀਸਰੁ
ਨਾਂਨਕ ਖਾਂਡਉਰਿਧੂਵਾਂਨ ੮
ਧੀਰਅਧੀਰਅੰਦ ਰੀਰਧੀਰੀ ਨਾਂਨਕਸਹੈ
ਨਾਂਕੀਰੀਰਧੀ ਵਾਰੈਆਂਧੀ ੯
ਸੰਪੂਰਣਡੋਈ ਭੁਖਾਂਧੂਕਾਂਬਧਸ
ਵੈਲਾ

ਆਸਾਕੀਵਾਰ ਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ਮਃ ੧
ਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੇਕੀਧੁਨੀ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ ੧ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਦਿਉਹਾ
ੜੀਸਦਵਾਰ ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇ
ਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ ੧
ਮਃ ੨ ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜ
ਚੜਹਿਹਜਾਰ ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਂ
ਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ ੨ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈ
ਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉ
ਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁ

ਇਆਂਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾਹੁ ਫਲੀਅਹਿ
ਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹੁ

੩ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿ
ਓਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿ
ਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ
ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿ
ਪਸਾਉ ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿ
ਜਿੰਦੁਕਵਾਉ ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ

੧ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡ
ਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅ ਸਚੇਆ
ਕਾਰ ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸਰਬਬੀਚਾਰ

 ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ।

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚਾ ਤੇਰਾ
ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ
ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ
ਜੋਰਿ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ
ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ੧ ਮਃ ੧ ਵਡੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ
ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ

ਸਤਿਭਾਉ ਦਾਤੀਵੀਤ੍ਰਿਆਈਜਾਂਪੁਰਖਨ

ਦਾੈਤ. ਦਾਤੀਵੀਚਿਆਈਜਾਂਅਥੋਅਥਿ

ਨਾਨਕਕਾਰਣੁਕਰਥਨੀਜਾਣੈ ਕੀਤਾ

ਕਰਦਾਸਾਰਖਰਜਾਣੈ ੨ ਮਃ ੨

ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾ

ਵਿਚਿਵਾਸੁ ਇਕਨਾਹੁਕਮਿਸਮਾ

ਇਲਏਇਕਨਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ

ਇਕਨਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨਾਮਾ

ਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ ਏਵਭਿਆਖਿ

ਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕਰੇ

ਪਗਾਸੁ ੩ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕ ਜੀਅ
ਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵ
ਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ ਥਾਉਨਪਾ
ਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲੈਦੋਜ
ਕਿਚਾਲਿਆ ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿ
ਣਿਗਏਹਾਰਿਗਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ
ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ
੨ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਵਿਸਮਾ
ਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ
ਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਰੂਪੁਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਂਗੇ
ਫਿਰਹਿਜੰਤ ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸ
ਮਾਦੁਪਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡੁ
ਵਿਡਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾਦੁ
ਖਾਣੀ ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾ
ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿਜੋਗੁ
ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ ਵਿਸ
ਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਉਝੜਿਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ ਵਿਸਮਾ
ਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ ਵਿਸਮਾਦੁਦੇਖੈ
ਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆ

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿ ੧

ਮਃ ੧ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐ

ਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀ

ਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ ਕੁਦਰਤਿ

ਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ

ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨ੍ਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬ

ਪਿਆਰੁ ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀ

ਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆ

ਕੁਦਰਤਿਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ

ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧ

ਰਤੀਖਾਕੁ ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾ

ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਵੇਖੈ

ਵਰਤੈਤਾਕੋਤਾਕੁ ੨ ਪਉੜੀ ਆਪੀਨ੍ਹੈ
ਭੋਗਭੋਗਿਕੈਹੋਇਭਸਮੜਿਭਉਰੁਸਿਧਾਇਆ
ਵਡਾਹੋਆਦੁਨੀਦਾਰੁਗਲਿਸੰਗਲੁਘਤਿ
ਚਲਾਇਆ ਅਗੈਕਰਣੀਕੀਰਤਿਵਾਚੀ
ਐਬਹਿਲੇਖਾਕਰਿਸਮਝਾਇਆ ਥਾਉਨ
ਹੋਵੀਪਉਦੀਈਹੁਣਿਸੁਣੀਐਕਿਆਰੂਆਇ
ਆ ਮਨਿਅੰਧੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆ ੩
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਭੈਵਿਚਿਪਵਣੁਵਹੈ
ਸਦਵਾਉ ਭੈਵਿਚਿਚਲਹਿਲਖਦ
ਰੀਆਉ ਭੈਵਿਚਿਅਗਨਿਕਢੈਵੇਗਾਰਿ
ਭੈਵਿਚਿਧਰਤੀਦਬੀਭਾਰਿ ਭੈਵਿਚਿਇੰਦੁ
ਫਿਰੈਸਿਰਭਾਰਿ ਭੈਵਿਚਿਰਾਜਾਧਰਮਦੁਆਰੁ

ਭੈਵਿਚਿਸੂਰਜੁਭੈਵਿਚਿਚੰਦੁ ਕੋਹਕਰੋੜੀ
ਚਲਤਨਅੰਤੁ ਭੈਵਿਚਿਸਿਧਬੁਧਸੁਰ
ਨਾਥ ਭੈਵਿਚਿਆਡਾਣੇਆਕਾਸ ਭੈਵਿਚਿ
ਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰ ਭੈਵਿਚਿਆਵਹਿ
ਜਾਵਹਿਪੂਰ ਸਗਲਿਆਭਉਲਿਖਿਆ
ਸਿਰਿਲੇਖੁ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਸਚੁ
ਏਕੁ ੧ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਨਿਰਭਉਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਹੋਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ ਕੇਤੀਆਕੰ
ਨ੍ਹਕਹਾਣੀਆਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ ਕੇਤੇ
ਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿਬਾ
ਜਾਰ ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲ

ਪਤਾਲ ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖ
ਟਕਿਆਕੇਹਾਰ ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿ
ਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵਹਿਛਾਰ ਗਿਆਨੁਨ
ਗਲੀਈਢੂੰਢੀਐਕਥਨਾਕਰੜਾਸਾਰੁ
ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਿਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ਨਦਰਿਕ
ਰਹਿਜੇਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ
ਏਹੁਜੀਉਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾ
ਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ
ਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁ
ਲੋਕਸਬਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸ
ਚੁਪਾਇਆ× ਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਬੁਝਾਇਆ

ਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ

੫ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘੜੀਆਸਭੇ
ਗੋਪੀਆਪਹਰਕੰਨਗੋਪਾਲ ਗਹਣੇਪ
ਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁਅਵਤਾਰ
ਸਗਲੀਧਰਤੀਮਾਲੁਧਨੁਵਰਤਣਿਸ
ਰਬਜੰਜਾਲ ਨਾਨਕਮੁਸੈਗਿਆਨਵਿ
ਹੂਣਾਖਾਇਗਇਆਜਮਕਾਲੁ ੧
ਮਃ ੧ ਵਾਇਨਿਚੇਲੇਨਚਨਿਗੁ
ਰਪੈਰਹਲਾਇਨਿਫੇਰਨਿਸਿਰ ਉਡਿਉਡਿ
ਰਾਵਾਝਾਟੈਪਾਇ ਵੇਖੈਲੋਕੁਹਸੈਘਰਿ
ਜਾਇ ਰੋਟੀਆਕਾਰਣਿਪੂਰਹਿਤਾਲ
ਆਪੁਪਛਾੜਹਿਧਰਤੀਨਾਲਿ ਗਾਵਨਿ
ਗੋਪੀਆਗਾਵਨਿਕਾਨ ਗਾਵਨਿਸੀਤਾ

ਾਂਤੇਰਾਮ ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਸਚੁਏਕੁ
ਜਾਂਕਾਂਕੀਆਸਗਲਾਜਾਣਹੁ ਸੇਵਕ
ਸੇਵਕਿਤਕਰਸਿਚਰਾਂਉ ਭਿੰਨੀਰੈਨਿ
ਜਿਨਤਾਂਮਨਿਚਾਂਉ ਸਿਖੀਸਿਖਿਆਗੁਰ
ਵੀਚਾਰਿ ਨਦਰੀਕਰਮਿਲਾਂਘਾਏਪਾਰਿ
ਕਪੁਰਾਖਾਂਰਕੀਰਵੁ ਬਾਣਵੱਲੇ
ਬਹੁਤੁਅਨੰਤ ਲਾਂਵੂਮਥਾਂਈਆਂਅਨਗਉ
ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਂਲੈਨਿਨਾਉ ਸੁਣੇ
ਹਾਂਨਿਰਵਾਣੀਅਤਿਜੰਤ ਨਾਨਕਭਉ
ਦਿਆਂਗਦਾਤਨਅੰਤ ਬੰਧਨਬੰਧਿਭਤਦ
ਏਸੀਏ ਪਾਏਐਕਿਗਤਿਨਚੈਸਭੁਕੀਏ
ਨਸਿਰਨਿਰਜਸੀਏਰ ਲੀਜਸੇਗੀਏ ਉਸਿਨ

ਜਾਹੀਸਿਧਨਹੋਹਿ ਨਚਣੁਕੁਦਣੁਮਨ
ਕਾਚਾਉ ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉਤਿਨਾਮਨਿ
ਭਾਉ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੈਨਾਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਦੇਖਾਜੈਆਖਿਗਵਾ
ਈਐ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪਣਾਕਰਿ
ਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ਜੇਜਰਵਾਣਾ
ਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ਕੋਰਹੈ
ਨਭਰੀਐਪਾਈਐ ੫ ਸਲੋਕ
ਮ: ੧ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫਤਿ [illegible] ਸਰੀਅ
ਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ਬੰਦੇਸੇ

ਜਿਪਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ
ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਨਿਦਰਸਨਿਰੂਪਿ
ਅਪਾਰੁ ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾਪੂਜਾਂ
ਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ ਜੋਗੀਸੁੰਨਿਧਿਆ
ਵਨਿਜੇਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ ਸੂਖਮ
ਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾਇਆਕਾਆਕਾਰੁ
ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈ
ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਦੇ[ਮੰਗਹਿ]ਸਹਸਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇ
ਸੰਸਾਰੁ ਚੋਰਾਂਜਾਰਾਂਤੈਕੂੜਿਆਰਾਂਖਾਰਾਬਾਂ
ਵੇਕਾਰ ਇਕਿਹੋਦਾਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਂ
ਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ ਜਲਿਥਲਿਜੀਆ

[illegible] ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ
ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ
ਤੇਰੀ ਸਾਰ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ
੧ ਮ: ੧ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲ(ਮਾਨ) ਕੀ
ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ
ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ਜਲਿ ਜਲਿ
ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿ
ਆਰ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ
ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ੨ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ

ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤਿਨੁ ਕਰੀ ਪਾਂਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਚਾਖੀਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ
ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ
ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ
ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਜਗਜੀਵ
ਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ੬ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ
ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇ
ਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ
ਗਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ

ਕੀਤਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਪਖ ਪੁੰਨ
ਕੀਰਤਿ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਨਗਰਿ ਸੁਗੰਧੀਅ
ਵਰਤਣੁ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਸੈ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਸੌ
ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਸਿਕਾਰੀਐ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਧਉੜੇ
ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਜਾਤਿ ਜਿਨਸੀ ਸਿਵੌ
ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਸਮੁ ਮਖ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਰਸਿ ਆਣਾ
ਸੋਖ ਸੁਕਤਿ ਕਿ ਸਿਖਨ ਜਾਣਾ ਤੁਧੁ
ਵਿਦਿਸਰਿ ਮਣਿ ਸੁਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਖਾਣੀਆ
ਤੁਧ ਮੈ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਆ
ਤੁਧ ਮੈ ਸੁਕ੍ਰੈ ਤਾਂ ਦਾ ਗੁਸ੍ਰੈ ਗਿਆਨ ਵਿ
ਤੂੰ ਦਾਂ ਕਾਰਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤ੍ਰੈ ਨਾਂਨਕ ਤੁਧਿ

ਲਿਖੀਐਲੇਖੁ ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ
੧ ਮ: ੧ ਹਉਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈ
ਕਰਮਕਮਾਹਿ ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜੋਨੀਪਾਹਿ ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜ
ਮਿਇਹਜਾਇ ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿ
ਫਿਰਾਹਿ ਹਉਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁ
ਮਾਹਿ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਕਮਾਹਿ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇਤੁ
ਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ ੨ ਪਉੜੀ
ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈਜਿਨ੍ਹੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆ
ਇਆ ਓਨ੍ਹੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁ

ਧਰਮੁ ਕਮਾਣੀਆ ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧ
ਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਣੀਆ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ
ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਈਆ
ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਈਆ ੭ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ
ਖੇਤਾਂਹ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰ
ਡਾਂਹ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤ
ਜਾਂਹ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ
ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ
ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ
ਤਾਹ ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ
ਜਗੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ
ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ

ਟਿਕਾਕਿਆਤਗੁ ੧ ਲਖਨੇਕੀਆਚੰਗਿਆ
ਈਆਲਖਪੁੰਨਾਪਰਵਾਣੁ ਲਖਤਪਉਪਰਿ
ਤੀਰਥਾਂਸਹਜਜੋਗਬੇਬਾਣ ਲਖਸੂਰ
ਤਣਸੰਗਰਾਮਰਣਮਹਿਛੁਟਹਿਪਰਾਣ ਲਖ
ਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਨਧਿਆਨਪੜੀਅਹਿ
ਪਾਠਪੁਰਾਣ ਜਿਨਿਕਰਤੈਕਰਣਾਕੀਆਲਿ
ਖਿਆਆਵਣਜਾਣੁ ਨਾਨਕਮਤੀਮਿਥਿ
ਆਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ ੨ ਪਉੜੀ
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂੰਜਿਨਿਸਚੋਸਚੁਵਰ
ਤਾਇਆ ਜਿਸੁਤੂੰਦੇਹਿਤਿਸੁਮਿਲੈਸਚੁਤਾਂ
ਤਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁ
ਪਾਇਆ ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਚੁਵਸਾਇਆ
ਮੂਰਖਸਚੁਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖੀਜਨਮੁਗਵਾਇਆ

ਤ੍ਰਿਆਂ ਜਿਨਿਰਚਿਰਚੀਅਕਰਣੈਜੋਗੀਆਂ

੮ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਪੜਿਪੜਿਗਡੀ
ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿਪੜਿਭਰੀਅਹਿਸਾਥ
ਪੜਿਪੜਿਬੇੜੀਪਾਈਐ ਪੜਿਪੜਿਗ
ਡੀਅਹਿਖਾਤ ਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਬਰਸ
ਬਰਸਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਮਾਸ ਪੜੀਐ
ਜੇਤੀਆਰਜਾਪੜੀਅਹਿਜੇਤੇਸਾਸ
ਨਾਨਕਲੇਖੈਇਕਗਲਹੋਰੁਹਉਮੈਝਖ
ਣਾਝਾਖ ੧ ਮ: ੧ ਲਿਖਿਲਿਖਿ
ਪੜਿਆਂਤੇਤਾਕੜਿਆਂ ਬਹੁਤੀਰਥਭ
ਵਿਆਂਤੇਤੋਲਵਿਆਂ ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਂ
ਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆਂ ਸਹੁਵੇਜੀਆਂਅਪਣਾ
ਕੀਆਂ ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਂਸਾਦੁਗਵਾਇਆਂ
ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਂਦੂਜਾਭਾਇਆਂ ਬਸਤ੍ਰਨ

ਪੜੈ ਅਹਿ ਤੇਤੀ ਸਕਤੋ ਮਨਿ ਵਿਗੁਤਾਂ ਕਿਹੁ
ਜੋਂ ਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਮੁਤਾਂ ਧਗਉ ਧੈ ਤਾਂ ਦਾਂ ਅਪਦਾਂ
ਕੀ ਸੰਕਮਾਂ ਦਾ ਅਣੁ ਮਣੁ ਖਾਂ ਈ ਸਿਗਿਛਾਂ
ਈ ਪਾਂਣੀ ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਂਣੀ ਵਿਣੁ
ਨਾਂਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਂਇ ਨ ਪਾਂਣੀ ਗੈਥੇ ਥਾਂਣੀ
ਮਨੀ ਮਸਾਂਣੀ ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਂਣੈ ਕਿਸੋ ਪਛੁਤਾਂ
ਣੀ ਸਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਂਏ ਹਰਿਕਾਂ
ਨਾਂਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਂਏ ਨਾਂਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਂਏ
ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਉਮੈ ਸਬ
ਦਿ ਜਲਾਂਏ ੨ ਪਉੜੀ ਭਗਤ ਤੇਰੈ
ਮਨਿ ਭਾਂਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਂਵਦੇ
ਨਾਂਨਕ ਕਰਮਾਂ ਬਾਂਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ
ਧਾਂਵਦੇ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾਂ ਅ
ਣਹੋਦਾਂ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ

ਜਾਂਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ਤਿਨ
ਮੰਗਣਿ ਜਾਤ੍ਰੈ ਥੀਅੰਦੇ ੯ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੧ ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ਕੂੜੁ ਪੈਨ
ਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ਕੂੜੁ
ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮੀਆ ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ਖ
ਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਵਿ
ਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸ
ਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ
ਮਾਖਿਉ ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ, ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇ
ਨਤੀ ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ੧ ਮਃ ੧

ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ
ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਧੋਇ
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿ
ਆਰੁ ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਂ
ਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਇਆ
ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ਸਚੁ
ਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐ(ਜਾ)ਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇ
ਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ
ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਂਆਤਮਤੀਰਥਿ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈ
ਕਰੇਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁਸਭਨਾਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪ

ਕਢੈਧੋਇ ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨ
ਸਚੁਪਲੈਹੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਦਾਨੁਮ
ਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿ
ਲਾਈਐ ਕੂੜਾਲਾਲਚੁਛਡੀਐ
ਹੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ ਫਲੁ
ਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ
ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨਾ
ਦੀਪਾਈਐ ਮਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ
੧੦ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਸਚਿਕਾਲੁ
ਕੂੜੁਵਰਤਿਆਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ
ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈ
ਦਾਲਿ ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ

ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿ
ਹੋਇ ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈਸੋਇਨ
ਕੋਇ ੧ ਮ: ੧ ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇ
ਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ
ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿ
ਕਰੇਬੀਚਾਰੁ ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ ਗਿਆਨੀ
ਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ
ਊਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀ
ਚਾਰੁ ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿ
ਸੰਜੈਕਰਹਿਪਿਆਰੁ ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿ
ਗਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ ਜਤੀ
ਸਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿ

ਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇ
ਹੋਵੈਘਟਿਨਕੋਈਆਖੈ ਪਤਿਪਰਵਾਣਾ
ਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ
੨ ਮਃ ੧ ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾ
ਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ ਸਭਨੀਛਾਲਾ
ਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ ਅਗੈ
ਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ
ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈ
ਕੇਇ ੨ ਪਉੜੀ ਧੁਰਿਕਰਮੁ
ਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀ
ਖਸਮੁਧਿਆਇਆ ਏਨਾਜੰਤਾਕੈ
ਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁ

ਉਪਾਈਆ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ
ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਈਆ ਗੁਰ ਕਿਰ
ਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾ
ਈਆ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਈਆ
੧੧ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ
ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ
ਤੂੰ ਕਰਤਾ [ਕਰਣਾ] ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ
੧ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ੧ ਰਹਾਉ
ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤੂੰ
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ

ਕੀਤੀਸਯਧਾਰਿਯਾਈਆ ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਆਬਾਤਾਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹੀਆ॥
੨ ਮਃ ੨ ਜੋਗਸਬਦੰਗਿਆਨ
ਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਹਮਣਹ ਖਤ੍ਰੀਸ
ਬਦੰਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ
ਸਰਬਸਬਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰਜਨਦੇਉ
੩ ਏਕਕ੍ਰਿਸਨੰਸਰਬਦੇਵਾਦੇਵਦੇਵਾਤ
ਆਤਮਾ ਆਤਮਾਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਿਜੇਕੋਜਾਂ
ਣੈਭੇਉ ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਸੋਈਨਿਰੰ
ਜਨਦੇਉ ੪ ਮਃ ੨ ਕੁੰਭੇਬਧਾਜ
ਲੁਰਹੈਜਲਬਿਨੁਕੁੰਭੁਨਹੋਇ ਗਿਆਨਕਾ
ਬਧਾਮਨੁਰਹੈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ ੫

ਪਉੜੀ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ
ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ
ਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ
ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ
ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀ
ਚਾਰੀਐ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ
੧੨ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ
ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ
ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥ
ਵਾਹੁ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ
ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥ

ਸਲੋ ੧ ਮ: ੧ ਸਾਮੁਕਹੈਸੇਤੰਬਰੁ
ਸੁਆਮੀਸਚਮਹਿਆਛੈਸਾਚਿਰਹੈ
ਸਭੁਕੋਸਚਿਸਮਾਵੈ ਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰਿ ਰਾਮਨਾਮੁਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ
ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਤਉਮੋਖੰਤਰੁਪਾਹਿ ੧ ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਿ
ਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨ੍ਹਕ੍ਰਿਸਨੁਜਾਦਮੁ
ਭਇਆ ਪਾਰਜਾਤੁਗੋਪੀਲੈਆਇਆ
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ ਕਲਿਮਹਿ
ਬੇਦੁਅਥਰਬਣੁਹੂਆ ਨਾਉਖੁਦਾਈ
ਅਲਹੁਭਇਆ ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇ
ਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅਮਲੁ
ਕੀਆ ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ਭਾਉ
ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ×ਤਉ ਨਾਨਕ
ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ੨ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸ
ਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜ
ਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ
ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ੧੩

ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾ
ਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ਓਇ
ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ

ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿ
ਪਤ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣਚੰਗਿ
ਆਈਆਤਤੁ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉ
ਪਰਕਉਨਿਵੈਨਕੋਇ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀ
ਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ ਅਪਰਾਧੀਦੂਣਾ
ਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ਸੀਸਿਨਿਵਾਇਐ
ਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ ੧

ਮਃ ੧ ਪੜਿਪੁਸਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ
ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ ਮੁਖਿਝੂਠ
ਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ
ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ਦੁਇ
ਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰਕਪਾਟੰ ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰ
ਕਰਮੰ ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸਚਉਕਰਮੰ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਰਉਤਿਆ ਵੇ ਵਿਣੁ ਸਚਿ ਤੁਲ
ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ੨ ਪਉੜੀ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ
ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ
ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵ
ਣਾ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ
ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ
ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋ
ਤਾਵਣਾ ੧੪ ਸਲੋਕ ਮ: ੧
ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸ
ਤੁ ਵਟੁ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ
ਘਤੁ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜ
ਲੈ ਨ ਜਾਇ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ
ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ

ਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾ
ਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ ਓਹੁਮੁਆਓਹੁ
ਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ ੧ ਮਃ ੧
ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆ
ਲਖਗਾਲਿ ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿ
ਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾ
ਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿ੍ਖਾਇਆ
ਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀ
ਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿ
ਹੋਵੈਜੋਰੁ ੨ ਮਃ ੧ ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਊ
ਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾ
ਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ ੩ ਮਃ ੧
ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈ
ਨਿਤਦਾੜੀ ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ ਤਗੁਨ

ਜਿਤਵਾਂ ਤਲੁਨ ਅਥੀ ਵੇਤਗਾ ਅਥੇਵਤੇ
ਵਟਿਯਾਗੇ ਅਵਾਂਞਤੇ ਭੈਣਾਂ ਜ਼ਕਾਰੇਵੀਂ ਹੁ
ਕਿਛਕਾਂਗਲੁ ਦਸੈਗੁ ਸੁਣਿਦਵੇਥ ਹੁਲੋਕਾਂ
ਭ੍ਰਤੀਵਾਂਦ ਮਨਿਅਥਨਾਂ ਉਸੁਜਾਂਦ
੪ ਪਉੜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਸੋ ਸੇਵਕੁ
ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ਹੁਕਮਿ
ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾ
ਇਸੀ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ
ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ
੧੫ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਗਉਭਿੰਜਮ ਪਕੇ
ਕਾਹੁਵਾਹੁ ਗਥੀਮਤਰਦੁਨ ਜਾਂਪੀ ਪੇਤੀਸੇ
ਤੈਵਾਪਮਾਂਲੀਪਲੁ ਮਟੇਛਾਂਪਣੀ ਅੰਗੇਪੁਸਾਂ
ਪਤੀਤਕਤੇਥਾਂ ਸੰਜਾਮੁਤਰਕਾਂ ਬਣੀ ਚੌਗੇਅਖੇ

ਪਖੰਨਾਂ ਨੀਸਾਣੀਅੈਜਾਣੀਤਰੰਦਾਂ ੧ ਮਃ ੧

ਮਾਂਦਸਕਾਂਏਕਸੰਤੁਸਿਵਾਂਜ ਭੁਗਿਸ੍ਰਗਸ੍ਰੀ

ਤਿਨਗਿਆਤਾਗ ਤਿਨਪਰਿਬੂੜਮਦਸੁਸੰਤਿਨਾਂਦ

ਉਨਾਂਓਅਦਾਂਤੁਨਉਸਿਦ ਕੁਲੋਗਾਂਸਵੁਲੋਂ

ਵਾਪਾਗ ਕੂਹੁਬੋਲਿਕਗਿਤੁਅੜਾਂਗ ਸਗਮਪਾਗ

ਮਕਾਂਏਗਾਂਦੁਸਿ ਨਾਂਨਕੂਤੁਗਿਤੁਆਂਓਮਪੁਗਿ

ਮਕੋਇਕਾਂਤੇਸ੍ਵਪੈੜੀਕਿਖਣੀ ਤਿਖ ਭੁਗਿਤ

ਗਨਕਮਣੀ ਨੀਕਾਖਮਣਪਤਿਗਿਤੋਵਤਿਪੰਛਾਂਤੁ

ਮਾਏਛਪਨੁਏਪੁਜਗਿਤੁਜਿਤੁਪੁਗਾਂਦਾ

ਅਾਕਿਖਅਾਂਕਾਂਕੁਠਾਂਥਕਾਂਆਂਪਾਂਦਾਂ ਚਓਕਿਖ

ਗਿਕਿਸੈਨਜਾਦਾਂ ਦੇਕੈਚਓਕਿਕਾਂਕਢਿਕਾਂਗਿ

ਓਪਿਗਿਆਂਪੁਬੇਓਕੁਇਤਆਂਗ ਮਤੁਕਿਕਟੈ

ਦੇਮਤੁਕਿਕਟੈ ਏਤੁਅਨੁਅਸਾਂਵਿਕਦੈ

ਤਜੈਜਿਫਿਟੈਫੇਰੁਕੋਗੈਲੈ ਮੁਹਿਜੁਠੈਚੁਖੀਭ
ਮੈਲ ਕਹੁਨਾਨਕ ਸੁਚਿਹੋਇਧਿਆਈਐ ਸੁਚਿ
ਹੋਵੈਤਾਂਸਚੁਪਾਈਐ ੨ ਪਉੜੀ ਸਿਰਤੈ
ਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇਦਾ
ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਂਆਪੇਹੀਕਰਮਕ
ਰਾਇਦਾ ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿ
ਧੰਧੈਲਾਇਦਾ ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲ
ਤਾਨਾਂਘਾਹੁਕਰਾਇਦਾ ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖ
ਨਪਾਇਦਾ ੧੬ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਜੇਮੋਹਾਕਾਂਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ
ਅਗੈਵਸਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ
ਵਢੀਅਹਿਹਥਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹਕਰੇਇ
ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ
੧ ਮਃ ੧

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ

ਧੋਇ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵ

ਸਿਆ ਸੋਇ ੨ ਪਉੜੀ ਤੁਰੇ ਪਲਾ

ਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰੀਆ

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ

ਰਿਆ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁ

ਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇ

ਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ

ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ੧੭ ਸਲੋਕ

ਮ: ੧ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂ

ਤਕੁ ਹੋਇ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀ

ਕੀੜਾਵਿਚਿ ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਕੇਜੀਆ
ਬਾਝੁਨਕੋਇ ਪਹਿਲਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈ
ਜਿਤੁਹਰਿਆਸਭੁਕੋਇ ਸੂਤਕੁਕਿਉ
ਕਰਿਰਖੀਐਸੂਤਕੁਪਵੈਰਸੋਇ ਨਾਨਕ
ਸੂਤਕੁ ਏਵਨਉਤਰੈਗਿਆਨੁਉਤਾਰੇਧੋਇ
੧ ਮਃ ੧ ਮਨਕਾਸੂਤਕੁਲੋਭੁਹੈ
ਜਿਹਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ ਅਖੀਸੂਤਕੁ
ਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪਰਧਨਰੂਪੁ ਕੰਨੀ
ਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ
ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿ
ਜਾਹਿ ੨ ਮਃ ੧ ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁ
ਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ ਜੰਮਣੁਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ ਖਾਣਾਪੀਣਾ

ਪਾਇਦ ਨ ਹੋਵਈ ਕੇਤੜੀ ਜਗੁ ਸੰਘਾਰੀਤਿ ਨਾਨਕ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਾ ਸੁਰਤਿ ਜਾਣੀਤਿ
੧੭ ਪਉੜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ
ਹਥੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ
ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ੧੮
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋ
ਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓ
ਨੁ ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿ
ਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ
ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ

ਦੇਵਤਾ

ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਲੂਣੁ ਪੰਜਵਾ ਪਾਇਆ
ਘਿਰਤੁ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਪੀ ਸਿਉ
ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ਜਿਤੁ ਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ
੧ ਮਃ ੧ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ
ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ਭੰ
ਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ
ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ
ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ
ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾ
ਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ

ਸਤੈ ਦੇ ਗਵਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਸਭੁ ਕੋ
ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ
ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀ
ਐ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ
ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪੜ੍ਹਿ
ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ
੧੯ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ
ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ
ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ
ਸੁਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ
ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ੧ ਮਃ ੧
ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ

ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ
ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ
ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਪਰਵਾ
ਸਚੇ ਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਨਾਹਿ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ
ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ
ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਹਾ ਮੇਲੁ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ
ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ੨ ਪਉੜੀ
ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ
ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ
ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾ
ਰੀਐ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ
ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ੨੦ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਏਹੁਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈਲਗੈ
ਜਾਇ ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀ
ਰਹੈਸਮਾਇ ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰਨੇਮੰਦੈਮੰ
ਦਾਹੋਇ ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇ
ਖੈਵਰਤੈਸੋਇ ੧ ਮਃ ੨ ਸਲਾਮੁ
ਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨਕਾਈਪਾਇ ੨
ਪਉੜੀ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਸੋਸਾਹਿਬੁਸਦਾਸਮਾਲੀਐ ਜਿਤੁਕੀਤਾ
ਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾ
ਲੀਐ ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿ
ਨਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ ਕਿਛੁ

ਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ ੨੧ ਸਲੋਕ

ਮਃ ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁ

ਵਾਦੁ ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀਆਖਸਮਨ

ਪਾਏਸਾਦੁ ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁ

ਪਾਏਮਾਨੁ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁ

ਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ ੧ ਮਃ ੧

ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ

ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆ

ਉ ੨ ਮਃ ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀ

ਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇ

ਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾ

ਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁਨਚਲੈ

ਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋ

ਤੂੰਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਿਤੀਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥
ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ
ਪਾਣੀਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨ
ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕਰੇ
ਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ ॥ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀ
ਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ
ਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮ
ਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ
ਨਾਲਿਖਸਮੈਕਰੇਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿ ਬਰਾਬਰੀ
ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁਹੇ
ਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ॥ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ
ਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈ
ਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਏਹਕਿਨੇਹੀਦਾਤਿ
ਆਪਸਤੇਜੋਪਾਈਐ ਨਾਨਕਸਾਕਰਮਾਂ
ਤਿਸਾਹਿਬਤੁਠੈਜੋਮਿਲੈ ੧ ਮਃ ੨
ਏਹਕਿਨੇਹੀਚਾਕਰੀਜਿਤੁਭਉਖਸਮਨ
ਜਾਇ ਨਾਨਕਸੇਵਕੁਕਾਢੀਐ
ਜਿਸੇਤੀ ਖਸਮਾਇ ੨ ਪਉੜੀ ਨਾਨਕਅੰਤ
ਨਜਾਪਨੀਹਰਿਤਾਕੇਪਾਰਾਵਾਰ ਆਪਿਕ
ਰਾਏਸਾਖਤੀਫਿਰਿਆਪਿਕਰਾਏਮਾਰ
ਇਕਨਾਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਇਕਿਤੁਰੀ
ਚੜਹਿਬਿਸੀਆਰ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇ
ਆਪਿਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ ਨਾਨਕ
ਕਰਣਾਜਿਨਿਕੀਆਫਿਰਿਤਿਸਹੀਕਰਣੀਸਾਰ
੨੩ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ
ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰਹਨਿ
ਚੜੇ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ
ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ੧ ਮਃ ੨
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ
ਉਥਾਪਿ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪੇ ਆਪਿ ੨ ਪਉੜੀ ਵਡੇ ਕੀਆ
ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ
ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ
ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ

ਤੌਂਦ੍ਰੁਜੀਨਾਂਉਤੇਜਾਂਣੈ ਸੌਕਰੇਸ਼ੇਰਿਤਿਸੈ

ਗਜਾਂਣੈ ੨੫ ਅਸਾਂਕੀਵਾਂਗਸੰਧੂੰਗਾਦ

ਤੌਸ਼ੀ ਸਠਾਂਸਲੌਕਾਂਨਾਂਇ ੯੦

ਭ੍ਰੁਖਾਂਰੁਕਾਂਬਖੀਸਪੋਰਾਂ ਖ੍ਰੁਸੀ

ਕਾਰਾਈਪਾਂਤ੍ਰਕੈਦਾਂਨ੍ਰੁਦੇਵਦਾਂਮ੍ਰੁਗ੍ਰੁਸੀਤਿ

ਅੰਦੈ ਵਾਂਹਗੁਰੂ ਵਾਂਹਗੁਰੂ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਸਿਧਗੋਸਟਿ ਮਃ ੧

ਸਿਧਸਭਾਕਰਿਆਸਣਿਬੈਠੇਸੰਤਸਭਾਜੈ
ਕਾਰੋ ਤਿਸੁਆਗੈਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਸਾਚਾ
ਅਪਰਅਪਾਰੋ ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਧਰੀਤਿਸੁ
ਆਗੈਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ ਨਾਨਕਸੰਤੁ
ਮਿਲੈਸਚੁਪਾਈਐਸਹਜਭਾਇਜਸੁ
ਲੇਉ ੧ ਕਿਆਭਵੀਐਸਚਿਸੂਚਾ
ਹੋਇ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਕੋਇ
੧ ਰਹਾਉ ਕਵਨਤੁਮੇਕਿਆਨਾਉ
ਤੁਮਾਰਾਕਉਨੁਮਾਰਗੁਕਉਨੁਸੁਆਓ
ਸਾਚੁਕਹਉਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਹਉਸੰਤ
ਜਨਾਬਲਿਜਾਓ ਕਹਬੈਸਹੁ

ਕਰਤੁ ਗੁਣੀਐ ਖਾਣੇ ਕਰਤ ਅਂਵਡੁ ਕਰਤ ਜੋਰੁ
ਨਾਨਕ ਦੁਖੋ ਛੈ ਸੁ ਦੁਖੈ ਗਾਂਭੀ ਖਿ ਅੰਤ੍ਰ ਮਾਰ
ਗੋਤੁ ੨ ਪੀਇ ਪਿਇ ਥੈਗੀਸਨਿ ਗਾਂ ਤੀਗਰੀ
ਐਰੰ ਕਾਰੁ ਜਾਤਿ ਗੁਰ ਭਾਣੇ ਸਹਜੇ ਆਏ
ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਦਾ ਗਜਾਣੇ ਆਸ
ਨਿਰਾਸੈ ਸਦੀਖ ਗੁਨਾਂ ਗੀਦੁਦਾ ਓਸੀ ਗੁਗਮਾਣੇ
ਪਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੇ ਸਚੇ
ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ੩ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਗਰੁ
ਤੂਗੁ ਕਰਤੀਐ ਕਿਰਤ ਕੀਰ ਪਾਣੀਐ ਪਾਗ
ਰਾਗ ਪਹੁ ਦਖੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਹੁ ਸਚ
ਮੀਰਾਂ ਆਪੇ ਆਪੈ ਆਪੇ ਸਾਜੈ ਤਿਸੁ
ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਸਾਹੁ ਕਰਤ ਤਸ

ਧਾਰ ਗੁਸਾਂਈ ਤੁਸਿਕਿਅੰਧੇ ਸਚੁ ਦੀਜੈ

੪ ਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਮਲੁਨਿਰਾਲਮੁ

ਮੁਰਗਾਈਨੈਸਾਣੇ ਸੁਰਤਿਸਬਦਿ

ਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੈ

ਰਹਹਿਇਕਾਂਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਆਸਾ

ਮਾਹਿਨਿਰਾਸੋ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਦੇਖਿ

ਦਿਖਾਏਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ ੫

ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਪੂਛਉ

ਸਾਚੁਬੀਚਾਰੋ ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਉਤਰੁਦੀਜੈ

ਕਿਉਪਾਈਐਗੁਰਦੁਆਰੋ ਇਹੁਮਨੁ

ਚਲਤਉਸਚਘਰਿਬੈਸੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅ

ਧਾਰੋ ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਕਰਤਾਲਾਗੈ

ਸਾਚਿ ਪਤੀਆਂਗ ੬ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ
ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ
ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ
ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ
ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ
ਬਿਧਿ ਸਾਈ ੭ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆ
ਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ
ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ
ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ
ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ੮ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ
ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ

੫੬

ਸਰੇਵਹੁਖਟੁ ਦਰਸਨਇਕਪੰਥਾਂ ਇਨ
ਬਿਧਿਮਨੁਸਮਝਾਈਐਪੁਰਖਾਬਾਹੁੜਿ
ਚੋਟਨਖਾਈਐ ਨਾਨਕੁਬੋਲੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ
੯ ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾਂ
ਹਉਮੈਮਮਤਾਦੂਰਿਕਰੀ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋ
ਧੁਅਹੰਕਾਰੁਨਿਵਾਰੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸੁਸਮਝਪਰੀ ਖਿੰਥਾਝੋਲੀਭਰਿ
ਪੁਰਿਰਹਿਆਨਾਨਕਤਾਰੈਏਕੁਹਰੀ
ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਾਚੀਨਾਈਪਰਖੈ
ਗੁਰਕੀਬਾਤਖਰੀ ੧੦ ਊਂਧਉਖ

ਧਉਖਪਰੁਪੰਚਭੂਟੋਪੀ ਕਾਂਇਆਕੜਾਸ
ਣੁਮਨੁਜਾਗੋਟੀ ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸੰ
ਜਮੁਹੈਨਾਲਿ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ ੧੧ ਕਵਨੁਸੁਗੁਪਤਾ
ਕਵਨੁਸੁਮੁਕਤਾ ਕਵਨੁਸੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿ
ਜੁਗਤਾ ਕਵਨੁਸੁਆਵੈਕਵਨੁਸੁਜਾਇ
ਕਵਨੁਸੁਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰਹਿਆਸਮਾਇ
੧੨ ਘਟਿਘਟਿਗੁਪਤਾਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕ
ਤਾ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਬਦਿਸੁਜੁਗਤਾ
ਮਨਮੁਖਿਬਿਨਸੈਆਵੈਜਾਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਇ ੧੩ ਕਿਉਕਰਿ

ਬਾਧਾਸਰਪਨਿਖਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਖੋਇਆ
ਕਿਉਕਰਿਲਾਧਾ ਕਿਉਕਰਿਨਿਰਮਲੁ ਕਿ
ਉਕਰਿਅੰਧਿਆਰਾ ਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੈਸੁ
ਗੁਰੂਹਮਾਰਾ ੧੪ ਦੁਰਮਤਿਬਾਧਾਸ
ਰਪਨਿਖਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿਖੋਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਲਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਅੰਧੇਰਾਜਾਇ
ਨਾਨਕਹਉਮੈਮੇਟਿਸਮਾਇ ੧੫ ਸੁੰਨ
ਨਿਰੰਤਰਿਦੀਜੈਬੰਧੁ ਉਡੈਨਹੰਸਾ ਪ
ੜੈਨਕੰਧੁ ਸਹਜਗੁਫਾਘਰੁਜਾਣੈਸਾਚਾ
ਨਾਨਕਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਚਾ ੧੬
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿਓਉਦਾਸੀ
ਕਿਸੁਕਾਰਣਿਇਹੁਭੇਖੁਨਿਵਾਸੀ

ਕਿਸੁਵਖਾਣੇਤਿਸਵਡਾਜਾਣੇ ਕਿਉਕੀ
ਸਾਚੁਪਛਾਣੈਪਾਧਰੁਪਾਏ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅੰਤਰਿਭਉਉਦਾਸੀ ਦਾਸਨਿਕੈਤਾਣੀ
ਭੇਖਨਿਵਾਸੀ ਸਾਚੁਵਖਾਣੇਤਿਸਵ
ਡਾਜਾਣੇ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਸਿਪਾਰੇ
॥੧੮॥ ਕਿਤੜੀਆਪੁਰਖਾਂਜਨਮੁ
ਵਟਾਈਆ ਕਾਏਕਉਤੁ ਪਾਇਆਮਨੁ
ਪਾਈਆ ਕਿਤੜੀਆਆਸਾਮਨਸਾਖ
ਤ੍ਰੀ ਕਿਤੜੀਆ ਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪਾਈ
ਬਿਨੁਦੰਤਾਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇਕਰਿਵੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਜਨਮੇਗਵਨੁਮਿਟਾਇਆ ਅਨਹਤਿਰਾਤੇ

ਤ੍ਰਾਸ

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਾਣੀਐ ਤਿਆ [illegible] ਮਨਸਾ ਸਭ
ਇਦ ਜਾਪਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿ ਸੋਤਰੀ
ਪਾਣੀ ਭੈ ਗੁਦਾ ਸੇਟ ਖਾਣੀਐ ਸਾਗਰ ਨਾਕ
ਤਾਰੇਤਾ ਗਦਾਦੁਰ ੨੦ ਅਨੰਦ ਕਰਉ ਕਰਹੁ
ਬੀਰਹੁ ਕਖੀ ਅਖੇ ਸੁੰਨ ਕਰਣ ਧਰਿ ਦਾਸ
ਸਿਅੰ ਬੀਸੁੰ ਦੂੰ ਕਦਨ ਕਖੀ ਅਖੇ ਧਰਿ ਧਰਿ
ਕਦਨਿ ਨਿਦਾਸ ਕਾਣ ਕਾਂਗੀ ਗਾਣਿ ਕਰਜ
ਦਾਂਗੀ ਅਖੇ ਕਉ ਨਿਰਬਧਿ ਧਾਰਿ ਜਾਂਣੀਐ
ਸਤਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾਂ ਅਸਹੁ ਜਾਂਦੈ ਕਉ
ਖੇਦੇ ਖੇਂਣੀਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਉ
ਸੈ ਖਧੁ ਸਾਣੇ ਤਰਿਨ ਜਾਧਿ ਸਿਤਦ ਦਾਸ
ਸਿਰਿ ਜਿਤਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਦਯ ਪਲੇ

ਨਾਨਕੁ ਤਾਂ ਕਾ ਦਾਸਾ ॥ ੨੧ ਕਥਨੇ ਆਵੈ

ਕਥਨੀ ਹੂ ਜਾਵੈ ਕਥਨੀ ਹੂ ਰਹੈ ਸਮਾਈ

ਏਸੁ ਸਬਦੁ ਕਉ ਜੋ ਆਰਾਧੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ

ਮਿਲੁ ਨਰ ਸਮਾਈ ਕਿਉ ਤਰੈ ਅਵਿਗਤੇ ਪਾ

ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ ਹੋਇਆ ਰ ਅਘੇ ਸੁਰਤਾ

ਅਘੇ ਬਕਤਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰ ਹੁਕਮੇ

ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤੁ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ

ਪਾਈ ॥ ੨੨ ਅਨਦ ਕਰਹੁ ਬਿਸਮਾਦੁ

ਬੀਚਾਰਕ ਬੀਚਾਰੇ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਸੁ

ਲੀਆ ਅਕਥ ਪਤਸ ਪੂੰਗੁ ਗਿਆਨੁ

ਬੀਚਾਰੀ [illegible]

ਜੀਆ ਗੁਰਬਚਨੀ ਆਇ ਸਤਿ ਸਮਾਣੀ
ਐਤਤ੍ਰੀਨ ਮਿਲਨੁ ਸਡਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ
ਦੂਜੀ ਕਾਂਗਨ ਕਰਣੀ ਸੇਵੈ ਸਚੁ ਸੁਖਿ
ਪਾਵੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਸਮਾਂਦੁ ਪੁਰਖਿ ਪਰਵਾ
ਹੈਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਂਣੈ ਸੋਈ
ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਂਲਾ ਹੋਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸਚੁ
ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ੨੨ ਅਵਿ
ਗਤੋ ਨਿਰਮਾਂਇਲੁ ਉਪਜੇ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ
ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ
ਪਦੁ ਪਾਂਈਐ ਸਾਂਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀ
ਆ ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾਂ ਜਾਂਣੈ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ
ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜੋਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ

ਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਕੀਆ ਜੀਵਤੁਮਰੈ
ਤ ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈਅੰਤਰਿਜਾਂਣੈਸੁਖਦਾਈਆ
ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਿਮੇਲੈਵਿਛੁੜੀਆ ਆਪੁਪਛਾਣੈ
ਸੰਗਕੀਆ ੨੪ ਸਚੋਉਪਤਿਜੋਸਚਿ
ਸਮਾਂਵੈਸਚੇਸੁਚੇਏਕਮਈਆ ਝੂਠੇਆ
ਵਹਿਠਵਰਨਪਾਂਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾਂਗਵਣੁ
ਭਈਆ ਆਵਾਂਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲਈਆ ਏਕਾਵੇਦਨ
ਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਂਏਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਈਆ ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣ
ਹਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰੀਆ ੨੫

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਪੰਥੁ ਜੋਹੈ
ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ
ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ਸਬਦੁ ਨ
ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ੨੬ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕਾ
ਭਉ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾ
ਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ
ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈ ੨੭ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤ
ਰਬਿਧਿਜਾਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖ
ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ
੨੮ ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀ
ਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐ
ਸਬਦਿਅਚਾਰਿ ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾ
ਣਾਈ ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿਸਮਾਈ ੨੯
ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ ਤਿਸਮਹਿ
ਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਬਾਜੀ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇ ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿ
ਜਾਇ ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ

ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ ੩੦
ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਬੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚਸੁਧੀ ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ ੩੧ ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ
ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ ਨਾਮਿਰਤੇ
ਜੋਗਜੁਗਤਿਬੀਚਾਰੁ ਨਾਮਿਰਤੇ
ਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਸੋਝੀਹੋਇ ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁ
ਹੋਇ ੩੨ ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ
ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਤਪੁਹੋਇ ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰ

ਣੀਸਾਰੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰ

ਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ੩੩ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇ

ਆ ਜਾਇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ ਪਾਏ ਮੋ

ਖ ਦੁਆਰੁ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾ

ਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡ

ਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ੩੪

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ਗੁਰ

ਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੀ

ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ

ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਾਮੁਭਾਵਪ੍ਰੀਤਸੁਣਾਵੈ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ ੩੫
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭਾਖੈਸਤਿਜੀਯਆਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਦ੍ਰਗਹਮਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿਮਰਣਿਹੰਤੁਪ੍ਰਵਾਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਕਾਂਮਕਾਰਣੇ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੋਖਿਸਿਮਾਣੇ ੩੬ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈ
ਘਟਘਟਿਭੇਦੁ ਗੁਰਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗ
ਵਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ ੩੭ ਬਿਨੁ

ਗੁਰਭਗਤਿਮੈਅਵੈਨਾਸੂ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਧਿਆਨ
ਨਪਵਈਥਾਸੂ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਮੰਤ੍ਰਅੰਅਗਿ
ਤ੍ਰਣਾਸੂ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਗੀਤ੍ਰਯਾਤਨਹੀ
ਥਿਰਥਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ(ਗੁਰ)ਥੀਸੀਅਰਭੇਸੋਮਿਰੈ
ਵਾਂਣ ॥ ਨਾਂਨਕੀਥ(ਗੁਰ)ਤੁ[illegible]ਧਏਦਯਾਂਣ
੩੮ ॥ ਜੋਸੁਗੁਰਮੇਲੋਤਿਸੁਧਾਂਰੈ
ਉਤਾਂਰੈ ॥ ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਸ
ਰੌਸੈ ॥ ਸੁਕੀਤਮਣਂਸੁਥਗੁਰਸਬਦਬਿ
ਚਾਰੈ ॥ ਗੁਰਸੁਖਿਵਦੇਨਅਂਏਡਿ
ਕਰੁਡਟਕੀਗਿਰੁਸਹੁਵਣਜਾਂਗ
ਨਨਕਸਡਜੋਸਹੁਵਧਾਂਗ ॥ ੩੯ ॥
ਗੁਰਸੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੀਬਧਾਂਰੈ

ਲੰਘਾਣੁਹੋਈਦੈਤਸੰਤਾਥੈ ਰਾਮਚੰਦੇ
ਸਾਗਿਓਅੜਿਗਾਦਨੁ ਭੇਦੁਬਭੀਖਣ
ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਚਲਾਇਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੁ
ਰਪਾਰੁਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸ
ਉਧਾਰੇ ॥੫੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੈਅਦ
ਰਜਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿਦੋਗਾਹਪੈਆਣਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਣੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਭਾਣੈਸਤਿਜਾਣਿਆਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਖਤਿਸਕੀਤਸਮਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਜਵਿਡਾਣੇ ॥੫੧॥
ਲਹੁਮਿਤਰਵੇਤੁਧਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਨੀਆਸਬਹੋਨਾਮਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚੇਵਤਸਮਾਣੇ ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਨੀਸ

ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਤਸੁ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ੪੨
ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਤੇਰਾ
ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚੇਲਾ ਕਵਣ ਕਥਾ
ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ
ਤੁਮ ਬਾਲੇ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ
ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ੪੩
ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ਸਬ
ਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ
ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾ
ਲਾ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ੪੪
ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ

ਜਾਣੈ ਸੁਕਦਹੁ ਅਜਾਣੁ ਉਦੈ ਕਥਮ ਸਾਧਾਰੁ

ਆਪੈ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਤੁ ਸਤੁ

ਵਾਡਹੁ ਜਿਤੁ ਤਉ ਤਰਿ ਸੁ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵੈ ॥

੫੫ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ਦੂਜਾ

ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਬਦੁ ਕਮਾਣੀਐ ਖਾਣੀਐ ਸਾਰੁ ਅੰਤਰਿ

ਬਾਣੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲੈ

ਸੰਤਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ੫੬ ਸਾਚੁ ਭੈ ਤਾਰੁ

ਬੂਝਿ ਵਖਾਣੇ ਏਕੋ ਜਾਣਤਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ

ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਭੀਆ ਸਾਚੁ ਮਨੁ

ਸੀਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੰਗੀਆ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮੁਕਤੁ

ਆਪਿ ਨਿਵਾਣੋ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਚੀ

ਪਿਆਰੇ ੫੭ ਕਦਰ ਮੁਖੀ ਚੰਦੁ ਭੈ ਤਿਆਗਿ

ਵਾਣੀਆ ਕਦਰ ਮੁਖਿ ਸੁਗ ਜਤੁ ਧੇਤ ਧਾਰੀਆ

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ਕਾਂਹੁ ਜੋਉ ਤੀਨ ਤਰਹੈ ਕਵਨ
ਸੁਖਿਯ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਤ ਰਹੈ ਕਵਨ ਜੋਯੁਤੈ
ਕਾਂਹੁ ਸੰਥਾਂਹੈ ਬੋਲੈ ਬਾਂਣੀ ਨਾਨਕਬੀ
ਚਾਰੈ ੫੮ ਸਬਦੁ ਭਾਂਖਤ ਸੀਸ ਜੋਤਿ
ਅਯਾਂਹ ਸੀਸਥੀ ਸੁਰਤ ਸੈਹਿ ਮਟੈ ਅਥਿਆਂ
ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮਕਰਿ ਨਾਮੁ ਅਯਾਂਹ ਅਥੋ
ਥਿਰੁ ਉਤਮ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਮਨੁ ਸਾਚ
ਸਮਾਣੀਉ ਪੂਰਾਵਤੈ ਨਾਂ ਨਰਕਾਂਹੁ ਸਖਾਂਣੀਉ
੫੯ ਨਾਂਮ ਤਤੁ ਸਬਦਿ ਸਿਗਿ ਜਾਂਚੈ
ਖਿਨੁ ਨਾਂ ਵੇਦੁ ਬੁਕਾਂਹੁ ਸੰਤਾਂਥੈ ਤਤਤੁ
ਸਿਖੈ ਮਨੁ ਮਾਂਨੈ ਦੂਜਾਂ ਜਾਂਣੀ ਇਕਤੁ
ਥੀਆਂਨੈ ਬੋਲੈ ਪਵਨਾਂ ਗਗਨੁ ਗੂੰਜੈ ਨਾਂਕ
ਸਿਉਂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਤਜੈ ੬੦ ਅੰਤਰਿ

ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ਚਉਥੇ
ਸੁੰਨੈ ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ਜੋ ਜਨੁ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ
ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ੫੧ ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ
ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ
ਸੇ ਕੈਸੇ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ਓਇ
ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ੫੨ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ
ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ
ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ
ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ
ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ੫੩

ਸਤੁ ਜਤੁ ਭਣੈ ਸੀਮ ਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪ
ਰਿ ਧਾਰੈ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ
ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਸਾਚਿ ਨਉ ਨਿਕੂਤੇ

੫੪ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ
ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਜਮ ਦਰਿ
ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾ
ਖੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ੫੫ ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁ
ਆਰ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ
ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਮਾਨੈ ਹੁਕ
ਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ

੫੬ ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਤਿਨ੍ਹਾ ਅਥੈ
ਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸਾਥੈ ਸਹਜਿਰਤਾ ਬੂਝੈਪਤਿ
ਪਾਏ ਤਿਸੁਕੀਕੀਮਤਿਕਹੈਨਕੋਈ ਜਹਦੇਖਾ
ਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ ਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਈ
੫੭ ਸੁਸਬਦਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲੇਜਿਤੁ
ਤਰੀਐਭਵਜਲੁਸੰਸਾਰੋ ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲ
ਵਾਈਕਹੀਐਤਿਸੁਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋ ਬੋਲੈ
ਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏ
ਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਣਵੈਅਪਣੇ
ਮਨਸਮਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵ
ਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏ ਆਪੇ
ਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ ੫੮
ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁ ਅਲਖੰ

ਜਉਦੇਖਾਤਉਸੋਈ ਪਵਨਕਰਹਿਸਾਸੁਨ
ਨਿਵਾਸਾ ਅਕਥਕਥਾਜਸੋਈ ਨਦਰਿਕ
ਰੇਸਬਦੁਪਛਾਣਮਨਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਵਾਏ
ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੋ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ ਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀ
ਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਣੈ ਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀ
ਛਾਇਆਮਾਇਆ ਨਾਨਕਸਬਦੁਪਛਾਣੈ
ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਧੂਸੁੰਨਸਚੁ
ਆਹਾਰੋ ਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈ
ਅਲਖਅਪਾਰੋ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਸਬਦੁਵਸਾਏ
ਤਾਮਨਿਚੂਕੈਅਹੰਕਾਰੋ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਜਾਣੈ ਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿਆਰੋ ਸੁਖਮਨਾ
ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏ

ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤੀ ਸਚਿ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਏ ॥੬੭॥ ਮਾਨਕ ਜੀਉ ਉਪਦੇਸੁ ਕਥੀਅਲੈ
ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣ ਸੁਖਾਣੀ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਵਨ
ਅਉਧੂਤੁ ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਗੁਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂਤੁ ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਰਹੇ
ਅਘਾਈ ॥ ਕਵਨ ਬੁਧਿ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀ
ਐ ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁ
ਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ
॥੬੮॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਸਬਦੈ ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ
ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ਸਚੁ
ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ

ਤਉ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥੬੨॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਸਾਚੇ
ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ
ਅਪਿਉ ਪੀਓ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ਸਚੁ ਭਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਨਾਨਕ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ
॥੬੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ
ਕਹਾ ਬਸੈ ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ
ਭਵਨਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ਆਪੈ ਆਪੁ
ਖਾਇ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ
ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ
ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ ਇਹੁ ਮਨੁ

੧

ਜੇਤਰਣੁ ਜਿਸ ਦੇਵਸੀ ਅਵੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਣਯਖਾਂ
ਇਸਮਤੋ ਨਾਂਠਯਦ੍ਰਨੁਯਾਇਆਂ ਸਹਿ ਵੇਸੇ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਖੋਜ ਤਰਨੁ ਣਤੋ ਸੁਸਬਦਿ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਂਛੋ ਤਿਰਭਵਣ ਜੋਤਿਸੁ
ਸਬਦਿ ਣਤੋ ਪਾਂਵੇ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਂਚਕੀਸਾਂ
ਚੇਤੀਸਿ ਦਯਤਾਂ ਇਸਮਤੋ ਅਨਹਦ ਬਾਂਣੀ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਜਾਂਣੀ ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ਨਾਨਕੁ
ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ
੧॥ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਤਿਸ ਦਾ ਵੇ ਜਨ ਉਤੇ ਕਿਰਤਮੁ
ਕੇਰੈ ਗਣਤ ਨ ਕਿਸ ਮਾਣਾ ਆਸ ਬੰਧਨ ਉਤਾ
ਪਦ੍ਰ ਕੁਦਰਤ ਨਿਯਾਇ ਸਣਤ ਭੂਧੁ ਨਉਤੋ ਗੁਰਧ
ਨਾਂਣੀ ਤਾਂ ਸਬਦਿ ਕਣੀ ਲਦ ਵਾਣੀ
ਸਭਹੀ ਖੰਦ ਕੀ ਮਹੀ ਨਉਤੇ ਸੀਮਿ ਤਿਕੀ ਮਾਂਤਨਉ

ਧਣੀ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ੬੬ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ
ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ
ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ
ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ
ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ
ਸੁ ਸਾਰੁ ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਵਰਨੁ
ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ
ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਅਕਥ ਕਹਾ
ਣੀ ੬੭ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ
ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿ
ਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾ
ਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ਸਾਚ ਰਖਿਆ
ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਕਦੇ
ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ
ਭੀਜੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ
ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥

ਵੀਰ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ
ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ
੭੦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਜੀਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ
ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ
ਹਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋੁ ਜਾਣੈ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ

੮੧ ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂੰ
ਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ
ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇ
ਸੁਖੁਹੋਈ ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇ
ਸੋਝੀਪਾਈ ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁ
ਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁ
ਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ ਕਰਿ
ਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁ
ਕਤਿਨਹੋਈ ੮੨ ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈ
ਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ ਤੂਆਪੇ
ਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ
ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿ

ਪ੍ਰਸਾਦੋ ਸਾਗੀਤਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਤਿਨਿ ਕਿਆ

ਤੈ ਦਾਸਨ ਕਉ ਕਿਰਬਾਦੋ ਅਬਿਨਾਸੀ

ਪ੍ਰੀਤਿਕੇ ਭੁਗਤਾਂਏਤ੍ਰਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਈ ਤਿਸੈ

ਨਾਨਕ ਸੋਇ ਭਜੁ ਗਤ੍ਰਾ ਥੇਵ ਰਤੈ ਦੂਜਾ

ਅਵਗੁਨ ਕੌਸ਼ੀ ੭੩ ੧ ੩

ਸਿਧਿਗੋਸਟਿ ਸੰਪੂਰਣ ਤੋਈ

ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸਣਾ

ੴ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ ਮਹਲਾ ੧

ਓਅੰਕਾਰਿਬ੍ਰਹਮਾਉਤਪਤਿ ਓਅੰਕਾਰੁਕੀ
ਆਜਿਨਿਚਿਤਿ ਓਅੰਕਾਰਿਸੈਲਜੁਗ
ਭਏ ਓਅੰਕਾਰਿਬੇਦਨਿਰਮਏ ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਬਦਿਉਧਰੇ ਓਅੰਕਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਤਰੇ
ਓਨਮਅਖਰਸੁਣਹੁਬੀਚਾਰੁ ਓਨਮ
ਅਖਰੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੁ ੧ ਸੁਣਿਪਾਡੇ
ਕਿਆਲਿਖਹੁਜੰਜਾਲਾ ਲਿਖੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਗੋਪਾਲਾ ਰਹਾਉ ਸਸੈ
ਸਭੁਜਗੁਸਹਜਿਉਪਾਇਆਤੀਨਿਭਵਣ
ਇਕਜੋਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ
ਚੁਣਿਲੈਮਾਣਕਮੋਤੀ ਸਮਝੈਸੂਝੈਪੜਿ

ਪ੍ਰਭੁਨੇੜੈਅੰਤਰਿਤਿਨਾਂਤਨੀਸਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਮਾਣੌ ਦੇਖੈਸਾਚੁੰਪਛਾਣੈਬਿਨੁਸਾਚੇਜਗੁਕਾਚਾ

੨ ਧਧੈਧਰਮੁਧਰੇਧਰਮਾਪੁਰਿਗੁਣਕਾਰੀ

ਮਨੁਧੀਰਾ ਧਧੈਧੂਲਿਪੜੈਮੁਖਿਮਸਤ

ਕਿਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ ਧਨੁਧਰਣੀਧਰੁਆ

ਪਿਅਜੋਨੀਤੋਲਿਬੋਲਿਸਚੁਪੂਰਾ ਕਰਤੇ

ਕੀਮਿਤਿਕਰਤਾਜਾਣੈਕੈਜਾਣੈਗੁਰੁਸੂਰਾ

੩ ਙਿਆਨੁਗਵਾਇਆਦੂਜਾਭਾਇਆ

ਗਰਬਿਗਲੇਬਿਖੁਖਾਇਆ ਗੁਰਰਸੁਗੀਤ

ਬਾਦਨਹੀਭਾਵੈਸੁਣੀਐਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਗਵਾ

ਇਆ ਗੁਰਿਸਚੁਕਹਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲਹਿਆ

ਮਨਿਤਨਿਸਾਚੁਸੁਖਾਇਆ ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ

ਅਪੇ ਦੇਵੈ ਅਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ੪
ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ
ਸਿਞਾਪੈ ੧ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ
ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ
ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ੧ ਇਸੁ
ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ
ਨ ਜਾਈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂ
ਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ
ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ਏਕੁ ਸਰੇ
ਵੈ ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ
੩ ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ਪਉਣ ਪਾਣੀ

ਅਗਤੀਅਸਨੁਧੁ ਉਏਕੈਠਵਾਗੁਠੰਦੈਤੀਕਦੁ

ਖੋਜੀ ਉਏਕੈਖੁ ਸ੍ਰੁਸੁ ਸ੍ਰਿਧਾਤਿਟੋਜੀ ਜੈਤ੍ਰਾ

ਤੁਧਿਅਨੁਲੈਸਸਸਗਿਨੈ ਗੁਗਮੁਖਿਉਕ

ਇਗਲਾਂਕੈਖਨੈ ਜਿਸਨੈ ਚਿਦੀਗੁਕੈਂਯਾਂ

ਤੇਸੁਧੁਯਾਤੇ ਗੁਗੁਦੂਆਗੈਅਗੰਖਸੁਣਾਂਤੇ

੭ ਗੁਗਮਯੁਗਮਜਾਂਤਿਉਜਾਂ ਲਾਂ

ਲਾਂਜੁਹੁਲਾਂਜੁਗੁਗਦੀਗੁਆਂਲਾਂ ਗੁ੍

ਇਆਂਗੁਅਸਗੁਧੁਦਿਖਦੈ ਕੀਗਿਕਾਂਯਾਂ

ਅਧੁਤੈਯਗਿਆਂਦੈ ਉਤੀਦਿਖੂੰਸੈਤੀਓਗ

ਯਾਂ ਉਤਮਸਖਦਿਸਟਾਂਗਦਾਣਾਂ ਸ੍ਰੁਸੁ

ਉਏਕੈਕਾਂਜਾਂਦੈਖੁਓ ਆਂਧੇਕਗਤਾਂਅਧੇ

ਦੇਓ ੮ ਉਗਦੈਸੁਗਅਸਗਸੰਯਾਂਨੈ

ਉਹੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੇਖੀ ਚਾਲੈ ਉਪਾਈਐਨੁ
ਅੰਤ੍ਰੀਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਆਪੇ ਕੈਰੈ ਕਖੈ ਸੁਤੈਸ
ਹੋ ਉਹੁ ਸੁਖ ਪਾਤਾ ਮਨੁ ਕਰੁ ਦੇਈ ਉਹੁ ਸੁਖ
ਪਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਜਗ ਜੀਵਨੁ
ਅਦਗੁਨ ਕੋਈ ਨਨਕ ਨਾਮ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ
੬ ਗਜਨਗ ਮਗਵੈ ਹਿਤਕਣੇ ਗਪਾਏ
ਚੁਕੈ ਮਸੁ ਆਮਾਗੇ ਗੀਤੀ ਦਨਤ ਗਏ
ਗੀਸਾਰਾ ਤੀਨਿ ਕਵਨਾਹੁ ਗਚੇਮੇਜਾਤਾ
ਜਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋਤਿ ਸਹਿਜੇਰ ਅੰਤ
ਲੋਗ ਮਾਗੁ ਸੁਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟੇਦਰ ਸੋਸੀਗਸੁ
ਗਦੋਏ ਕਰਣੀ ਅੰਕੀ ਸਬਦੁ ਸਾਚੋਏ
ਵਖਾਣੀ ੧੦ ਗੋਸੁ ਨਕੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ

ਗੁਰੁਤਉਸਿੰਸਾਣੈ ਗੁਣੋਗਾਇਏਅੰਕਨਉੀ
ਗੁਣਾਂਤ੍ਰਾਗਾਇਜਾਗਾਇ ਦੁਗਿਰਤਾਣੈ ਕਣਕ
ਪਾੜੇਗੋਨਰੇਬੀਕਿਸੁਪਾਗੋਕਾ ਉਰਿਬਾਂ
ਤੀ ਬ੍ਰੋਸਬਦੁਗਾਂਮਨਮਾਨੋਯਗੁਸ਼ੇ
ਦੈਪਤਿਮਤੀ ॥੧੧॥ ਬਾਜਾਸਾਂਤੀਮਾਗਿ
ਗਾਹੀਯੁੰਧਦੁਬਾਂਬਾਰਣੀ ਸਾਂਸੁਦਿਵਤੀ
ਬਾਂਦਗੀਸਾਤੇਸੰਕਟਬੀ ਯੇਗੀਮਭੁਬ
ਭ੍ਰੀਗਬੀਸਿਉਮਨਮਾਤਸਬਦੁਅਨੰਦੁ
ਬਾਂਬਿਗਤੀਬਾਂਬੀਬਬ੍ਰੀਗੁਗਮੁਖਿਬਬ੍ਰੀ
ਨਿਰੰਦੁ ॥੧੨॥ ਬਾਂਤੁਂ ਸੁਗਕੁਜਾਯਸਾ
ਬਭੁਬਬਭੁਗਾਂਅਤਕਾ ਬਾਂਨੀਰਾਂਕੀ
ਜਾਂਗ੍ਰਿਤਬਾਂਗ ਮਨਮੁਖਅੰਯਾਸੁਗਯੁਗਾਂ

ਨਾਉਦਾਸਾਂਨਾਲਿਆਗੈਆਂਦਰੁ ਪਾਇਸਨੁ

ਗਇਆਂਰਾਗਇਰਾਗ ਨਾਂਉਨਸੁਖੁਜਿਵਿਸਰੁ

ਨਾਨਕਸਚੀਪਤਿਸਚਾਪਤਿਸਾਹੁ ੧੨

ਆਪੇਦੇਮੁਕਤਿਜਗਤੁਸਮਰਥੁ ਆਪਿਨ

ਮੇਟਣਕੋ ਸਮਰਥੁ ਆਖਿਸੈਣਨਿਰਪਤੀ

ਡੀਠੇ ਆਂਖੀਨਿਵੈਸਿਜਸੁਦੀਠੇ ਆਖੇਡੋ

ਇਤਾਂਅਹੁਗਧੁਸਿਅਨਾ ਭਗਤਿਬਿਹੂਣਾਂਜਾਹੁ

ਬਹਿਣਾਂ ਸਭਆਇਵਿਦਾਤੈਤੇਰੋਕੈਸਿਰਿ ਸਿਰ

ਸਨਤੁਕਿਵੈਂਪਕਉਤੇਸਪਾਂਗਦੁਡੀਠੇ ੧੫

ਜੁਗਜੁਗਖਾਂਧਸਦਾਸੋਗਵੈਰੁ ਜਨਹਿਸਮ

ਇਨਡਿਸੰਪਥੈਗ ਜੋਦਸਿਸੈਸਅਥੇ ਅਥੈ

ਆਪਹੁਪਣੀ ਆਪੇਆਪਿਟਬਾਂਪ ਆਪਰੈ

ਗੋਰੁਧੰਧੈ ਕਾਰੀ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵ
ਨ ਸੋਈ ਕੀਅਚਾਰੁ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਨਾਮੈ
ਬਾਝੁ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਈ ੧੪ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਂਟਹਿ ਮਨ
ਪੀਰ ਵਾਂਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਂਇ ਕਿਆ
ਲੇ ਆਇਆ ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ
ਤੋਟਾਂ ਸਭ ਥਾਇ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ
ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ੧੬ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੈ
ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਚੀ
ਕਰਣੀ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ

ਨੜਿਯਾਈ ਤਾਂਸਿਮਰੀਐਜਾਂਣੋਈਸਭਾ
ਏ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝਸਾਂਏਨੀਤਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿਸਿਮਰੀਐਮੀਤਿ ੧੬ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ ਜਿਉਕੰਚਨੁਸੋਹਾਗਾ
ਢਾਲੈ ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈਸੁਤਾਉ
ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ ਜਗਤੁਪਸੂ
ਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ ਕਰਿਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿ
ਪਾਈ ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ
ਹੋਰਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ
੧੭ ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ
ਖਿਮਾਗਹੀਮਨੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ ਖਰਾਖਰਾ
ਆਖੈਸਭੁਕੋਈ ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਈ
ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ

ਸੁ

ਕਿਨਮਨਿਮੁਖੇਜਾਪਸਬਦੁਪਛਾਣੀਐ ਅਸ
ਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾ ਮਨੁਮਾਣੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤੇ[illegible]ਪਛਾਣੀਐ ੧੯ ਗਗਨਗੰਭੀਰੁਗਗ
ਨੰਤਰਿਵਾਸੁ ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ
ਗਇਆਨਆਵੈਆਇਨਜਾਇ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾ
ਥੁਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ
ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨਜੂਨੀ
ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ ੨੦
ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ ਜਾਤਿਅਸੰ
ਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਧੀਆ ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇਫੁਨਿਹੂਆ ਕਾਚੇ
ਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁ

ਸਮਾਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਰਗੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਨਾ
ਖੇ ਦੜੀਦੀ ਸਦੂੰ ਸਿਖ ਰਸਮਈ ਪਾਣੀਆਂ
ਮੇਲੁ ਭਗਤੀਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਣੀਆਂ ੨੧
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋ
ਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ
ਨਿਸੰਗਾ ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਵੇਦ ਬੀਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਸ
ਨਾਨੁ ਗਿਆਨੁ ਅਚਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਸਾਰਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ੨੨
ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ਚੋਰੀ ਮ੍ਰਿਗੁ
ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀ
ਤਿ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ਚਿੰਤਤ
ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਰਕੀਐ ਚੇਤਨੁ ਏਕਤ ਹੀ ਸੁਖ ਪੀਐ

ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਮਾਂ ਦੈ ਡੀਮਣੀਐ ਮੁਕੀਤਰੀਆ
ਧੀਤੀ ਸਹਿ ਥੀਆ ਜਾਣੈ ॥੨੨॥ ਛੀਜੈ ਦੇ
ਸੁਣੈ ਸਿਕ ਗਾਂਡੂ ਛੈ ਅਨਿਤ ਦੇਖੁ ਜਾਗੀ
ਤੁਇ ਧੁਯ ਛਾਂਵ ਦੇ ਸਮਕੀ ਜਾਂ ਦੈ ਬੰਧ
ਨਕਾਂਣ ਮੁਕੀ ਤਥੀਆ ਦੈ ਛਾਣੁਆਂ
ਛੁਛੀ ਸਗਤੁ ਭੁਣਾਂਨ ਇਹੀਖ ਅਣਿਕ
ਗਤੁ ਯੁਗੇ ਪੱਵਾਂਨ ਛੀਜੈ ਸੌਖਨੁ ਜਾਮੁ ਆ
ਸਿਗਿਕਾਂਛੁ ਕਾਂਣੁ ਆਂ ਛੀਜੈ ਕਰੂਇਸ
ਬਾਂਣੁ ॥੨੫॥ ਜਾਂਥੈ ਆਂਯਯੂ ਭੁਾਂਤੁ
ਲੌਣੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਂਤਾਂ ਅਦੁਗਿਨਕੀ
ਜਿਉ ਕਵੈ ਤਿਉ ਕਾਂ ਖੜਿਗਧੁ ਜੋਸੁ ਜਾਂਕ
ਉਦੇਵੈ ਯਾਂਤ ਸਾਂਧੁ ਜਾਂਗਤੁ ਜਾਂਗਿਗਣ
ਤਯੂਭਾਂਵ ਜਾਂਤੂ ਸੇਣਿਤਾਂ ਤੁਝੈ

ਸਮਦ੍ਰੰ ਜੈਜੈਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਣੀ ਐਬੀਸ ਏਕੀਸ ੨੫ ॥
ਖਿਥੌ ਭਾਣੀਕ ਅੰਚਾਗੀਸ ਉਵਦੁ ਜ੍ਰੀਸ
ਗੈਦੇਥੈਂ ਮਾਦੁ ਜਨੀਮ ਮੁਏ ਨਤਿ ਜੀਵਦੇ
ਅਸਾਂ ਅਂਇਤ ਪੇਓਏ ਅਂਸਨਿਗਸਾਂ
ਜ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀਖਿਮਾਂਟੀ ਗਿਾਂਜਾਂਗੁ ਰਾਂਭੁਨ
ਤਾਂਥੈ ਪੀ ਗੁਦਾਗਾਂਇ ਪਾਂਹੀ ਨਵੀਸਿਪਤਿ
ਕੈਨੀਹੁ ਅਂਪੇਦੇਵੈ ਸਤਿੰਦ ਸੁਰਾਂਇ
੨੬ ਇਨਿਅਲੋਬੌਲੈ ਅਂਪੇਬੁਝੈ
ਅਂਪੇ ਸਮਝੈ ਅਂਪੇ ਸੁਝੈ ਗੁਮਕਾਂਕੀਤ ਅਂਤ੍ਰਂ
ਵਿਸਮਾਂਦੇ ਨਿਗਮ ਖਾਸੁਹੇ ਸਦੌਂ ਰਵਦੈ
ਗੁਮ ਗਾਂ ਗੁਤਨੀਨਤਿ ਭੋਟ ਆਂਧਪਦਾਂ
ਮਖ ਸਤੁ ਅਬੌਟ ਗੁਕੀਰੁ ਅਂਸਕਾਂਗਕਮਾਂ
ਦਾਨੁ ਗੁਰਕੀਕਾਂਟੀਕਾਂਤ ਪਾਂਦਾਨੁ ਨੰਨਕ

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਝਾਵੈ ੨੭ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ
ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ
ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾ
ਡੀ ਢੋਲਿ ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ੨੮
ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ਠਹਕਿ ਮੁਈ
ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ
ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ਪਰ ਘਰਿ
ਜਾਤੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ
ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸਾਚਿ ਪਿਆ
ਰੀ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ੨੯
ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ
ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਡਰ ਬਿਣਠੀ

ਰਾਗ ਰਾਖਿਮੁਰੀਧਾਨੀਅਧਹੋ ਮੇਣੀਕਿਤਿ
ਮੁਜਾਣਿਆ ਰਾਗਿਖਿਆਗੁਰਿਅਧਦੋਏਨਾਬਉ
ਨਾਮੁਵਖਾਣਿਆ ਹੁੰਮਾਰੇਵਾਸੁਤਿਕਾਧਾਣੀ
ਜਾਬਦੇਖਾਣਨਉਦੁਗੇ ਇਤਿਕਾਣਿਨਵਾਗੀ
ਸਬਦੁਸੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧੀ ਆਤਮਾਤ੍ਰਿ
ਦੇਹਿਵਦੇਹਿਅਖੈਸਭੁਕਾਈਜੈਠਾਵੈਰੈਦੇ
ਏ ਲਉਦੁਆਏਦੇਵਸੀਇਤਿਕਾਣਿਵਾਗੇ
ਸੋਹੁ ਕੰ ਫੰਢੋਧਾਤਭੁਫਤਡਉਹਿ ਗੇਢ
ਉਢਿਉਪਢਿਨਿਕਰਮਿ ਭਾਰੇਢਡਤੇਢੀਧਏ
ਡਉਲੇਨਿਕਸੇਧਾਏ ਅਮਾਅਕਾਚੀਡੀ
ਮੇਲਇਤਨਿਕੈਡਉਬਾਇਜਾਉ ਤਿਨਕੀ
ਚੁਤਿਅਧਾਲੀਏ ਸੰਗਤਿਮੇਲੀਮਲਾਉ
ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਅਧਦੋਏਧਾਣਿਤਾਣਿਨਾਮਭ

ਨਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ਤਿਸੁ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਜੋ ਉਸਾਰੇ ਸੋ ਢਾਹਸੀ ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਹ
ਾਲੀ ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ
ਕਿਸੁ ਗਹੀ ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ ਆਵਣਿ ਜਾ
ਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਣਾ
ਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ
ਅੰਤਿ ॥ ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ਅਗਣਤੁ ਸਾ
ਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ਵਾਜੈ
ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ
ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ
ਮਨੁ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ

ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਨਾਗੰਚ ਉਧੀਤ
ਬੇਗੁਣੁ ਬੇਗੁਣੇ ਤਾਂਕੀਉ ਚਰੋਂ ਘਣੀ ਪੰਥ
ਤੁਟੇ ਫਾਂਧੀ ਪੀਪਣੀ ਅਵਗੁਣਿਆ ਭੀਨਖਣੀ
ਖਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੋਗੁਣ ਕਰ
ਮਿਮਣੀ ਆਂਧ ਛਰਾਂਣੁ ਛੁਟੀਐ ਦਰ
ਆਂਧਯਣੀ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸਾਂ ਦੀ ਛੁਟੀਐ ਖਿੰਧਾਂ
ਆਂਧ ਕਰੇਹਿ ਅਧਰੈ ਪੁਖਿਵ ਰਾਂ ਪੀਆਂ
ਜੋਭਾਂ ਦੇਰੈ ਦੇਰਿਹੁ ੩੨ ਬਾਰਬਾਰ ਕੰਧੌਜੀ
ਅਲਾਂਖਾਂਨੀ ਦਹੂੰ ਦਾਂਤ ਹਿ ਬਾਂਨਿ ਮਤਿ ਮਰ
ਉਕਤੇ ਕਾਂ ਜੁਨ ਛੀਟੈ ਕਾਹਿ ਬਿਨੁ ਤਾਂ ਮੋਹੁ
ਦੀਖਿਅ ਗੁਰੁ ਖਿਆ ਸਾਂਚਾਂ ਬੀਚਾਰ ਸੁਰਿਨਾ
ਨਾਖਤਨ ਖੁਤੂੰ ਨਿਯਗਾਂ ਅਧਾਰ ਸਾਰਥ ਬਾਨ
ਬਨਤ ਰੀਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਦਾਂ ਨਾਰ ਜਾਤ ਦੇਖਾਂ ਤਤ

ਓਕੁ ਹੂੰ ਅੰਨ੍ਹ ਨਪਾਂਦਾਂ ਖਾਂਨਖਨੰ ਤੀਆਇ
ਗਿਆਂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ ਆਪ ਮਿਲੀਆ
ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਿਰਲਾਂ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੨੫॥
ਧੀਆਂ ਦਾਨੁ ਦੀਆਂ ਜੁ ਹੂੰਕੀ ਕੀਦੇ
ਪਰਾਣੁ ਦੀਆਂ ਕਰੀਤ ਪੂਰਬ ਮੋਹਿਤਾ ਲੈ
ਨਿਧਨਾ ਮਾਨ ਦਾਂ ਨਿਤੁ ਸਾਂਗ ਦਾਂਨ ਹੂੰ ਬੀ
ਸਾਂਤੁ ਜੀ ਦਾਂਨ ਕੈ ਸਿਰਦਾਨੁ ਦਾਂਣ ਪਰਕੈ ਜ
ਨਦੂਕ ਦਾਣਾਂ +ਟ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਆਨੁ ਸਿਖ ਅਨੁ
੩੪ ਪਸੰਗ ਸਾਂਨੇ ਐਥੀ ਨਵ੍ਰਗਿ ਐਪਨ
ਮਨੀ ਚੀਤ੍ਰਗਦਾਂਣ ਪਨੁ ਇੰਗ ਵੀਸਹੁ ਸੰਤੁ
ਅਸੰਗ ਮਣਾ ਨਾਮੁਖ ਆਣਿ ਪਨੁ ਗਾਇ
ਆਤਾਂ ਵਜਾਂ ਦੇ ਨੀਤੇ ਰਾਂਚੀ ਨੀ ਗਹੋਕ
ਮੂਨੁ ਦੀ ਸੇ ਸਿਗ ਸਬਧੀ ਐਥੀ ਕਾਤੇ

ਕੀਟੇਕ ਪੰਥਾਪਾਵਤਾਗੀਤਗਥੇਮਨਸੀ
ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ਦੁਗਜਨਤੇਸੰਜਨਭ
ਉਭੇਟੇ ਗੁਗੋਬਿੰਦੁ ਬਨੁਬਨੁਢੰਗਤੀ
ਹੁੰਢਤੀਬਸਤੁਗੜੀਪੀਬਣੀ ਸਤਿਗੁ
ਗਿਸੇਵੀਸਿਮਵਿਗੜੀਜਨਮਸਗਯਭੁਥੁ
ਸਿਵਣੀ ੨੬ ਨਾਨਕਗੜਨਛੁਟੀ
ਜੈਦਿਣਾ ਗੁਰਾ ਜਾਮਪੁਸਿਨਾਥੈ ਨਾਤਿਸੁ
ੲੜਨ ਓੜਿੜੈ ਅਦਾਗੁਸਿਈਦੀਯਬੁ
ਤਾਗਿਓ ਨਾਂਤਸੁਗਿਅਨੁਨੀਯਅਨੁਓ
ਨਾਂਤਸੁਪਗਸੁਪਿਅਨੁ ਇਦਾਨਦੇ
ਸਿਗਭੁਵਿਕਣੀਕਿਅਾਦਾਣਾਅਗਿਮਹੁ
ਥਾਂਕਿਗੜੀਕਿਵੇਅਯਦ੍ਵਾਂਪੰਥਨੜੀਨਾ
ਪਾਗੁ ਨਾਸਾਂਜਨਮੇਗੰਗੁਪੋਕਿਸੁ

ਪੜੈਕਰੀਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਸੇ
ਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿਦਿਤੀ
ਤੀਸੈਮੇਲਣਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ
॥੩੭॥ ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ ॥
ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ ॥ ਪਰਹਰਿ
ਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁ ॥ ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿ
ਜੋਗੁਸੰਤਾਪੁ ॥ ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈ
ਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ ॥ ਕਿਉਆਵ
ਣਜਾਣਾਵੀਸਰੈਝੂਠੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁ ॥
ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀਜੰਜਾ
ਲਾਮਾਹਿ ॥ ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐ
ਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਉਆ ॥ ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ

ਅਕੀਕਆ ਡੁਬਆ ਫਾਂਧਾਂ ਚੋਗ ਚੁਗੈ
ਨਹਿ ਬੁਝੈ ਸੰਕਟੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਤ ਅਥੀ
ਸੁਣੈ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਫੰਧੀ ਜਾਮ
ਜਾਇ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਕੋਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਜਾਇ ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾ
ਇ ਇਵ ਛੁਟੈ ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ
੨੮ ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ਬੀਰ
ਭਏ ਬੈਰਾਇ ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪ
ਣੈ ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ
ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ
ਨੇਹਿ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਤੇਰੇ ਬਿਰਲੇ ਗਿਆਨੀ ਬੁ
ਝਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਹੋਇ ਠਕੁ
ਉਥਿਵਰਤਾ ਥੀਅ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥
ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾਪੁਰਖ ਕੀ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੮੦॥ ਕੇਤੀ ਕੇਨ
ਪੜੀਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਐ ਜੋ ਡੁਬੀਐ ਉਸਾਰ
ਉਸ ਰੇਡਾਏ ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਭਉ ਪਰਸ
ਸਾਗਰ ਦੇ ਪੰਥ ਵਾਏ ਭੰਨਿ ਘੜਾਏ ਬਾਧੇ
ਦਿਵਸ ਨੀਰ ਵਹਾਂ ਭਾਗਾਂ ਕੇ ਆਪ ਪਾਈਐ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਰੇ ਪੂਰੇ ਪਵਣੀ
ਜਿਨ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਤਿਨ ਦਾਂ ਪਾਈਐ ਹੀਰਾ

ਗਾਵਿਸਦਾਂਗੀਗਾਂਤੇਬਹੁਤੇਰਨਯਚੋਤਾ
ਹੋਇਐ ਭੈਭਉਂਣਾਹੇਗੁਰਮੁਖਿਭ੍ਰਨਹਿ
ਤਾਂਨੂੰਯਾਗਿਵਾਸਯਾਂਹੋਇਐ ਭਵੈਭਉਜ
ਚੁਸਾਂਗੁਰਦਿਖਲਾਂਅਸੀਨਗਸਾਂਤਰੀਐ
ਗੁਰਪੁੱਸੰਦੀਰਿਅਓਂਤੀਪੈਰੀਵਦਿਤਿਆਂ
ਇਹਵਮਰੀਐ ੫੧ ਸਾਹਿਬਅਸਾਹਿਆ
ਕੀਮਹੇਸਾਹਿਬਅਇਕਸੈਨਸਾਂਬ ਤੰਸੁ
ਚਲੈਉਹਿਨੂੰਸਟੋਸਾਹਿਬਅੰਗੁਲੀਅਥੈ॥
ਮਨੂਜੂਠਾਂਜਾਸਿਜਾਇਆਂਅਦਰਗੁਰਮਤ
ਕਾਂਜਿਨਾਂਹਿ ਸਨਸਤਿਮਨੂਉਣਾਟ
ਸੌਵੇਗੁਰਾਂਤਵਾਜਿਨਾਂਹਿ ਸੇਗੀਸੈਂ
ਕੀਮਹੇਵਿਦਾਨਾਂਵੈਦਯੁਭਾਂਣਿ

ਗੜਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਣੀ ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ
ਬਾਣੁ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਝੂਠਾ ਆ
ਵਣ ਜਾਣੁ ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਆਪੇ
ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ੪੨ ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ
ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ
ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ
ਧੰਧਾ ਮੁਆ ਵਿਗੁਤੀ ਮਾਇਆ ਜੋ ਦੀਸੈ
ਸੋ ਚਾਲਸੀ ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ਜੀਉ
ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ
ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ
ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ

੫੩ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਵੇਂ ਗੜੇ ਸੰਗੁ ਜਨੇਂ ਗੁਰੁ ਫਕੀਰੁ
ਵਗੀਅਧੋ ਅਧਰੀ ਕੀਨ੍ਹੇ ਜਬੰ ਪੈਯੀਗ ਸੰਤ
ਭੁਸੰਖੀਤੰਵਦਸਾਸਾਰ ਹੂੰ ਗੁੰ ਅਸਗਾਤ ਮੈਤਗਿਅ
ਵਗਦਸ੍ਰੀ ਗੁਸ੍ਰੀ ਦਿਵਨੁ ਗੁਦਾ ਕਿਰਤੁ ਥੀਜਾਂਦੇ
ਗੁਦੀਆਂ ਗੁਦਾਖੇ ਪੂਰੀਅਖੋ ਕਿਰਤਿ ਜੀਅ
ਖਰਿਯਅਖੇ ਤਿਨਤੀ ਜੈਸੀ ਖੀਗੜੰ ਜਾਂਥ
ਜਾਂਪਿਸਿਦੈਮੁਗਾਂਗ ਅਦਾਗੁ ਦੀਭਾਪੁ ਗਡੈ ਭੁਦ
ਭੀਵ ਸਖਿਜਰੀਖਾ ਵਿਦਸਖਿਨੁਸ ਗੁਦਾਜ
ਜਾਂਪਜੀਮਿਜਿਤੁ ਗ ਸਖਵਿਦਜਕ ਗੇਥੀਵਾਂਗ
੫੫ ਖਸਕ ਗਿਅਥ ਗਸਮਖੋਅਦੇ
ਵਜੜੀਖਯਗੀਊ ਕਾਂਗਕ ਮਾਂਦਗੀ ਸਾਂਯ ਦੀਸਾਤ
ਯ ਰੋਯਗੀਊ ਖਭੂਖੋਰ ਭੁਗੀਅਣੀਅਾਂਖੋਰੇ

ਮਨਭੁਲਿਵਿਸਾਰੀ ਗੋਵਿੰਦਤੀਪਤਿਸਾਂਡਕੀ
ਕਦੇਨਅੰਦੇਣੀ ਚੰਕਾਰੁਕਤੀਐਥ
ਸਮਕਾਂਸਉਹੋਉਤਸਦੇਗੋਹੁ ਦਦੜੁਗਦਾਂ
ਹੁੰਆਂਪਯਾਂਤਪਾਤਨਥੈਸਾਡਿਸੋਹੁ
ਪੀਤਮਡੀਬਦਕਿਆਰੀਆਂਦੋਭਾਂਦੈ
ਤੈਦੇਗੁ ਆਂਪਿਕਰੋਰਿਕਮੁਆਂਪੀਐਬ
ਦਗੁਨਕਾਹੁਕਰੋਗੁ ੫੫ ਬੀਜਾਓਸੁਐ
ਵੇਨਡੀਬੜੌਦਲੀਰਪਾਂਗੀ ਨਮਕੀਦਾਂ
ਗਦੁਨਗਹੁੰਸੰਓਸਾਂਦੈਤਗੀਹੁ ਦਦੀਭੁ
ਭੁੰਓਤੀਹਿਗਿਃਮਨਮਿਹੁਕਗਓਥੀਦਾਂਗ
ਭਾਂਭਾਗਤਨਥੜੁਮਾਂਦਕੀਸੀਤਗੁਮੜਬ
ਬਡੇਾਂਗ. ਓਤਮੁਡੋਦਾਂਪੂਭੀਮਨੇਹਿਕਮਹਿ

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਸਿਮ ਭੇਵਹੁ
ਲੋਇ ਸੁਖਾਈਐ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ
ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ੫੬ ਕਾਂ ਕੈਰੁ
ਨਾ ਪੁਰਿ ਜੀਉ ਸਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਾਂਵਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਾਂ ਲੈ ਰਾ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ
ਤਿਰਵਸੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਿਰਿ
ਪਾਈਐ ਮਤੁ ਕਰਿ ਸਿਮਰਣਿ ਸੋਸਾਰੁ
ਸਚਾ ਸਮੁ ਤੀਰ ਪਨੁ ਰਾਸਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਤਿ ਸੁਸਾ ਖਾਸਿ ਗੁਰੁ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤਿਪਰਾਇਆ
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੀ ਆਪੁ ਗਇਆ ਅਵ
ਗੁਣ ਕਟਿਆ ਤਾ ਦਰਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ੫੭
ਸੀਤਾ ਪਾਸ ਸੰਤੀਐ ਪਨਕਾਂ ਰਾਂ ਬਿਰਥਾ

ਛਾਹੁ ਸਾਡੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ਸੰਚਿਯ ਨੁ ਦੁਖਧਾ ਤੋਇ

ਖੁਆਰੁ ਸਾਚਿਆਗੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਡੀਨਿਗਮਾਇ ਛੁਖੁ ਜਾਣੋ

ਧੀਤ ਸਾਂਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਂ

ਦਾਤੂੰ ਤੂੰ ਸੰਦਾਗਤੂੰ ਡਸੁ ਸਾਚਉ ਰਖੁ ਗਮਾਂ

ਗ
ਵਸੈ ਦੁਖ ਬੀਧਾਣਾਂ ਗੀ ਤਸੁ ਮਾਇਆ ਮਸਤਾਂ

ਮਡਣੀ ਏ ਜਸਿ ਕੀਤੀ ਸਿਜਾਂਦਾ ਕਿਖਿਆਂ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੋਨੁ ਡੈਭੁ ਕੈਪੁ ਮਧੁ ਸੁਜਾਂਦੁ ੪੮

ਕਿਮਾਂ ਦਿਭੂ ਤਿਆ ਖੀਯ ਗਏ ਖੁ ਡੀਦਾਣ ਕਆ

ਸੰਖ ਗਦਾ ਤਲ ਆਂਵੈ ਕਿਉ ਗਾਦੀ ਖੀਯ

ਖੀਯ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ਧਸ ਮੁਯ ਛਾਂਦੋ ਅਯਦਾ

ਗ
ਖੁਲੈ ਬੰਯਨ ਧਾਂਈ ਸਬਦਿ ਮਜੁਣੀ ਖੈਂ ਭੂੰ

ਮਿ ਸਸੁ ਸੁਕਵਾਂਇ ਖਸਚਖੁੰ ਧਨੁ ਧੀਯ

ਹੂੰ ਅਪੇਵਸਸੰਤਸ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਨਿਤਜਿਮੁਖਿਜਪੈ
ਸਦਾਗੁਰ ਅੰਤਰਿਮਾਨਿਧੀਰ ਤਉਮੈਬਪੈਖ
ਧਰਿਸੀਖੀਜਾਉਦਯਾਦਿਕਾਰੁ ਜੰਗਤਉਧ
ਏਹਿਦ੍ਰਿੜਧਰਿਐਅਨੁਕਾਰਤਾਂਅਪਾਰੁਅਪਾਰ
੪੬ ਸਿਸ੍ਰਸਟੇਵੇਉਨਜਾਂਟੈਕੀਏ
ਸਿਸ੍ਰਸਟੇਕੌਸੋਨਿਤਰਾਉਤਾਏ ਸੰਧੈਕਰਏ
ਸਾਧਿਆਏਮੈ ਸੰਧੈਪੁਗਖਿਲਿਵੇਕੀਪਾਈ
ਐ ਸੰਧੈਕਾਂਗਿਦਰਾਂਕਗੁਰਗ ਸੰਧੈਸਾਥਿਨ
ਰਾਧੈਤੋਗ ਖਿਨੁਸਾਂਚੇਨਿਤੀਦਾਂਗਤਸਾਨੁ
ਤੀਗਸੁਧੀਵਿ ਭ੍ਰਤੈਨਿਦਾਂਨਿ ਧੰ ਤੋਗਠ
ਤੋਗਤਤਸਖੀਤੋਗਿਏਗਤੀਤੋਗਾਂਨੁ ਤਉਤਉ
ਕਾਰਤੀ ਮੈਮੁਏਸਬਾਂਦਾਗਵੈ ਮਨਿਗਿਸਾਨੁ
ਤਾਗਏਕੰਕਨਧੰਏਕਾਗਬਾਂਕੀਸੋਗਾਰ

ਸੀਖਿਆ ਪੂਰਿ ਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਧਨੁ ਦਾਂ
ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਾਈਐ
ਤਿਸਿ ਉ ਪੂਰਿ ਤਿਥੈ ਆਂਗੁ ਤਿਸਿ ਬਰੁ ਕੇਤ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਵ ਡ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਤੇ
ਪਰਸਾਂਦਿ ਤਿਸ ਪ੍ਰਸਾਂਦਿ ਤਿਸਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪ
ਆਂਗੁ ਤਿਸਿ ਪਾਈਐ ਤਿਸਿ ਪਿਆਸਿਐ
ਤਿਸਿ ਕਰਤਾਂ ਸੁਆਮੀ ੫੧ ਲੋਭੁ ਨਿਮਟ
ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਜੋ ਪਿਖਿਆ ਅੰਬਰਤਾਂ ਅਪੋ
ਚਾਂਹਦੁ ਸਿਤਨਿ ਕੀਆ ਕੀਰਤਿ ਪਾਂਗੁਪਾਰ
ਕਾਰੇ ਤਿਸੁ ਬਦੀਰੁ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਡੁਗੁਰ
ਬੀਚਾਰਿ ਸਿਖਿਆ ਫਿਰਿਨ ਸਕੀਐ
ਜਿਉ ਭਾਂਵੈ ਤਿਉ ਸਾਂਗੁ ਨਵੀਰ ਤੇਰੀ
ਸੁਕ੍ਰਿ ਪਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭ ਦੁ ਕੀਜੈ

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਰਵਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ
ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਨ ਚੀਰਨ ਅੰਦਰੀ ਤਿਸੁ ਕਾਂਇਆ
ਵੀਰ ਵੀਤਿਆਂ ਜਾਹਿ ਬੀਲਣੀ ਗੁਰਿ
ਅਪਣੈ ਜਿਨਿ ਤਿਰਦੈ ਵਿਦ ਤਾਂ ਦੇਖਣੀ
ਪਰ ਪਾਂਧਾਂ ਪਾਧ੍ਰਿਆਂ ਆਂਖੀਐ
ਬਿਦਿਆਂ ਬਿਚ ਰੈ ਸਨੁ ਜਾਸੁ ਕਣੀ
ਬਿਦਿਆਂ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਂਮ
ਨਾਂਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿ
ਦਿਆਂ ਬਿਕ੍ਰਦਾਂ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ
ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝਿ ਬੂਝਿ ਨ
ਕਾਇ ਪੜ ਪਾਂਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ
ਚਾਟੜਿਆਂ ਮਤਿ ਦੇਇ ਨਾਂਮੁ ਸਮਾਲਹੁ
ਨਾਂਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ਸਚੀ
ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ

ਨਾਨਕਸੋਧਵਿਆਸਧੰਕਿਤੁਬੀਨਾਜਾਸੁ
ਰਾਮਨਾਮੁਗਾਇਆਕਰੁ ੫੪
ਉਅੰਕਾਰਸੰਧੁਗਰੁਡੇਓ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ ਮ: ੧ ਰਤਨਮਾਲਾ

ਇਦ੍ਰੁਕਾਮਾਰਿਰਿਮਿਲਾਵੈਮਨੁ ਪੰਚਾਸਿਉ
ਤੁਦੈਧ੍ਰਪਾਨੁ ਪੰਚਾਕਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ
ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ ਅਗਮਸੇਗ
ਮੁਜੋਇਹਚਤੁਰਾਣੈਨ ਕਪੋਲਉਗ੍ਰਤੁ
ਪਰਿਮਲਿਆਇਨ ਸਤਿਸਤਾਈਤਰਉ
ਟਤਰਾਗਿ ਤਾਕੈਆਗੈਖਨੋਦ੍ਰਆਗਿ
ਅਠਅਠਾਰਤਬਾਰਤਬੀਸ ਆਗੈਕਾ
ਛੀਤੁਖੇਲੋਤਦੀਸ ਤ੍ਰਿਚੀਨਦਾਰਸੰਧੀ
ਤਜੋ ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋ ੧
ਸੋਉਦਾਸੀਜੋਕੇਰੈਉਦਾਸੁ ਤ੍ਰਕੁਟੀਖ
ਗਿਤੁ ਅੰਦਰਿਵਾਸੁ ਅਗਨਿਲੀਸਾਤੇ

ਜੋਗਅਭਿਆਸ ਪ੍ਰੀਕੜਆਂਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੋ
ਧਾਂਸੁ ਜਿਤੁਘਟਦੁਤੀਅੰਦਰਬਧਾਸੁੰ
ਮਹਿਨਾੜਬੀ ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਦਾਂਸੀਸੋਈ
੨ ਗਿਆਨੁਧਰਮੁਗੁਣੈਮਨੁਸਉਭੂਲੈ
ਸਗਮੁਦਸਾਂਧੰਚਾਂਕਾਂਭ੍ਰਮੈ ਮਨਮਾਨ
ਕਉਧਾਂਦੈਗੰਰ ਤੀਰਥਧਾਮਸੈ ਤ੍ਰੈਸੈਸਠ
ਸਿਤੀਨੀਏਤੁਸੈਭੁਮਨੈਕੀਮਤੀ ਨਾਂਨ
ਕਉਗੁਰਦਾਂਸੀਸੋਈ ੩ ਦੇਡੀਅੰਦਰੀ
ਅਠਸਠਡੰਟ ਤਾਂਕੇਬਚਨਸੁਨੇਕ
ਧਾਂਟ ਅਨਿਘਟਧਾਂਟੀਬਧਮੈਬਣ
ਐਸਾਂਮਾਗੁਨਹੁੰਦਧਾਂਹੀਆਂ ਦਉਦੀਸ
ਧੀਨਸਹਿਜਧਾਰਿਅਂਏਆਂ ਅਠਸਠਗੀ

ਐਸੋ ਕਰਣੀ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ੫
ਪੂਰਬ ਮੇਰੁ ਮੁਖ ਕਰਿ ਗਉਦੁ ਕੋ ਦੁਤੀਆ ਦ
ਖਣ ਕਰਿ ਸਿੰਧੁ ਸਹਿ ਯੋ ਦਖਣ ਤੇ ਜਰਿ
ਪਛਮ ਜਾਈ ਤਾਂ ਅਉਧੂਤ ਪਟ ਦਕੀ ਸਿਧੀ
ਪਾਈ ਪਛਮ ਤੇ ਜੋ ਚਲੇ ਸੁਮੇਰ ਅੰਦੇ
ਪੂਰਬ ਪਾਕੇ ਤੇਹੀ ਸਹਿਤ ਪੁਤ੍ਰਿਆਂ ਉਧਾਰੇ
ਕਰਿ ਜਾਨੁ ਤਿਥੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਆਸਰੁ
ਜਿਨ ਡੀਠ ਤਨ ਮਾਇਆ ਪਾਈ ਨਾਨਕ
ਕੋਊ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ ੫ ਕਾਮ ਸੁਗਮ ਨ ਤਾ
ਕਾਹੂ ਦੇ ਤਿਸ ਨਉ ਅਉਲੀ ਸ ਸਦਾ ਮ
ਨਦੈ ਸਹਿ ਦੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੁਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਦੇ
ਅਉ ਨਿਸਿ ਕ੍ਰਿਤਿ ਦੈਦਾਰ ਜਾਣ ਦੇ ਦਰਿ ਦੇ ਕਿਧੇ
ਥੈ ਸੰਤੁ ਪਾਣੀ ਪਰਿ ਦੇ ਜਿਨਿ ਗਗਨ ਕੇ ਮਾਂ

ਰਖਾ ਗੁਰਿ ਚਰਣੀ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਉਦਾਸੀ ਸੋਈ

੬ ਗੁਰਖਭਗਤਾਣੀਐਂ ਛੀਕਾ ਜਤੀ

ਉਗਰਦੇਕਾ ਮੁਕਠਾ ਮੁਖਕਾ ਸਤੀ ਇਦਸ

ਟਿ ਇਦਿਆ ਭੁਕੀ ਦੇਖੈ ਦਾਨੁ ਜੋਧਟੀਐ

ਤਸੀ ਇਦਿਆਂ ਜਾਂਣ ਦਾਰਨਸਬਦ ਕਾ

ਸੁਣਿ ਪਾਉ ਭੁਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉ

ਧੂਤਾ ੭ ਰੰਰਾ ਪਾ ਚਾਣੀ ਨ ਜਾਣੈ ਤ੍ਰਸਾਸੈ

ਸੂਰੇ ਜਾਣੈ ਨਖੇ ਪੈ ਪਾਸੈ ਅੰਧੇ ਚੰਗੋਰ

ਤੁਨ ਪਾਣੇ ਗੁਰ ਕਾਂਦੀਆਂ ਅੰਗਤੁੰਫਾਏ

ਧੂਪਾਗਿਮ ਜਾਣੈ ਨਕੀ ਜੋਕਖ ਏਤਸਰਿ

ਗੁਰਕੇ ਗਿਨਬਾਂ ਗੁਰਕੀ ਸਿਖਸੁਨਤੁ ਏਧੂਤਾ

ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅਉਧੂਤਾ ੮ ਅਸੁਗ

ਨਦੀ ਓਧੂਠੀ ਤੋਗ ਅਸੋਨਿਸਿ ਮਣਾ ਸੰਧੀਗ

ਸੋ ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਿਭਾਏ ਪਲਾਏ ਪਰਿਆ
ਇਹੁ ਨਿਰਵਾਣੋ ਅੰਦਰਿ ਗਾਇਆ ਮਨ ਪਰਚਾਵੈ
ਗਾਵੈ ਬੰਧ ਛਡੈ ਨਿਰਬੀਰਾ ਨਿਰਕਟੀ ਸੰਧਿ
ਅਪੁ ਨੋਬ ਸਮਾਇ ਗਾਵੈ ਹੂਤਾ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਸੋਈ ਅਉਧੂਤਾ ॥੯॥ ਗਗਨੰਤਰਿ ਕਰ ਨਿੰਨ੍ਹ
ਨਿਆਵੈ ਅੰਤਰਿ ਸੁਗੰਧ ਗਿ ਪਾਵੈ
ਪੂਰਨ ਤੇਜ ਤਾਂ ਜੋਤੀ ਪਾਵੈ ਅਪਣੇ ਇਤਿ ਹਿਥਿ
ਜੋਗ ਕਮਾਵਤ ਜਾਗੀ ਅਗਿਆਨ ਤਜਿ ਨਿ
ਇਐਸੋ ਜੋਗੀ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲੈ ਨਿਧਿ ਨਸੇ ਸੂਤਾ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋਈ ਅਵਧੂਤਾ ॥੧੦॥ ਅਸਟ
ਸਾਧਿ ਸਿਗਾਮ ਮੁਖ ਬੋਲੈ ਪੰਜ ਤਤ ਲਿਗ ਜਾਗੀ
ਗੈ ਬੋਲੀ ਸਿਧੂੰ ਅਲਖ ਅੜਾਗੀ
ਸਾਧਕ ਸਿੱਧਾਂ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਰਾਗੀ ਜੋਗਸਤ

ਸੰਜਮੁਸੁਰਤਿਬਖਾਣਿ ਨਾਨਕਕੌਜੋਗਕੇ
ਪਾਖਾਣ ੧੧ ਜਾਂਬੋਲੈਤਾਂਬੂਝਸੀਆਂ
ਨੀ ਅਡਿਨੀਸਰੌਜੋਗੀਪਿਆਰੀ ਸੁੰਨੈ
ਸੰਤਪਾਸੀਉਗੀਪਿਰੈ ਗੁਰਮੁਖਸਾਂਚੀਕਦੇ
ਨਸਰੈ ਨਿਤਿਥੀਏਸੇਵਤੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਤਾਂਕਉਬੰਧੀਤਸਰਪੇਦੇਵਾਂ ਜਿਤਬਾ
ਭੇਦੁਨਦੇਈਰਿਖਾਣ ਨਾਂਨਕਕੌਜੋਗ
ਕੇਪਾਖਾਣ ੧੨ ਤਾਂਮਸੁਤਿਸਨਾਂਪੋਬ
ਨਿਵਾਂਰੈ ਪੰਤ੍ਰਅਗਨਿਪਾਇਕੀਤਾਰੀਜਾਂਰੈ
ਅਡਿਨੀਸਰੌਗਰੀਮਹਵਾਂਈ ਸਤਜੈ
ਓਪਜੈਦੁਗਸਤਿਜਾਂਣੈ ਸਾਂਈਪਨਿਵਾਕੈ
ਕਾਂਪੈਚਾਂ ਗੁਰਬਿਨੁਸੰਤੁਨਜਪੀਐ
ਤਾਂ ਓਤਮੁਬਾਣੀਜਾਨਕੀਜਕਦੀ

ਨਾਨਕਕਉਜੋਗਕੇਲਛਨ ੧੨ ਪੌੜੀ
ਇੰਦ੍ਰੀਇੰਦ੍ਰਨੁ ਕੀਗਵੈ ਜੋਤਖਾਮੁਖਤ
ਅਸਤ੍ਰੁਨਭਖੈ ਕੇਟਕੇਂਟਗੇਤਤਕਾਖੇ
ਤਾਂ ਗਗਨਮੜ੍ਹਲਮਡਿਗਖੇਰੇਤਾ ਸਤ
ਇੰਦ੍ਰਿਅਲਾਂਸੁਭਗਭਗੇ ਜਗੀਉੜਵੇ
ਲੀਮਜਾਨੁਕਰੇ ਪੰਜਮਤਤੁਲਗਾ
ਮਖਣ ਨਾਨਕਕਉਜੋਗਕੇਲਛਨ
੧੪ ਪੁਗਖਚਰੈਪਲੀਮਕਉਅਦੇ
ਗੇਦਸਾਸਦਵੋਉਕਤਾਮਲਦੇ ਤਟ
ਪਾਟਲੀਰਿਤੈਦਾਟ ਤਾਪਗਜਾਂਣੇ
ਅਉਪਟਪਾਟ ਨੇਉਕੰਤ੍ਰਦੇਵੈਪੁਗਥ
ਪਲਮਉਤ੍ਰਾਦਖਣ ਨਾਨਕਕਉਜੋ
ਕੇਲਛਨ ੧੫ ਇਉਰੀਤਨੁ ਭੰਗਾਸੁਗ
ਤਿਤਪੈਸੂਦ੍ਰ ਪਾਣੀਪੈਸਰਸਮਾਣੀਉਣ

ਸੁਖੁ ਜੁਗਤਿ ਜਤਨੁ ਕੀਏ ਸਭਿ ਜਤਨਾਂ
ਦੈ ਜੁਗਤਿ ਦੇਹੂੰ ਦਾਂਇਦਕੀਏਦਕਾਂਦੈ
ਸਿਅਨੁਭਯਾਂਦਾਂਨੇਝਾਂਨਉ ਸ੍ਰਿਸਿਖਿ
ਧਿਜਾਯੀਏਕੇਦਭੁਨਾਂਉ ਸੌਂਪਿਦੋਂਏ
ਸਿਪਾਵੈਅੰਜਾਂਮਧੁਦ ਨਾਂਨਕਕੌਤੌਸੇ
ਸੇਕਪਾਯਦ ੧੬ ਅਸਦੈਂਕੇਯਾਸੇਸੈ
ਉਦਾਂਸੁ ਕੁਤਾਂਕੈਯਾਸੇਕੌਸੇਨਦਾਂਸੁ
ਉਧੂਂਕੈਸਬਾਂਦੁਸਿਬਪਾਂਬ੍ਰਿਓਂਸੀ ਨਤ
ਕੌਡੋਂਸਾਂਏਸਿਬੈਸਾਂਸੀ ੧੭ ਸੈਬੈਸਾਂਸੀ
ਜੋਂਬਅਸੀਤੁਅਂਦੈ ਸਿਦਕੈਅਂਸੋ
ਸਕੀਤੀਨੇਦਾਂਦੈ ਸਿਦਸਕਤੀਕਿ
ਕਸਮਕੈਸੇ ਅਜਾਸੁਦਸਨੂਅੋਂਚ
ਗੁਜੌਸੇ ਐਸਾਂਦਾਂਰੂਧਾਂਤੁਸਕਾਂਸਾਂ
ਸਿਤ੍ਰਧਾਂਯੈਤੌਸੇਜਾਂਸੀਤਿਦਕਾਂਸਾਂ

ਤਾਮਸੁਤਿਸਨਾਸਗਾਧੀਤਅਗੀ ਸਨਕ
ਕਉਸੌਦੀਬੈਗੀ ੧੮ ਧਿਅਉਸਤ
ਧੁਨਿਵਾ ਗਤਲਮਾ ਵਾਧੁਗੈਡਧੀ ੧

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੌਸਟਿ ਖਿੰਬਨਵੀ ਸਾਗੁ

ਵਦਨੁ ਮੁਲੁ ਵਦਨ ਦਚੇਲਾ ਵਦਨੁ ਮੁਲੁ
ਵਦਨੁ ਮੇਲਾ ਵਦਨ ਦਵਸਹੁ ਲੈਗਉ
ਧ੍ਰੇਵਲਾ ਸਤੀ ਜੌਵੈ ਸਡਿਵਖੀਵਾਖਿ
ਖਾਉ ਵਿਤੁ ਸਵੀਦ ਅਯੰਧੁਗਿਜਾਉ
੧ ਸਬਦੁ ਮੂਲੁ ਸੁਗਿਤ ਚੇਲਾ ਸਨੁ
ਮੁਲੁਯਵਨੁ ਮੇਲਾ ਤਤੁਦਸਤੁਲੇ
ਗਿਆ ਧ੍ਰੇਵੇਲਾ ਸਤੀ ਜੌਵੈ ਸਡਿ
ਵਖਿਵਖਿ.ਯਾਉ ਧ੍ਰਿਤੁ ਸਬਵੀਦ ਅਯੰ
ਧੁਗਿਜਾਉ ੨ ਖਿੰਬਾਨੁਵਦਨਾ ਸੌ

ਨਾਮੀਕਦਾਸੁਣਤਾਨੁ ਕਦਾਲੋਕੋ
ਦਸਾਤਪੂਯਾਨ ਕਦਾਮੋਗਿਜਾਂਕਦਾ
ਸੋਅਤਾ ਦੇਤੋਖੰਬਨਨਾਮੀਕੀਆ
ਬਾਤਾ ੩ ਗੁਸਾਈਕਹੀਆਨਾਮੀ
ਨਾਉਸੁਣਤਾਨੁ ਪੰਤਲੋਕਬਸਾਤ
ਪਯਾਨ ਮਨੁਗਿਜਾਂਪਉਣਾਮਤਾ
ਲੋਤੋਗੁਸਾਈਨਾਮੀਕੀਆਂਬਾਤਾ
੪ ਗੋਖੰਬਨਕਣਦਸਦਾਮਨੁਆ
ਕਣਦਸਦਾਂਪਦਾ ਪਦਾਣਟ
ਘਟਿਤਾਣਿਬਜਾਵੈਪੰਚਾਕਬਦਾਕੁ
ਮੈਲੈ ਛੁੰਚੈਆਤੁਾਰੁ ਦੇਤੋਖੰਬਨਸਬ
ਦਕਾਦੀਚਾਰੁ ੫ ਗੁਸਾਈਸੋਤਾਦੇਖ
ਸਦਾਮਨੁਆਤਾਭਿਦਸਦਾਂਪਦਾ
ਪਦਾਣਟਘਟਿਤਾਣਿਬਜਾਵੈਪੰਚਕਾ

ਤਤੁਗੁਰੁਅਗੀਨਭੁੰਦੈਅਜਾ ਪੇੜਾਗੁ
ਸਾਚੀਸਬਦਿਕਾਂਵੀਚਾਰੁ ੬ ਸੋਖੰਬ
ਜ਼ਕਵਣਮੁਖਿਆਂਵਣਕਵਣਮੁਖਿ
ਜਾਂਵਣਕਵਣਸੈਨਾਂਣਤੀਕਵਣਸੈਸੰਧੀ
ਸਾਂਸੁਪੋਹੁਮੁਨਿਰਧਵਣਾਂ ਕਵਣਸੁ
ਮਤੀਕਵਣਾਦੁਆਰੁ ਦੇਤੇਸੋਖੰਬਨਸ
ਬਦਕਾਂਵੀਚਾਰੁ ੭ ਗੁਸਾਂਈਓਤਮੈ
ਮੁਖਿਆਂਵਣਾਂਦਖਣਾਮੁਖੀਜਾਂਵਣਾਂ
ਨਉਸੈਨਾਂਣਤੀਸੱਧੜਸੈਸੰਧੀ ਸਾਂਸੁਪੋਗੁ
ਨਿਰਧਵਣਾਂ ਅਸਤੁਮਤੀਅੰਤਰੁ
ਦੁਆਰੁ ਪੋਤੁਸੋਗੁਸਾਂਈਸਬਦਕਾਂਵੀ
ਚਾਰੁ ੮ ਸੋਖੰਬਨਕਿਤੁਧੁਣੈਪਾਂਸੈ
ਥੰਧੁ ਕਿਤੁਧੁਣੈਧਨੈਨਕੰਧੁ ਕਿਤੁਧੁ
ਣੈਸਸੀਅਰਫੁਟੈ ਕਿਤੁਧੁਣੈਮਾਂਣਿਆਂ

ਸੌਡਿਹੂਟੈ ੯ ਗੁਸਾਂਈ ਮਨੁ ਪੂਚੈ ਤਾਣ
ਗੈਬੰਧੁ ਯਵਦਾ ਪੂਚੈ ਯਵ੍ਹੈ ਤਕੰਧੁ
ਗਿਅਨੁ ਪੂਚੈ ਸਸੀ ਅਰੂਹੂਟੈ ਗੁਧ ਪੂਚੈ
ਸਣੀਅ ਸੌਡਿਹੂਟੈ ੧੦ ਗੈਥੰਬਵਾ
ਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਮਵਉ ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸਕਾਂ
ਰਵਦਾਉ ਪੁਚਦੇਸੁ ਗਿਅਨਕਾਂ ਗੁਰੂਸੰ
ਰੌਬੁ ਗੁਮਰਗਦਾਣਾਂ ਗੈਸੌਯਾਂ ਵੈ ਮੁਦੁ
੧੧ ਗੁਸਾਂਈ ਅੰਦੇਸੁ ਤਾਂ ਗੁਮਵਉ
ਅੰਦੇਸੁ ਅੰਦੇਸਕਾਂ ਅਨੁਪੁਵੇਸੁ
ਸਨਕਾਂ ਨੇਗੰ ਤੌਸੇਵੇਸੁ ਗਿਅਨਕਾਂ
ਗੁਰੂਸੰਰੌਬੁ ਗੁਮਰਗਦਾਣਾਂ ਗੈਸੌਯਾਂ ਵੈ
ਸਖੁ ੧੨ ੧ ਸੰਪੂਰਨ ਪੌੜੀ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੬੨

ਰਾਮਕਲੀ ਮਃ ੩ ਅਨੰਦੁ

ਅਨੰਦੁਭਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿ ਵਜੀ
ਆਵਾਧਾਈਆ ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆ
ਸਬਦਗਾਵਣਿਆਈਆ ਸਬਦੋਤਗਾ
ਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ
ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾ
ਇਆ ੧ ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਸਦਾਰਹੁਹਰਿ
ਨਾਲੇ ਹਰਿਨਾਲਿਰਹੁਤੂਮੰਨਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿ
ਵਿਸਾਰਣਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰ
ਜਸਭਿਸਵਾਰਣਾ ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ ਕਹੈ

ਨਾਨਕੁਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ ੨

ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ ਘਰਿ

ਤਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵ

ਏ ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁ

ਮਨਿਵਸਾਵਏ ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵ

ਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ ਕਹੈਨਾਨਕੁ

ਸਚੇਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ ੩

ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ ਸਾਚੁਨਾਮੁ

ਅਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਨਿਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈ

ਆ ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਿਆਇਵਸਿ

ਆਜਿਨਿਇਛਾਸਭਿਪੁਜਾਈਆ

ਸਦਾਸਦਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂ

ਿਵਟਹੁਜਾਸਭੀਆਣਿਮਿਲਿਵਧਾਈਆ
ਖੀਆਂ ਕਉਤਨਕੁਸੁਨਹੁਸੰਤਹੁ
ਸਖੀਇਦਪਗੁਰਿਪਅਗ੍ਰੋ ੫ ਵਡੋਯੰ
ਹਸਖਦੀਤਿਤੁਧਾਗਿਸਭਾਗੋਧਾਗਿਸਭਾਗੋਸਬਦ
ਵਡੋਕਖਾਂਜਾਤੁਧਾਗਿਯਾਂਗੀਆਂ ਪੰਚਦੂਤੁ
ਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਂਪੁਕੰਟਕੁਮਾਗੀਆਂ
ਪੁਗਿਕਾਮਿਪਾਛੁਆਤੁਧੁਜਾਨਿਕਉਸਿਨੀਆ
ਡਿੰਗੂਖਾਗੇ ਕਉਨਾਨਕ ਜਮਸੁਖੁਡਆਗੀ
ਤਿ ਤੁਧਾਗਿਆਨਡਦਵਾਂਜੇ ੫ ਸਾਚੀਲਿਵੇ
ਖਿਨੁਦੇਡਿਨਿਮਾਂਣੀ ਦੋਡਿਨਿਮਾਂਣੀਲਿ
ਹੈਬਾਂਛੁੜੁਕਿਆਂਕੋਗਿ ਵੇਚਾਂਗੀਆਂ ਤੁਧੁ
ਬਾਂਛਸਮਸੁਕੀਏਨਾਂਡੀਕੂਪਾਂਕਗਿਬਨੜਾਂ
ਗੀਆਂ ਸੋਸਨੌਡਗਿਬਾਂਉਨਡੀਸਬਦਿਵਾਗੀ

ਸੰਵਾਰੀਆ ਕਹੈਨਾਨਕੁਪਿਣੈਵੈਬਾਂਪੁੜੁ
ਕਿਆਂਕੋਵੇਚਾਰੀਆਂ ੬ ਆਨੰਦੁਅ
ਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਅਨੰਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ
ਜਾਣਿਆਅਨੰਦੁਸਦਾਂਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ
ਪਿਆਰਿਆ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖ
ਕਾਟੇਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ ਅੰਦ
ਰਹੁਜਿਨਕਾਂਮੋਹੁਤੁਟਾਂਤਿਨਕਾ ਸਬਦੁ
ਸਚੈਸਵਾਰਿਆ ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਗੁ
ਰੂਤੇਜਾਣਿਆ ੭ ਬਾਂਬਾਜਿਸੁਤੂੰਦੇ
ਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ ਪਾਂਵੈਤਸੋਜਨੁਦੇਹਿ
ਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਂਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ
ਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇਕਿ
ਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਂਦੀਮਨੁ

ਕੀਤੁ ਅੰਨਿਗਮਲੁ ਜਿਨ ਨਾਮ ਦਾਂ ਭਾਂਵਏ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ
ਪਾਵਏ ੮ ਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕੰ
ਥੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕ
ਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈ
ਐ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ
ਬਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਹੁ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ੯ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਚਤੁਰਾਈ
ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਆ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ

ਜਿਨਿ ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ
ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ
੧੦ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾ
ਲੇ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ
ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾ
ਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ
ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ
੧੧ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ
ਤੂ ਜਾਣਹੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ

ਕੈ ਅੰਗਿ ਪਦ ਵਖਾਣਉ ਅਗੋਚਰ ਦੇਖਿਉ
ਸਭੁ ਕ੍ਰਿਤੁ ਉਸ ਜਾਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ
੧੨ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜ
ਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰ
ਸਣਿ ਆਇਆ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾ
ਇਆ ੧੩ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ
ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰ
ਗਿ ਚਲਣਾ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ਖੰਨਿਅਹੁ
ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ
ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ
ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ੧੪ ਜਿਉ
ਤੂੰ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਜਿਵ ਤੂੰ ਚਲਾ
ਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾ
ਵਹੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ਜਿਸ ਨੋ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸੋ ਗੁਰਦੁਆਰੈ
ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ੧੫

ਏਤੁ ਸੁਣਿਆਂ ਸਬਦ ਸੁਣੰਦਾਂ ਸਬਦੋਂ ਸੁਣੰਦਾ
ਸਦਾਂ ਸੁੰਣਿਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆਂ ਏਤੁ
ਤਿ ਜੋਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆਂ ਜਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿਣ
ਕਿਆਂ ਆਇਆਂ ਇਹੀ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵੰ ਤੇ
ਲੋਕ ਗਏ ਤਰ ਗਾਲਾਂ ਗਾਵਹਿਗੇ ਨਾਮ ਪਾਇ
ਆਂ ਵਡੇ ਜਨ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆਂ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆਂ ੧੬ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਏ
ਸੋ ਜਨ ਜਿਨੀ ਡਿਠਿਆਂ ਆਈਆਂ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ
ਸਿਉ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆਂ
ਕਹਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇ ਪਵਿ
ਤ੍ਰ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਡਿਠੀਆਂ ਆਈਆਂ

੧੯ ਕਸਮੀਸਤ ਜੁ ਨਉਤ੍ਰਿਯ ਜੋ ਇਹੁ
ਸਤਜੋ ਸਤ ਸੰਨ ਜਾਂਗ੍ਰੇ ਨਤ ਜਾਂਗ੍ਰੇ ਸਤ
ਸਾਂਕਿ ਤੇ ਸੰਜਾਗੇ ਸੇਕਸਮਕ ਸਾਂਗ੍ਰੇ
ਸਤ ਸੈ ਜੀਓ ਸ ਖੀਰਾ ਤੇਕਿ ਤੁਸੰਜ
ਸਿਯਰਿੰ ਜਾਂਗ੍ਰੇ ਸੰ ਨਯ ਵੇਤ ਸਖਸਿ
ਖਾਂ ਗਤ ਤੀ ਸਿ ਸਉ ਗਤੁ ਕਿ ਹੁ ਖਾਂਗ੍ਰੇ
ਕੈਤ ਨਾਂ ਨਹੁ ਗੁਰ ਯੁ ਸਾਂ ਚੀ ਸਜ ਜੁਤ੍ਰਿਯ ਕੈ
ਇਹ ਸਤ ਸਣੀ ਦ ਜਾਂਗ੍ਰੇ ੧੮ ਜੀ ਅਤੁਸੋ
ਕਿਖਾਂਤ ਕੁਤ ਗੇ ਨਾਸ ਖੀਤ ਨੀਚ ਨਸੁਤੁ
ਐਤਗੀਆਂ ਏਤੁ ਤੇ ਸ ਨਾਂ ਵਡਾਂ ਗੁਖ
ਗਾਂ ਸ ਰਹ ਸ ਨਤੁ ਵਿ ਸਣੀਆਂ ਦੇਵਾਂ ਸਤਿ
ਨਾਂ ਸੁਣਿ ਤ ਸੁ ਸੋਹੁ ਤੇ ਤ ਨ ਤੀ ਇੰ ਗ ਸੈ ਜਾ ਕਛੇ

ਤਾਂਈ ਪਾਇਆ ਕਉਣ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਤਜਿ

ਆ ਕੂੜੈ ਲੇਆਗੀ ਤੇਤੀ ਤਾਮੁ ਜੁ ਐਡਾਗੀ

ਆ ॥੧੯॥ ਜੀਅੜੇ ਨਿਗਮਪ ਬਾਂਡਜੁ

ਨਿਗਮਣੁ ਬਾਂਡਗੁਤੇ ਨਿਗਮਪ ਜੀਵਿ

ਤੁ ਨਿਗਮਪ ਮੀਤ੍ਰੁ ਗਤੇ ਕਗਣੀ ਕਮਣੀ

ਕੁਣਕੀ ਸੌਰੀ ਪੜੁਰੈ ਨੜੀ ਮਨ ਸਾਂਮੈਤ

ਸਮਾਂਣੀ ਚਾ ਨਮੁ ਗਰੁ ਜਨੀ ਖਿਇ

ਆਂ ਭਪੇ ਸੇਵਣਾ ਜਾਂਗੇ ਕਉਣਾਂ ਨਕੁ ਜਿ

ਨ ਸੰਤੁ ਪੇਸ ਅਪੁ ਸਦਾਂ ਗਜੋਤੁ ਗਣਾਂ ਪੇ

੨੦ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋ

ਵੈ ਤਉਤੇ ਤਸ ਨਾਮੁ ਸਿਕਵੋਈ ਜੀਅੜ

ਰੇਡੁਕਗਣਾਂ [illegible]

ਅੰਤਰਿ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ਆਪੁ ਛਡਿ
ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਕੋਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸੋ
ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ੨੧ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ
ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛ
ਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ
ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾ
ਏ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ
ਪਾਏ ੨੨ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ

ਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਬਾਣੀਤ
ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ
ਸਮਾਣੀ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ
ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ੨੩
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ਬਾ
ਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ
ਕਚੀ ਬਾਣੀ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ
ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰ
ਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ
ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ

ਬੋਲਣਿ ਪਏ ਰਵਾਂਣੀ ਕਹੈ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਂਣੀ ੨੪
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ
ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ
ਹੋਆ ਸਮਾਉ ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ
ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ਆਪੇ ਹੀਰਾ
ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ
ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ
ਜੜਾਉ ੨੫ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ
ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ
ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ
ਬੁਝਾਏ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ

ਦੁ ਮੰਨਿਵਸਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ
ਆਪਿਕਰੈ ਸੁਤਵੈ ਏ ਕਰਮੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਧਿਕਾਰ ਤਾ ਅਧੇਤੁ ਕਮੁਰਬ੍ਹਾ
ਏ ੨੬ ਸਿਰੀ ਮਹਿਤਸਾ ਸਰਫੁੰਨਪਯਬੀ ਰ
ਗਦੇ ਤਤੈ ਸਾਗਨਜਾਂਦੀ ਤਤੈ ਸਾਗਨਜਾਂਗੀ ਗੁਰਬਾਤੁ
ਸੇਤਜੀ ਮਹਣੀਸੰ ਸਾਗ ਭੂਮਿਸ੍ਰਤਾਸੂਤਿਤਆ ਤਤੈ ਸਾਗਰ ਜਾਣੀ।
ਗੈਦਿਈਵਡਣੀ ਗੁਰਕਿਥਾਂਤੇ ਸੇਜਨਜਾਂਗੇ
ਜਨਿਡਿਗ ਮਨਿਵਸੀ ਸੇ ਆਂਬ ਚਾਨਿਤ੍ਰੌਮੂ
ਤਬਾਂਦੀ ਕਹੈਨਾਨਕੁ ਸੋਤ ਕੂਥਏ ਜਿਸ
ਨੌਡਿਰਿਮਿਵਣਾਗੈ ਜਾਗਤੈ ਮਿਲਿਦਿ
ਅਨੰਦੁ
ਡੁਣੀ ੨੭ ਸਾਤਾਕੋਖਦਾ ਗਮਾਡੀਪੂ
ਤੇਯਾਣਕੋ ਗੁਸਾਂਕੁ ਹੁਮਨਡੁਦਿਵਸਾਗੀਐ

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗ
ਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ
ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾ
ਵਏ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ੨੮
ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾ
ਇਆ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ
ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ
ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ
ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ
ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ
ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ

ਕਉਣ ਨਰੁ ਮੁਗਧੁ ਸ... ਜੀ ਜਿ ਨੀਰਿ ਵਰਣੀ
ਜਿਨੀ ਵਿਚੋ ਮਾਗੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ੨੯
ਡੀਗ ਆਖਿ ਅਖੈ ਖਕੁ ਤੇ ਮੁਗਿਧ ਪਾਈਆਂ
ਜਾਣਿ ਮੁਗਿਧ ਨਪਾਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਤੁ
ਮਤੁ ਖਕ ਵਿਚ ਰਣਿ ਵਾਈ ਜਾਣੀ ਓਸ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁ
ਤੇ ਮਿਲੈ ਤਿ ਸਨ ਹਿਸਗੁ ਸੰਗਿ ਪੀਐ ਵਿਚ
ਤੁ ਆਪੁ ਜਾਏ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ
ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਡੀਗ ਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ਡੀਗ...
ਆਖਿ ਅਮੋਲਕ ਤੈਸਾ ਮੀਤ ਨ ਕੋਈ ਨਕਾ
ਜਿਨ ਡੀਗ ਪਲੈ ਪਾਏ ੩੦ ਡੀਗਾਸ
ਮੇਰਿ ਮਨੁ ਵਦਾ ਜਾਗ ਡੀਗਾਸ ਮੇਰਿ ਮਨੁ
ਵਲ ਜਾਂ ਸੀਤ ਗੁ ਰਤੇ ਗੁਸ ਜਾਣੀ ਡੀ
ਗੀਨ ਤਰਾ ਪੀਤੁ ਜੀ ਅੜ ਪਾਤ ਪੀਟ ਤਿਤ
ਜੀ ਪ੍ਰਿਤੁ ਪੰਨੀ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੰਨ

ਤੀਂ ਆਖੇ ਬਾਣਾ ਕਉਤਕਨਾਕਰੁਤੀਗੋਸਮੇਗੀ

ਮਨੁਤੋਂਆਂਵਦਾ ਜਾਂਗ ॥੩੧॥ ਏਗਸਤਂਤ੍ਰੁ

ਅਨਗਸਗਚਗਤੀਤੇਗੀਪਿਆਂਸਨਜਾਣੋ

ਪਿਆਂਸਨਜਾਣੋਤੋਂਕੁਕੇਤੇਗੇਜਚਗਤੀਗ

ਗਸੁਪਛੇਨਪਾਣੋ ਤੀਗਸੁਪਾਣੋਪਛੇਪੀਐ

ਤੀਗਸੁਖਤੁਨੀਲੀਝਸਨਾਂਪਾਂਗੇਅਣੋ

ਏਤੁਤੀਗਸੁਕਗਮੀਪਾਣੀਐਸੋਤਨੁਗਿਮਲੇ

ਜਿਸੁਅਣੋ ਕਉਤਕਨਕਤੀਅਨੇਸਕਿਵ

ਸੇਗਜਾਂਤੀਗਵਸੈਮਸਿਅਣੋ ॥੩੨॥

ਏਸੁਂਗਮੇਗੀਆਂਤੀਤੁਮਮਾਂਤੁਜੀਤੇਰਖੀਤ

ਤ੍ਰੁੰਜਾਗਮਤੁਅਣੋਤ੍ਰਾਂ ਤੀ[illegible]ਪੇਸਂਤਾਂ

ਪੇ[illegible] ਤ੍ਰੁੰਜਾਗਮਤੁਅਣੋਤ੍ਰਾਂ ਤੀਆਂਪੇ

ਸਾਂਤਾਂਅਪੇਪਿਤਾਂਕਿਨਿਜੀਓਕ੍ਰਿਪਾਣੋਜਾਮਤੁ

ਕਿਵਪਾਣੋਤ੍ਰਾਂ ਗੁਰਪਸਾਂਦੀਬਕ੍ਰਿਆਂਤਾਂਚਨੁ

ਤੂੰਅੰਤਰਿਵਸਤੁਨਦਰਿਗੀਆਣੀਆ ਕਉਤਕ
ਸਿਰੁਸਾਂਟਿਕਾਮੁਤੁਗਇਆਂਜਾਂਤਿਗਵੀਤ੍ਰੁਤੂੰ
ਜਗਮਹਿਆਣੀਆ ੨੨ ਸਾਂਤਿਰਾਂਉ
ਤਿਆਂਪੂਰਭਅਸਾਮੁਸੁਣਿਆਂ ਡਿਸੰਗਪੁ
ਗਾਂਉਸਖੀਸਿਡੁਮਦਾਰਬਾਣਿਆਂ ਡਿਗਾਉ
ਮੰਗਪੁਨਿਤਾਂ ਸਖੀਏਸਉਦੁਖੁਨਦਿਆਂ
ਪਏ ਅਨਡਤਕਾਂਣੀਗੁਗਸਖਾਂਦਜਾਂਦੀ
ਡਿਸਾਂਮੁਡਿਗਮੁਭਉ ਕਡਿਸੁਕਪੁਭ
ਏਸਿਮਾਂਲਅਕਾਰਬਾਂਣਦਜੋਗ ੨੫
ਏਸੁ ਗਾਂਮੋਗਿਆਂਏਸੁਜਗਮਹਿਆਣੀਐ
ਕਿਅੰਤੁਪੁਕਗਮੁਕਾਮਾਂਣੀਆਂ ਕਿਕਮੁ
ਕਮਾਣੀਆਂਤੁਪੁਸ ਗਦਾਂਉਮਾਰਿਆਣੀਆਂ
ਸੋਨਿਡੁਗਿਤਾਂਗਦੁਮੇਰਆਸਾਡਿਗਸੀ

ਨਵਸਖੀਆਂ ਗੁਰਪੰਥਸੰਦੀਠੀਸਤਿ
ਵੀਸਆਂਪੁਰਖੋਖਾਪਿਆਂਪਣੀਆਂ
ਸਰੀਰ
ਕੌਤਨਾਨਕ ਏਤੇਪਵਾਣਤਿਆਂਜੀਸ
ਤਿਗੁਰਸਿਖੋਂਚਹੁਖਾਣੀਆਂ ੩੫
ਏਕੇਨੇੜਮੇਰੋਤੇਤੀਰਤੁਸਮਸੇਜੋਤੇਪਰੀ
ਤੀਖਿਹੁਅਵਰਨਾਦੇਪੜੁਕਈਨੰਦਰੀ
ਤੀਨੇਤੰਖਿਆਂ ਏਤੁਵਸੁਸੰਸਾਰੁ
ਤੁਸਦੇਪਦੇਏਤਤੀਕਗੁਪੁਤਨਦਰੀ
ਤਰਗੁਪੁ
ਅਣੀਆਂ ਗੁਰਪੰਸੰਦੀਗੁਖਿਅੰਦਰ
ਦੇਖਤੀਏਕਤੇਤੀਖਿਹੁਅਵਰਨਕਈ
ਕੌਤਨਾਨਕਏਤੇਨੇਤਅੰਪਸੇਸਠਗੁਰੀ
ਸਿਖੀਂਔਦੇਚਖਿਸਏਤੂਰੀ ੩੬
ਏਸਵਏਤੁਮੇਰੇਤੇਸੰਚੇਸੁਨਏਨਠ

ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੈ ਸੁਣਿਐ ਨੈ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੀ
ਭਾਣੈ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀਐ ਮਨੁ
ਡੀਠਿਆ ਅਸਨਾਨਿ ਸਮਾਣੀ ਸਤਿ
ਅਪਾਰ ਪੰਦ ਰਾਣੀ ਹੋਇ ਕੀਆ ਤਕਤੀਨ ਜਾਣੁ
ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਪਾਇਕੈ
ਤਤੁ ਸਚੈ ਸੁਣਿਐ ਨੈ ਪਰਵਾਣੁ ੩੭
ਡੀਠੇ ਜੀਉ ਗੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸਿਖੇ ਵਡਾਂਪ
ਵਡੁ ਵਡਭਾਗੀਆਂ ਵਡਭਾਗੀਆਂ ਵਡਾਂ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਦੁਆਰੇ ਪੰਚ ਕੀਏ ਵਸਦਾਂ
ਸੁਪਤ੍ਰ ਗਾਈਆਂ ਉਗਦੁਆਰੇ ਪ੍ਰਭਿ
ਦਰੀਏ ਕਰਾਂ ਦਸਵਾਂ ਦੁਆਰੇ ਤਉ ਅਤੇ
ਦਿਖਾਇਆ।
ਕਹਿ ਪਨਉ ਨਰਦੀਨਿ ਪਿਤਮਦਾਂ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ
ਪਾਈਆਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਡੀਠਿਆਂ ਜੀਉ

ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵ
ਜਾਇਆ ੩੮ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿ
ਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਤ
ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਧਿਆਵਹੇ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ
ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ
ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ
੩੯ ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ਦੂਖ
ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ

ਸੰਤ ਸੰਜਨਕੋਏਸਗਸੋਪੂਰੋਗੁਰੋਤੇਜਾਂ
ਦੀ ਸੁਦਾਤੇਪੂਨੀੜਕਡਤੇਪੀਵਿਰਸ
ਸੈਗੁਰਮੈਡਅੰਭਗਪੂਰੋ ਖਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨਦਾਂਮੋਭੂਤੋਅਨ
ਡਦਭੂਰੋ ੫੦ ਅਨੰਦਪੂਰਦਾਡੀਆਂ
ਭੂਪਾਂਦੂਕਾਂਥਕਮਦਾਂ

ਸਤਿਗੁਰਏਨ
ਮਹ।

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ
ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹ ਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏਨਮਹ
ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏਨਮਹ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉ
ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ ਸਿਮਰ
ਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨ
ਤਅਨੇਕੈ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖ੍ਯਰ
ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖ੍ਯਰ ਕਿਨਕਾਏਕ
ਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀ
ਨਆਵੈ ਕਾਂਖੀਏਕੈਦਰਸਤੁਹਾਰੋ ਨਾਨਕ
ਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ ੧ ਸੁਖਮਨੀਸੁਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿ
ਸ੍ਰਾਮ ਰਹਾਉ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨ

ਬਸੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ
ਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤ
ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਭਉ
ਨ ਬਿਆਪੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ
ਸੰਤਾਪੈ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ
ਸਰਬਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ੨ ×
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ
ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਸਗਲ ਭਵਨ
ਕੀ ਸੁਧਿ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਪੂਜਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿ

ਸਿਮਰਨਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਦਰਗਹਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਸੁਫਲ
ਫਲਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹੋਇਸੁਭਲਾ
ਸੇਸਿਮਰਹਿਜਿਨਆਪਿਸਿਮਰਾਏ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਲਾਗਉਪਾਏ ੩ ਪ੍ਰਭਕਾਸਿਮਰਨੁ
ਸਭਤੇਊਚਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੇਮੂਚਾ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਸਭੁਕਿਛੁਸੁਝੈ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਨਾਹੀਜਮਤ੍ਰਾਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਪੂਰਨ
ਆਸਾ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮਨਕੀਮਲੁਜਾ
ਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਇ
ਪ੍ਰਭਜੀਬਸਹਿਸਾਧਕੀਰਸਨਾ ਨਾਨਕਜਨਕਾ
ਦਾਸਨਿਦਸਨਾ ੪ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿ

ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇਸੁਭਲਾ ॥

ਸੇਧਨਵੰਤੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਪਤਿਵੰਤੇ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਨ ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਸੇਪੁਰਖਪ੍ਰਧਾਨ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸਿਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਿ
ਸਰਬਕੇਰਾਜੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸੇਸੁਖਵਾਸੀ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ ਸਿਮ
ਰਨਤੇਲਾਗੇਜਿਨਆਪਿਦਇਆਲਾ
ਨਾਨਕਜਨਕੀਮੰਗੈਰਵਾਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਉ
ਸਿਮਰਹਿਸੇਪਰਉਪਕਾਰੀ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੀ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰ
ਹਿਸੇਮੁਖਸੁਹਾਵੇ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਸੂਖਿ
ਬਿਹਾਵੈ ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਆਤਮੁਜੀਤਾ

ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਨਿਰਮਲਰੀਤਾ
ਪ੍ਰਭਕਉਸਿਮਰਹਿਤਿਨਅਨਦਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਬਸਹਿਹਰਿਨੇਰੇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿ ਨਾਨਕਸਿਮਰਨੁਪੂਰੈ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਰਜਪੂਰੇ
ਭਾਗਿ ੬ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਬਹੁਨਝੂਰੇ
ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਹਰਿਗੁਨਬਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈ
ਸਿਮਰਨਿਸਹਜਿਸਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮ
ਰਨਿਨਿਹਚਲੁਆਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿ
ਕਮਲਬਿਗਾਸਨੁ ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਹ
ਦਝੁਨਕਾਰ ਸੁਖੁਪ੍ਰਭਸਿਮਰਨਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਰ ਸਿਮਰਹਿਸੇਜਨਜਿਨਕਉਪ੍ਰਭਮਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ ੭ ਪ੍ਰ

ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ
ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ
ਜਤੀ ਦਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ
ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹਰਿ
ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ਹਰਿ ਸਿਮ
ਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ੮ ੧ ਸਲੋਕੁ
ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ

ਮਨਉਤਨਾਮੁਰੋਤੈਸੰਗਿਸਤਾਣੀ ਜਤਮਤ
ਭੀਉਆਨਦੂਤਜਾਮਦਲੇ ਤਤਕੇਵਲ
ਨਾਮੁਸੰਗੀਤੇਸੈਰਲੇ ਜਤਮੁਸਕਲਉਤੌ
ਅੰਤਕਾਰੀ ਤਿੰਕੇਨਾਮੁਖਿਨਾਮਾਤੇਕਰੀ
ਅਨਿਕਪੁਨਤਚਾਰ ਕਾਰਨਤੀਤੈ
ਤਿੰਕੇਨਾਮੁਕੋਇਪਾਪੁਤੋ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਜਾਪਤੁਮਨਸੇਰ ਨਾਨਕਪਾਵਹੁ
ਮੁਖਪਾਤੇਰ ੧ ਸਗਲੀਸਸਟਕੋਸ਼ਾ
ਦੁਖੀਆਂ ਤਿੰਕਾਨਾਮੁਜਪਤਤੀਸੁ
ਖੀਆਂ ਲਾਖਕੋਰਿਬ੍ਰਹਮਨਪੇਰ ਤਿੰਕੇ
ਨਾਮੁਜਪਤਨਿਸਤਰੇ ਅਨਿਕ [illegible] ਮਾਈਆਂ
ਤਿਖਨਭੁਖਾਵੇ ਤਿੰਕਾਨਾਮੁਜਪਤਆਖਾ
ਵੈ ਜਿਤਮਾਗੀਗੀਪੁਤ ਜਾਂਤਮੁਕੇਲਾ

ਤਰਣਿਰਜੀ ਸ੍ਮ੍ਰਿਮੀਗਿਰੋਤ ਸੁਤੋਕਾਂ ਔਸਾਂ
ਨਾਂਮ੍ਰਸ ਨਸਟਾਂਯਆਂਧ੍ਰੀਐ ਨਨਕ੍ਰਗਮ੍ਰਿਥ
ਯਾਂਸੈਂਗਾਤਿਯਾਂਧ੍ਰੀਐ ੨ ਕ੍ਰਦਤ ਨਡੀ
ਕੋਇ ਲਾਥਥਾਂਡੀ ਨਾਂਮ੍ਰਜਾਯਤ ਤਰਯਾਂਸ੍ਯੇਂਡੀ
ਅਨਿਕ ਵਿਧਿਯਨ ਜਾਡਆਂਧ੍ਰਿ ਸਯੰਯਾਂਰੋ
ਡੀਕਾਂ ਨਾਂਮ੍ਰਤਤਕਾਂ ਲਾਰਿਧਯਾਂਰੋ ਅਨਿਕਾ
ਨਿਜਾਨਸੈ ਮਾਂਗਿਜਾਂਮ ਨਾਂਮ੍ਰਜਾਯਤ ਯਾਂਵੈ
ਵਿਸ੍ਹਾਂਮ ਡਗ੍ਰਿਸੈਂਲਾਂਮ ਲ੍ਰਕਥ੍ਰਨਯੈ
ਡੀਨ੍ਰਿਨਾਂਮ੍ਰਕੋਟਿ ਯਾਂਯਥੌਦ ਔਸਾਂ ਨਾਂਮ੍ਰ
ਜਾਯੜ੍ਰਮ ਨੰਗਿ ਨਾਂਨਕਯਾਂਸ਼ੀਂ ਸਾਂਯਥੈ
ਸੰਗਿ ੩ ਜਿਡਮਾਂਗਿ ਮਕਗਨੇ ਜਡਿਨ
ਕੋਸਾਂ ਡੀਕਾਂ ਨਾਂਮ੍ਰਤ੍ਰਡਾਂਸੰਗਿਤਸਾਂ
ਜਿਡਯੈਂ ਕੈਮ ਡਅੰਯਗੁਬਾਂ ਡੀਕਾਂ

ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ
ਸਿਞਾਨੂ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ
ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ਤਹ
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ
ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਬਰਖੈ ੪ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ
ਕੀ ਓਟ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ
ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ
ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ
੫ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ

ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਕਉਤ੍ਰਿਪਤਿਭੁਗਤਿ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਾਰੂਪਰੰਗੁ ਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਪਤਕਬਪਰੈਨਭੰਗੁ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕੀ
ਵਡਿਆਈ ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਭੋਗਜੋਗ ਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਤਕਛੁਨਾਹਿਬਿਓਗੁ ਜਨੁਰਾਤਾਹਰਿ
ਨਾਮਕੀਸੇਵਾ ਨਾਨਕਪੂਜੈਹਰਿਹਰਿਦੇਵਾ
੬ ਹਰਿਹਰਿਜਨਕੈਮਾਲੁਖਜੀਨਾ
ਹਰਿਧਨੁਜਨਕਉਆਪਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨਾ ਹਰਿ
ਹਰਿਜਨਕੈਓਟਸਤਾਣੀ ਹਰਿਪ੍ਰਤਾਪਿਜਨ
ਅਵਰਨਜਾਣੀ ਓਤਿਪੋਤਿਜਨਹਰਿਰਸਿ
ਰਾਤੇ ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਨਾਮਰਸਮਾਤੇ ਆਠ
ਪਹਰਜਨੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈ ਹਰਿਕਾਭਗਤੁ

ਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ
ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ੭
ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ਨਾਮ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ
ਸਭੁ ਨਸੈ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ
ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ
ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ੮
੨ ਸਲੋਕੁ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ
ਿ੍ਰਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹ
ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਜਾਪਤਾਪਗਿਆਨਸਭਿਧਿਆਨ ਖਟਸਾ
ਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵਖਿਆਨ ਜੋਗਅਭਿਆਸ
ਕਰਮਧ੍ਰਮਕਿਰਿਆ ਸਗਲਤਿਆਗਿਬਨ
ਮਧੇਫਿਰਿਆ ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਏਬਹੁ
ਜਤਨਾ ਪੁੰਨਦਾਨਹੋਮੇਬਹੁਰਤਨਾ ਸਰੀਰੁ
ਕਟਾਇਹੋਮੈਕਰਿਰਾਤੀ ਵਰਤਨੇਮਕਰੈਬਹੁ
ਭਾਤੀ ਨਹੀਤੁਲਿਰਾਮਨਾਮਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੀਐਇਕਬਾਰ ੧
ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਫਿਰੈਚਿਰੁਜੀਵੈ ਮਹਾ
ਉਦਾਸੁਤਪੀਸਰੁਥੀਵੈ ਅਗਨਿਮਾਹਿਹੋਮ
ਤਪਰਾਨ ਕਨਿਕਅਸ੍ਵਹੈਵਰਭੂਮਿਦਾਨ
ਨਿਉਲੀਕਰਮਕਰੈਬਹੁਆਸਨ ਜੈਨਮਾਰਗ

ਸੰਜਮਅਤਿਸਾਧਨ ਨਿਮਖਨਿਮਖਕਰਿ
ਸਰੀਰੁਕਟਾਵੈ ਤਉਭੀਹਉਮੈ ਮੈਲੁਨਜਾਵੈ
ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਮਸਰਿਕਛੁਨਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਤਗਤਿਪਾਹਿ ੨
ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਦੇਹਛੁਟੈ ਗਰਬੁਗੁਮਾ
ਨੁਨਮਨਤੇਹੁਟੈ ਸੋਚਕਰੈਦਿਨਸੁਅਰੁ
ਰਾਤਿ ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਤਨਤੇਜਾਤਿ
ਇਸੁਦੇਹੀਕਉਬਹੁਸਾਧਨਾਕਰੈ ਮਨਤੇਕ
ਬਹੂਨਬਿਖਿਆਟਰੈ ਜਲਿਧੋਵੈਬਹੁਦੇਹ
ਅਨੀਤਿ ਸੁਧਕਹਾਹੋਇਕਾਚੀਭੀਤਿ
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਊਚ ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਉਧਰੇਪਤਿਤਬਹੁਮੂਚ ੩ ਬਹੁਤੁਸਿਆ

ਦਾਧ ਜਾਸ ਕਾ ਭਉ ਭ੍ਰਮ ਭਾਗੈ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ
ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ
ਨਹੀ ਬੁਝੈ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ
ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ਮੋਹਿ
ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਅਵਰ ਕਰ
ਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ
ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ
ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ੪ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ
ਮਿਟਾਵੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ
ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ

ਲੌ ਜੋਕੇ ਜਨਮਮਾਇਤੇ ਰੌ ਸਾਧ
ਜਨਾਂ ਕੀ ਸਗਲੀ ਧਿਰੈ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ
ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਆਸਾ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ ਬ
ਿਘਨ ਬਿਨਸਾਂ ॥੭॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ
ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾ
ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ
ਨੀਚਾ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ
ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ਹਾ
ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ਪੇਖੈ
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ਸੂਖ ਦੂਖ
ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ

ਪੱਨਤੀਲੋਯਾਂ ਵਿ ਨਿਗਯਨਕਉ
ਯਨੁਤੋਗਨਉ ਨਿਥਾਂਦੇਵਉ ਨੁਓਤੇ
ਗਥਾਂਉ ਨਿਮਾਂਨੇਵਉਯੂਠਤੋਗਮਹੁ
ਸਗਾਲਯਪਟਾਂਵਉਦੇਵਡੁ ਦਾਂਨੁ
ਰਾਂਨੁ ਵਗਾਂਵੰਨੁ ਡਾਂਗਮੁਅਭੀ ਸਗ
ਲਯਪਟਾਂਵੇ ਅੰਤਗਜਾਂਭੀ ਤ੍ਰਯਨੀ
ਗੀਤੀਸੀਤਜਾਨਡੁਅਾਂਪੇ ਤ੍ਰਯਨ
ਸੰਗੀਅਾਂਯਪੂਭਾਂਤੇ ਤੁਸਗੀਓਸ
ਤੀਤੁਸਤੇਡੌਗੀ ਨਾਂਨਕ ਤ੍ਰਾਦੁਗੁ
ਨਦਾਨਗੀਸਵੌਇ ੭ ਸਗਥਯੰ
ਗਸਮਡਿਸ੍ਰੈ ਸਟਯਗਮੁ ਡੀਗੋਵ

ਨਾਂਮੁਜਪਿਨਿਰਮਲਕਰਮੁ ਸਗਲ
ਕ੍ਰਿਆਂਮਹਿਊਤਮਕਿਰਿਆਂ
ਸਾਂਧਸੰਗਿਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰਿ
ਆਂ ਸਗਲਉਦਮਮਹਿਉਦਮੁ
ਭਲਾਂ ਹਰਿਕਾਂਨਾਂਮੁਜਪਹੁਜੀ
ਅਸਦਾਂ ਸਗਲਬਾਂਨੀਮਹਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਾਂਨੀ ਹਰਿਕੋਜਸੁ
ਸੁਨਿਰਸਨਬਖਾਂਨੀ ਸਗਲ
ਥਾਂਨਤੇਓਹੁਊਤਮਥਾਨੁ ਨਾਂਨਕ
ਜਿਹਘਟਿਵਸੈਹਰਿਨਾਂਮੁ ੮
੩ ਸਲੋਕੁ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ

ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ਜਿਨਿ
ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ।
[illegible] ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾ
ਨੀ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ
ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ਬਾਰ
ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋ
ਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ
ਸੈਨ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ
ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ
ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ੧ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪ
ਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ

ਤਸੀਤੁ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪੀਵਹਿਸੀਤਲਜਲਾ
ਸੁਖਦਾਈਪਵਨੁਪਾਵਕੁਅਮੁਲਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਭੋਗਹਿਸਭਿਰਸਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਸੰਗਿਸਾਥਿਬਸਾ ਦੀਨੇਹਸਤਪਾਵਕਰਨ
ਨੇਤ੍ਰਰਸਨਾ ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਅਵਰਸੰਗਿ
ਰਚਨਾ ਐਸੇਦੋਖਮੂੜਅੰਧਬਿਆਪੇ ਨਾਨਕ
ਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ ੨ ਆਦਿਅੰਤਿ
ਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ
ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ ਤਾਸਿਉਮੂੜਾ
ਮਨੁਨਹੀਲਾਵੈ ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ
ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈ
ਦਰਗਹਮਾਨੁ ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗਧੁਅਜਾਨੁ

ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ
ਅਪਾਰੁ ੨ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ
ਸੰਗਿ ਰਚੈ ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ
ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਜੋ ਹੋਵਨੁ
ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ
ਕਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ਚੰਦਨ ਲੇ
ਪੁ ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ
ਹੋਇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ
ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ੪
ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ
ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾ
ਇਆ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ

ਬਾਹਰਿਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨ ਅੰਤਰਿਬਿ
ਆਪੈਲੋਭੁਸੁਆਨ ਅੰਤਰਿਅਗਨਿਬਾਹਰਿ
ਤਨੁਸੁਆਹੁ ਗਲਿਪਾਥਰਕੈਸੇਤਰੈਅਥਾਹੁ
ਜਾਂਕੈ ਅੰਤਰਿਬਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ ਨਾਨਕਤੇ
ਜਨਸਹਜਿਸਮਾਤਿ ੪ ਸੁਨਿਅੰਧਾਕੈ
ਸੇਮਾਰਗੁਪਾਵੈ ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁ ਓੜਿ
ਨਿਬਹਾਵੈ ਕਹਾਬੁਝਾਰਤਿਬੂਝੈਡੋਰਾ
ਨਿਸਿਕਹੀਐਤਉਸਮਝੈਭੋਰਾ ਕਹਾਬਿਸਨ
ਪਦਗਾਵੈਗੁੰਗ ਜਤਨਕਰੈਤਉਭੀਸੁਰਭੰਗ
ਕਹਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਭਵਨ ਨਹੀਹੋ
ਤਊਹਾਉਸੁਗਵਨੁ ਕਰਤਾਰਕਰੁਣਾਮੈਦੀਨੁ
ਬੇਨਤੀਕਰੈ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤਰੈ

ਵੀ ਸੰਗਿਸਹਾਈਸੁਆਵੈਨਚੀਤਿ ਜੋਬੈਰਾ
ਈਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ ਬਲੂਆਕੇਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿ
ਬਸੈ ਅਨਦਕੇਲਮਾਇਆਰੰਗਿਰਸੈ ਕਾਲੁ
ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਮਾਨੈਮਨਹਿਪ੍ਰਤੀਤਿ
ਨਆਵੈਮੂੜੇਚੀਤਿ ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਮੋਹ ਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਲੋਭਧ੍ਰੋਹ ਇਆਹੂ
ਜੁਗਤਿਬਿਹਾਨੇਕਈਜਨਮ ਨਾਨਕਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਆਪਨਕਰਿਕਰਮ ੭ ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਤੁਮਪਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇਰੀਰਾਸਿ
ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਹਮਬਾਰਿਕਤੇਰੇ ਤੁਮਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਸੂਖਘਨੇਰੇ ਕੋਇਨਜਾਨੈਤੁਮਰਾ
ਅੰਤੁ ਊਚੇਤੇਊਚਾਭਗਵੰਤ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀ
ਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ੮ ੪ ਸਲੋਕੁ
ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ
ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ
ਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ
ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ
ਗਵਾਵੈ ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ
ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ
ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰ
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ਸਰਬ ਸੂਖ
ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਮਨਾਇਆ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪਾ

ਇਆ ੧ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ
ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ਅਪੁਨੀ
ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ਅਗਿਆਨੀ
ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪ ਹੀ
ਖੋਵੈ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਸ
ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿ
ਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ
ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ੨
ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ
ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ
ਲਾਵੈ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਜੋ ਦੀ
ਸੈ ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ
ਅੰਧਾਰ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ਤਾ ਕਉ

ਜੀਵਨ ਅੰਤਰਿ ਕੇਤ ਸਨਤਿ ਕੇਤਾ ਸਕੀ ਪੂਰਿ
ਸੁਖਦਾਈ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਅਧਿਪਣੋ ਪਾਣੀ
੩ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ
ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ
ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿ
ਕਰਾਲ ਮਿਥਿਆ ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ
ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ
ਮਿਥਿਆ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ਆ
ਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ
ਚਰਨ ੪ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁ
ਨਹਿ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ
ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ਮਿਥਿ

ਆਸਨਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ ਸਿਖਿਆਚਰਨਪਗਿ

[illegible]ਕਾਰਕਉਧਾਰੀਏ ਸਿਖਿਆਮਨਪਾ॰

ਲੋਭਲੁਭਾਰੀਏ ਸਿਖਿਆਤਨਨਡੀਪਉ

ਪਕਾਰ ਸਿਖਿਆ[illegible]ਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰ

ਬਿਨੁਬੂਝੈਸਿਖਿਆਸਭਭਏ ਸਰਣਚੋਰ

ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਲਾਏ ੫ ਬਿਸ੍ਵਸਿਕਰ

ਕੀਆਰਜਾ ਸਾਚਾਬਿਨਾਕਹੁਜੈਤ੍ਰਸੁਚਾ

ਬਿਕਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ ਮੁਖਿਆਵਤ

ਤਾਕੈਦੁਰਗੰਧ ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨਰੈਨਿ

ਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ ਮੇਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀ

ਜਾਇ ਗੋਬਿਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭ

ਕਾਮ ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ

ਥੰਮਿ ਥੰਮਿ ਤੇ ਜਨ ਸਿਧੇ [illegible]

ਹਰਿ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ

੧ ਗਤ ਅਵਗ ਕਛੁ ਅਵਗ ਕਸ

ਵਤ ਮਨਿ ਨ ਡੀਘ ਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢਣਾ

ਵਤ ਜਾਨ ਲਹੁ ਰਪੂਰਿ ਪੰਥੀਨ

ਥਾਪੀ ਭੇਖਨ ਕਾਹੂ ਬੀਨ ਅਵਗੁਪਦੇ

ਸੈ ਆਪਿਨ [illegible] ਕੈ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜ

ਨਮੈ ਮਰੈ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ਜੋ ਤਿਸ ਭਾਵੈ

ਤਿ ਨਾਨਕ ਭਜੰਤ ਨਾਨਕ ਉਨ [illegible] ਜਾਨ

ਪ੍ਰਭੰਤ ੬ ਕਾਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ

ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ
ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ
ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ੮
੫ ਸਲੋਕੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ

ਮਾਹਿ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾ
ਵਹਿ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ
ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿ
ਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ੧ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ
ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ਮਨ
ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ਜਿਹ ਪ੍ਰ

ਸਾਂਦਰੁਸ੍ਰੁ ਸਭੁਕੋਉਸਨੈ ਮੁਖਿਤੋਰੈ
ਜਸੁਗਸਨਬਯਾਨੈ ਜੋਡਧੂਸਾਂਦਰੈਗ
ਮਡਤਾਯਗਮੁ ਮਨਸਦਾਂਯਅਹੀਰੋਦ
ਲਾਯਾਗਬ੍ਰਡਮੁ ਧੂਭਜੀਜਯਤਏਂਗਡ
ਮਨੁਯਦਸੁ ਨਾਨ੍ਰਯਖਿਸੇਤੀਯਾਗਜਾਂ
ਵੀਤੁ ੨ ਜਿਡਧੂਸਾਂਦਅਗੋਰੰਬਰ
ਦੇਡੀ ਜਿਲਦਲਾਦਡੁਤੀਭਸੁਗਮਸਨੇਡ
ਜਿਡਧੂਸਾਂਦਤੇਗਾਂਓਪਾਗੁਤ ਮਨ
ਸੁਖਯਾਦਸੋਡੋਡੀਜਸੁਵਡਤ ਜਿਡ
ਯਸਾਂਦਤੇਗਸਗਾਲਾਂਦਦ੍ਰ ਛਾਂਕੇ
ਮਨਸਗੀਯਾਠਾਂਗੁਯੂਭਤਕੈ ਜਿਡ
ਯਸਾਂਦਤ੍ਰਕੁਰੌਨਯਡੁਣੈ ਮਨਸਗੀ

ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਊਚੇ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾ
ਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ ਨਾਨਕਤਾਂਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹ
੩ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਭੂਖਨਪਹਿਰੀਜੈ
ਮਨਤਿਸੁਸਿਮਰਤਕਿਉਆਲਸੁਕੀਜੈ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਅਸ੍ਵਹਸਤਿਅਸਵਾਰੀ
ਮਨਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਕਬਹੂਨਬਿਸਾਰੀ
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾਗਮਿਲਖਧਨਾ ਰਾਖੁਪਰੋ
ਇਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨੇਮਨਾ ਜਿਨਿਤੇਰੀਮਨਬ
ਨਤਬਨਾਈ ਊਠਤਬੈਠਤਸਦਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਈ ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਜੋਏਕਅਲਖੈ
ਈਹਾਊਹਾਨਾਨਕਤੇਰੀਰਖੈ ੪ ਜਿਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਹਿਪੁੰਨਬਹੁਦਾਨ ਮਨਆਠ

ਪਤਾਕੀ ਕਿਤਸਕਰਣਿ ਅਣਿ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਦ੍ਰਿੜੁੰ ਅਤਿ ਗੰਭੀਰਤੰਗੀ   ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭਕਰੁ

ਸਣਿਸਸਣਿਸਿ ਚਤਾਂਗੀ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁੰ   ਤੇਗ

ਧਗ੍ਰਹੁ ਸੌਪ੍ਰਭੁਸਿਮ ਗੁੰਸੁਦਾਂ ਅਨੁਪ੍ਰਭੁ

ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਗੀ ਨਿਖੀਜਣਿਤ ਸੌਪ੍ਰਭੁ

ਸਿਮਾਂਗਿ ਸਦਾਂ ਸਿਦਨ ਗਤਿ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾ

ਦਿ ਤੇਗੀ ਪਿਤਿ ਗੌਰ   ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ

ਜਮੁਕਰੌ ਪ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਗੌ

ਕਰੰ[illegible]ਸਾਂਦ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਰੌ

ਬਿਸਮਾਂਦ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲੀਰੌ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾਂ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ

ਸਹਜੇ ਬਸਨਾਂ   ਜਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਸਤ

ਕਾਰਣੀਐ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਪੂਰਨ
ਣੀਐ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਂ
ਵੀਐ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾ
ਵੀਐ ॥ ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਅਵਰਕਤ
ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿ
ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗ
ਟੁਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮਨ
ਹੁਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾ
ਪੁ ॥ ਰੇਮਨਮੂੜਤੂੰਤਾਕਉਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨ
ਸਦਾਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ
ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਈ
੭ ਆਪਿ ਜਾਪਣੇ ਜਪੈ ਸ ਨਾਉ ਆਪਿ ਗਾਵ
ਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾ
ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ
ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ
ਲਇਆ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗ ਤਿਤੁ
ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ
੮ ੧੧ ਸਲੋਕੁ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ
ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ

ਅਰਜਕਸ਼ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮੁਖਊਜਲਹੋਤ ਸਾਧ ਸੰਗਿਮਲੁਸਗਲੀ
ਖੋਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਗਟੈਸੁਗਿਆਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁ
ਨੇਰਾ ਸਾਧਕੈਸੰ[illegible]ਹੋਤਨਿਬੇਰਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਪਾਏਨਾਮਰਤਨੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਏਕਊਪਰਿਜਤਨੁ
ਸਾਧਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨੈਕਉਨੁਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਨਕ
ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਪ੍ਰਭਮਾਹਿਸਮਾਨੀ ੧
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਗੋਚਰੁਮਿਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਪਰਫੁਲੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਆਵਹਿਬਸਿ
ਪੰਚਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਭੁੰਚਾ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਹੋਇਸਭਕੀਰੇਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ

ਮਨੋਹਰਬੈਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਤਹੂਧਾਵੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਅਸਥਿਤਿਮਨੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਮਾਇਆਤੇਭਿੰਨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ੨ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਦੁਸਮਨਸਭਿਮੀਤ
ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਹਾਪੁਨੀਤ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਿਸ
ਸਿਉਨਹੀਬੈਰੁ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਬੀਗਾਪੈਰੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਜਾਨੇਪਰਮਾਨੰਦਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਾਹੀਹਉਤਾਪੁ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਤਜੈਸਭੁਆਪੁ ਆਪੇਜਾਨੈ
ਸਾਧਬਡਾਈ ਨਾਨਕਸਾਧਪ੍ਰਭੂਬਨਿਆਈ
੩ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਕਬਹੂਧਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਸਤੁਅਗੋਚਰ

ਲਹੈ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ
ਥਾਨਿ ਊਚੈ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ਸਾਧ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ
ਕੁਰਬਾਨ ੪ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ
ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ
ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ
ਗਾਇਨ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ੫ ਸਾਧ ਕੈ

ਸੰਗਿਨਹੀਕਛੁਘਾਲ ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤ
ਨਿਹਾਲ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਕਲੂਖਤਹਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਰਕਪਰਹਰੈ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਈਹਾ
ਊਹਾਸੁਹੇਲਾ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਬਿਛੁਰਤਹਰਿ
ਮੇਲਾ ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਵੈ ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਨਬਿਰਥਾਜਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਾਧਰਿਦ
ਬਸੈ ਨਾਨਕਉਧਰੈਸਾਧਸੁਨਿਰਸੈ ੬
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਸੁਨਉਹਰਿਨਾਉ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਨਮਨਤੇ
ਬਿਸਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿਸਰਪਰਨਿਸਤਰੈ
ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਲਗੈਪ੍ਰਭੁਮੀਠਾ ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿ
ਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਆਗਿਆਕਾ

ਸੰਗਿ

ਰਾਗੀ ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਗੋਤੁਬਣੀ ਉਮਾਂਗੀ
ਸਾਧਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿਰੋਗ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ੭ ਸਾਧਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬੇਦ ਨ
ਜਾਨਹਿ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾਂ ਬਖਿਆਨਹਿ
ਸਾਧਕੀ ਉਪਮਾਂ ਤਿਹੁਗੁਣ ਤੇਦੂਰਿ ਸਾਧ
ਕੀ ਉਪਮਾਂ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾਕਾ
ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾਂ ਬੇਅੰਤ
ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚਤੇ ਊਚੀ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾ
ਮੂਚਤੇ ਮੂਚੀ ਸਾਧਕੀ ਸੋਭਾਂ ਸਾਧ ਬਨਿਆ
ਈ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ੮
੭ ਸਲੋਕੁ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋ
ਇ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੋਇ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ
ਨਿਰਲੇਪ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ
ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਮਾਨਿ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾ
ਨ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ਜਿਉ
ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵ
ਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ੧ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜੈਸੇ
ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ

ਸਤ੍ਰਸਮਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੈਨਹੀਅਭਿਮਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਊਚਤੇਊਚਾ ਮਨਿਅਪਨੈਹੈ
ਸਭਤੇਨੀਚਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸੇਜਨਭਏ
ਨਾਨਕਜਿਨਪ੍ਰਭੁਆਪਿਕਰੇਇ ੨ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਸਗਲਕੀਰੀਨਾ ਆਤਮਰਸੁਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਚੀਨਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸਭਊ
ਪਰਿਮਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਤੇਕਛੁਬੁਰਾ
ਨਭਇਆ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਸਦਾਸਮਦਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਰਸੀ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਾਭੋਜਨੁਗਿਆਨ ਨਾਨਕ×ਗਿਆਨੀਕਾਬ੍ਰਹ
ਮਧਿਆਨੁ ੩ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਏਕਊਪਰਿ

ਅਧੀਸ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ [ਕਾ] ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ
ਬੰਧਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਜਪੈ [ਸਗਲ] ਸੰਸਾਰੁ ੬ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ
ਰੰਗ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆ
ਗਤ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ [ਮਨਿ] ਪਰਮਾਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ [ਘਰਿ] ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ
ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ

੦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ

੦ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ

ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦ
ਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕ
ਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦ

ਅਦੇਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ
ਜਾਇ ਅਧਾਖੵਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ
ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ
ਬਖਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ
ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ੭ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ

ਕਾਸਭਊਪਰਿਹਾਥੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕਾ
ਸਗਲਅਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਕੀਸੋਭਾ
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀਬਨੀ ਨਾਨਕਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀਸਰਬਕਾਧਨੀ ੮

੮ ਸਲੋਕੁ ਉਰਿਧਾਰੈਜੋਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਰਬਮੈਪੇਖੈਭਗਵਾਨੁ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਠਾਕੁਰਨਮਸਕਾਰੈ ਨਾਨਕਓਹੁਅ
ਪਰਸੁਸਗਲਨਿਸਤਾਰੈ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਿਥਿਆਨਾਹੀਰਸਨਾਪਰਸ ਮਨਮਹਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਿਰੰਜਨਦਰਸ ਪਰਤ੍ਰਿਅਰੂਪੁਨਪੇਖੈਨੇਤ੍ਰ
ਸਾਧਕੀਟਹਲਸੰਤਸੰਗਿਹੇਤ ਕਰਨਨਸੁਨੈ

ਕਾਹੂਕੀਨਿੰਦਾ ਸਭਤੇਜਾਨੈਆਪਸਕਉਮੰਦਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਿਖਿਆਪਰਹਰੈ ਮਨਕੀਬਾ
ਸਨਾਮਨਤੇਟਰੈ ਇੰਦ੍ਰੀਜਿਤਪੰਚਦੋਖਤੇ
ਰਹਤ ਨਾਨਕਕੋਟਿਮਧੇਕੋਐਸਾਅਪਰਸ ੧
ਬੈਸਨੋ ਸੋਜਿਸੁ ਊਪਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਸਨ
ਕੀਮਾਇਆਤੇਹੋਇਭਿੰਨ ਕਰਮਕਰਤਹੋਵੈ
ਨਿਹਕਰਮ ਤਿਸੁਬੈਸਨੋਕਾਨਿਰਮਲਧਰਮੁ
ਕਾਹੂਫਲਕੀਇਛਾਨਹੀਬਾਛੈ ਕੇਵਲ
ਭਗਤਿਕੀਰਤਨਸੰਗਿਰਾਚੈ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਸਿ
ਮਰਨਗੋਪਾਲ ਸਭਊਪਰਿਹੋਵਤਕਿਰਪਾਲ
ਆਪਿਦ੍ਰਿੜੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ ਨਾਨਕਓਹੁ
ਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ ੨ ਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਭਗ
ਤਿਕਾਰੰਗੁ ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ ਮਨਤੇ

ਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭ੍ਰਮੁ ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀ

ਮਤਿਊਤਮਹੋਵੈ ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤ

ਨੀਤਿ ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ ਹਰਿਕੇ

ਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀ

ਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ ੩ ਸੋਪੰਡਿਤੁਜੋਮਨੁਪਰ

ਬੋਧੈ ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁ

ਰਸੁਪੀਵੈ ਉਸੁਪੰਡਿਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ

ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿ

ਨਆਵੈ ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ

ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲੁ ਚਹੁਵਰਨਾਕਉ

ਦੇਉਪਦੇਸੁ ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ

੪ ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਸਰਬਕੋਗਿਆਨੁ ਚਹੁਵਰਨਾ

ਮਹਿ ਜਪੈ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ
ਹੋਇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਅੰਤਰਿ ਉਰਧਾਰੈ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ਪਥਰ ਕਉ
ਤਾਰੈ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ਕਲਿਆ
ਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ
ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ੫ ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਦਾਸ
ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਿ
ਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ
ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਦਾਸ
ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕਾ ਮਦਾਸੁ ੬
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ਜੀਵਨ
ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ
ਸੋਗੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ਤੈਸਾ
ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈ
ਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
੭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ
ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵ
ਨ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ਪਸਰਿਓ
ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ
ਪਗਾਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ੮ ੯

ਸਲੋਕੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿ
ਉਹਾਰੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ
ਸ੍ਰੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ
ਬੀਚਾਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ

ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ ੧ ਕਈ
ਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ ਕਈਕੋਟਿਅੰਧਅਗਿਆਨੀ
ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗ
ਆਤਮਨਿਕੋਰ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ ਕਈਕੋਟਿਮਾਇ
ਆਸ੍ਰਮਮਾਹਿ ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਿਭ੍ਰਮਾਹਿ ਜਿਤੁ
ਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ ਨਾਨਕਕਰਤੇ
ਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ ੨ ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜ
ਤੀਜੋਗੀ ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸਭੋਗੀ ਕਈਕੋਟਿ
ਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪ
ਜਾਏ ਕਈਕੋਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ ਕਈ
ਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰ
ਨਖੵਤ੍ਰ ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿ

ਛਾਰ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ
੨ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਿ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜ
ਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ
ਮ੍ਰਿਗਾਚ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ਨਾਨਕ ਆ
ਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ੩ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ × ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ
ਮਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ
ਕਈ ਕੋਟਿ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ
ਮਹਿ ਚਿੰਤ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ
ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ੫ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ਕਈ ਕੋਟਿ
ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ
ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ
ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ੬ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ
ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵ
ਤਾਰ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ਕਈ ਬਾਰ
ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ

ਕਈਕੋਟਿਕੀਨੇਬਹੁਭਾਤਿ ਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇਪ੍ਰਭਮਾਹਿ
ਸਮਾਤਿ ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨੈਕੋਇ ਆਪੇਆਪਿ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ੭ ਕਈਕੋਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਾਸ
ਤਿਨਹੋਵਤਆਤਮਪਰਗਾਸ ਕਈਕੋਟਿਤਤਕੇਬੇਤੇ
ਸਦਾਨਿਹਾਰਹਿਏਕੋਨੇਤ੍ਰੇ ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਰਸੁ
ਪੀਵਹਿ ਅਮਰਭਏਸਦਸਦਹੀਜੀਵਹਿ
ਕਈਕੋਟਿਨਾਮਗੁਨਗਾਵਹਿ ਆਤਮਰਸਿਸੁਖਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿ ਅਪੁਨੇਜਨਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਰੇ ਨਾਨਕਓਇਪਰਮੇਸੁਰਕੇਪਿਆਰੇ ੮
੧੦ ਸਲੋਕੁ ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਏਕੁਹੈਦੂ
ਸਰਨਾਹੀਕੋਇ ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਜੋਗੁ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈ

ਹੋਗੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ਹੁਕਮੈ ਉ
ਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ
ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ
ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ
੧ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ
ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ
ਉਧਾਰੈ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ
ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ
ਆਵੈ ੨ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ਜੋ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ

ਅਨਜਾਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ । ੨੨
ਜੇਜਾਨਤਆਪਨ ਆਪਬਚੈ ਭਰਮੇਭੂਲਾ
ਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟ
ਫਿਰਿਆਵੈ ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗ
ਤਿਦੇਇ ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ ॥੩
ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ਜਾਕਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆ
ਵੈ ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਜਾਕਉਅਪੁਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ ਤਾਕਾਲੇਖਾ
ਨਗਨੈਜਗਦੀਸ ਜੀਉਪਿੰਡਸਭੁਤਿਸਕੀ
ਰਾਸਿ ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਗਾਸ ਅਪੁਨੀ
ਬਣਤਆਪਿਬਨਾਈ ਨਾਨਕਜੀਵੈਦੇਖਿ
ਬਡਾਈ ॥੪ ਇਸਕਾਬਲੁਨਾਹੀਇਸੁਹਾਥ

ਅਨਸ

ਕਰਤਕਰਾਵਨੋਸਾਰਵੈਨਾਥ ਅਨਿਗਆਂ
ਰਾਂਗਿਬਿਧਿਰਾਂਜੀਓ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਓ ਥੀ
ਕਬਹੂਊਚਨੀਚਮਹਿਬਸੈ ਕਬਹੂਸੋਗ
ਹਰਖਰੰਗਿਹਸੈ ਕਬਹੂਨਿੰਦਚਿੰਦਬਿਉ
ਹਾਰ ਕਬਹੂਊਭਅਕਾਸਪਇਆਲ
ਕਬਹੂਬੇਤਾਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰ ਨਾਨਕਆਪਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ੧ ਪ ਕਬਹੂਨਿਰਤਿਕਰੈ
ਬਹੁਭਾਂਤਿ ਕਬਹੂਸੋਇਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਕਬਹੂਮਹਾਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ ਕਬਹੂਸ
ਰਬਕੀਹੋਤਰਵਾਲ ਕਬਹੂਹੋਇਬਹੈ
ਬਡਰਾਜਾਂ ਕਬਹੂਭੇਖਾਰੀਨੀਚਕਾਸਾਜਾਂ
ਕਬਹੂਅਪਕੀਰਤਿਮਹਿਆਵੈ ਕਬਹੂ

ਭਲਾਭਲਾਕਹਾਵੈ ਜਿਉਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਵਹੀ
ਰਹੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚੁਕਹੈ ੬
ਕਬਹੂਹੋਇਪੰਡਿਤੁਕਰੈਬਖਾਨੁ ਕਬਹੂਮੋਨਿ
ਧਾਰੀਲਾਵੈਧਿਆਨੁ ਕਬਹੂਤਟਤੀਰਥ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਬਹੂਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਕਬਹੂਕੀਟਹਸਤਿਪਤੰਗਹੋਇਜੀਆ
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭਰਮੈਭਰਮੀਆ ਨਾਨਾਰੂਪਜਿ
ਉਸ੍ਵਾਂਗੀਦਿਖਾਵੈ ਜਿਉਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈ
ਨਚਾਵੈ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਇ ਨਾਨਕ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ ੭ ਕਬਹੂਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਇਹੁਪਾਵੈ ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ
ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ ਉਸੁਅਸਥਾਨ

ਰਾਨਹੀਬਿਨਾਸੁ ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ

ਸਦਾਂਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਸੰਗਿ ਜਿਉਜਲਮਹਿ

ਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿਜੋਤਿਸਮਾ

ਨਾ ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ ੮ ੧੧ ਸਲੋਕੁ

ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ

ਵਡੇਵਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗਰਬਿਗਲੇ

੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜ

ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ

ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ ਸੋਹੋਵਤਬਿਸਟਾ

ਕਾਜੰਤੁ ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ

ਜਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ ਧਨਭੂਮਿਕਾ

ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ਨਾਨਕ
ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ੧ ਧਨਵੰਤਾ
ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ
ਨ ਜਾਵੈ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ
ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ਸਭ ਤੇ ਆ
ਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸ
ਮੰਤੁ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ × [ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ] ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ
ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ੨ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ
ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ
ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵ
ਤਾਰ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ

ਪ੍ਰੀਤਿਗਾਤਕਰੁਕੈਸੰਗਾਵੈ ਅਧਮਕਰੁਜੈਂਕਣਾ
ਕਤੰਦੈ ਤਿਸਤੇਕਣਾਤ੍ਰੀਨਿਕਟਿਨਅੰਦੈ
ਸੰਖਕੀਗਿਨਤਾਂਕਾਂਮਨੁਤੋਂ ਕਰੁਨਾਂਨਿਕ
ਤਾਂਕੀਨਿਗਮਣਾਂਸਹੀ ੩ ਜਬਣਾਗੁਜਾਨੈ
ਮੁਕ੍ਤਿਕਰੂਤੋਂਹੀ ਤਬਾਹਿਸੁਕਰਉਸੁਖੁਨਾਂਹਿ
ਕੀਹੁ ਜਬਾਹਿਤਜਾਂਨੈਸੈਂਕਿਛੁਕਾਰਾਂ ਤਬ
ਣਾਗੁਗੌਂਭੁਜੋਨਿਸਾਂਤਿਣਾਰਾਂ ਜਬਧਾਂਗੋਕੋ
ਭੈਗੀਅਰ ਤਬਣਾਗੁਨਿਤਚਛੁਨਤਿਹਿਉ
ਜਬਣਾਗੁਸਤਸਗਗਸੰਗਿਮਾਂਹਿ ਤਬਣਾ
ਧਾਂਸੌਂਗਿਦੋਂਸਜਾਂਹਿ ਧੂਕਿਕਿੰਧਾਂਤੇਬੰਧਨ
ਤੂਟੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਂਦਿਨਾਂਨਕਤਉਛੂਟੈ ੫
ਸਤਸਖਟੇਣਾਖਕਉਤੁਠਿਧਾਵੈ ਤ੍ਰਿਧਾਂਤਿਨ
ਆਂਵੈਸਾਂਹਿਆਧਾਂਕੌਧਾਵੈ ਅਨਿਕਭਗਿ

ਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿ
ਮਰੈ ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ ਸੁਪਨਮ
ਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਿਕਾਜੈ ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਬਡਭਾਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ ਕਰਨਕ
ਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਾਪਿ ੫ ਕਰਨਕਾਰਨਕਰਨੈਹਾਰੁ ਇਸ
ਕੈਹਾਥਿਕਹਾਂਬੀਚਾਰੁ ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾ
ਹੋਇ ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਜੋਕਿਛੁ
ਕੀਨੋਸੁਆਪਨੈਰੰਗਿ ਸਭਤੇਦੂਰਿਸਭਹੂਕੈ
ਸੰਗਿ ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ ਆਪਹਿ
ਏਕੁਆਪਹਿਅਨੇਕ ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈ
ਨਜਾਇ ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾਇ
੬ ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ

ਆਪੇਗੀਰੁਆਪਿਸਭਕੈਸਾਥਿ ਆਪਿਕੀਨੋ
ਅਪਨੋਬਿਸਥਾਰੁ ਸਭੁਕਛੁਉਸਕਾਓਹੁ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ ਅਪੁਨੇਚਲਿਤ
ਆਪਿਕਰਣੈਹਾਰ ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ
ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪੁਨੇਮਾਹਿ ਨਾਨਕ
ਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ ੭ ਸਤਿਸਤਿਸ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿ
ਆਨੀ ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ ਕੋਟਿਮਧੇ
ਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ ਭਲਾਭਲਾਭਲਾ
ਤੇਰਾਰੂਪੁ ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ
ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰਵਨਬਖ੍ਯਾਣੀ ਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕ
ਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ ੮ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਸੰਤਸਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰ
ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅ
ਵਤਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਆਰਜਾਘਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਜਮਤੇਨਹੀ
ਛੁਟੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੁਖੁਸਭੁਜਾਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਨਰਕਮਹਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿ
ਮਤਿਹੋਇਮਲੀਨ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸੋਭਾਤੇ
ਹੀਨ ਸੰਤਕੇਹਤੇਕਉਰਖੈਨਕੋਇ ਸੰਤ
ਕੈਦੂਖਨਿਥਾਨਭ੍ਰਸਟੁਹੋਇ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਜੇਕਰੈ ਨਾਨਕਸੰਤਸੰਗਿਨਿੰਦਕੁਭੀ

ਤਰੈ ੧ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਮੁਖੁਭਵੈ ਸੰਤਕੈ
ਦੂਖਨਿਕਾਗਜਿਉਲਵੈ ਸੰਤਨਕੈਦੂਖਨਿ
ਸਰਪਜੋਨਿਪਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਗਦ
ਜੋਨਿਕਿਰਮਾਇ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮਹਿਜਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਸਭੁਕੋ
ਛਲੈ ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਤੇਜੁਸਭੁਜਾਇ
ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਨੀਚੁਨੀਚਾਇ ਸੰਤ
ਦੋਖੀ ਕਾਥਾਉਕੋਨਾਹਿ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾ
ਓਇਭੀਗਤਿਪਾਹਿ ੨ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁ
ਮਹਾਅਤਤਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਖਿਨੁ
ਟਿਕਨੁਨਪਾਈ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਮਹਾਹਤਿ
ਆਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਪਰਮੇਸੁਰਿਮਾਰਾ ਸੰਤਕਾਨਿੰਦ

ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ
ਦੀਨੁ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ਸੰਤ
ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ
ਮਹਿ ਦੋਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ

ਸੁਕ੍ਰਣੀ ਤੁਕ

੩ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ
ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਕੋ ਤਿਆਗੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ
ਟਰੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ੪ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ
ਨ ਪਹੂਚੈ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ

ਕਉ

ਜਿਉ ।

ਅੰਤਰਤੇਥੋਥਾ *ਸਾਂਸਬਿਨਾਂ ਮਿਰਤਕਕੀ
ਲੋਥਾ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕੀਜੜਕਿਛੁਨਾਹਿ ਆਪਨ
ਬੀਜਿ ਆਪੇ*ਖਾਇ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉ ਅਵਰੁ
ਹੀ
ਨਾਰਾਖਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕਸੰਤਭਾਵੈਤਾਂ ਲਏ
ਉਬਾਰਿ ੫ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਇਉਬਿਲਲਾਇ
ਜਿਉਜਲਬਿਹੂਨਮਛੁਲੀਤੜਫੜਾਇ
ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਭੂਖਾਨਹੀਰਾਜੈ ਜਿਉਪਾਵਕੁ
ਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਛੁਟੈਇਕੇਲਾ
ਜਿਉਬੂਆੜੁਤਿਲੁਖੇਤਮਾਹਿਦੁਹੇਲਾ ਸੰਤਕਾ
ਦੋਖੀਧਰਮਤੇਰਹਤ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਮਿਥਿਆ
ਕਹਤ ਕਿਰਤੁਨਿੰਦਕਕਾਧੁਰਿਹੀਪਇਆ ਨਾਨਕ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਥਿਆ ੬ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਬਿ
ਗੜਰੂਪੁਹੋਇਜਾਇ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀਕਉਦਰਗਹਿ
ਮਿਲੈਸਜਾਇ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਸਦਾਸਹਕਾਈਐ

ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਨਮਰੈਨਜੀਵਾਈਐ ਸੰਤਕੇਦੋਖੀ
ਕੀਪੁਜੈਨਆਸਾ ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਉਠਿਚਲੈਨਿਰਾਸਾ
ਸੰਤਕੈਦੋਖਿਨਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ਜੈਸਾਭਾਵੈ ਕੋਈ
ਤੈਸਾਹੋਇ ਪਇਆਕਿਰਤੁਨਮੇਟੈਕੋਇ ਨਾਨਕ
ਜਾਨੈਸਚਾਸੋਇ ੭ ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਓਹੁਕਰ
ਨੈਹਾਰੁ ਸਦਾਸਦਾਤਿਸਕਉਨਮਸਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ ਤਿਸਹਿਧਿ
ਆਵਹੁਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ ਸਭੁਕਛੁਵਰਤੈਤਿਸਕਾ
ਕੀਆ ਜੈਸਾਕਰੇਤੈਸਾਕੋਥੀਆ ਅਪਨਾਖੇਲੁ
ਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ ਦੂਸਰਕਉਨੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ
ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਤਿਸੁ ਅਪਨਾਨਾਮੁਦੇਇ
ਬਡਭਾਗੀਨਾਨਕਜਨਸੇਇ ੮ ੧੩

ਸਲੋਕੁ ਤਜਹੁਸਿਆਨਪਸੁਰਿਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ

ਹਰਿਹਰਿਰਾਇ ਏਕਆਸਹਰਿਮਨਿਰਖਹੁਨਾਨਕ
ਦੂਖਭਰਮੁਭਉਜਾਇ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਮਨੁਖਕੀਟੇਕਬ੍ਰਿਥੀਸਭਜਾਨੁ ਦੇਵਨਕਉ
ਏਕੈਭਗਵਾਨੁ ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾਇ
ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋ
ਆਪਿ ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ ਤਿਸਕਾ
ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋਇ ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋ
ਇ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਨਾਨਕਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ੧ ਉਸਤਤਿਮਨਮਹਿਕਰਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ ਨਿਰਮਲ
ਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿ
ਜੀਉ ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿਬਿ
ਨਸੈਸਭਸੰਗੁ ਚਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ

ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਾਹਿਐਹਿਬਿੰਦ ਕਰਹਿਕਥ
ਾਸ੍ਰਵਨਹਿਕਰਾਂ ਹਿਰਦੈਗਤਿਨਾਨਕਤੁਜਾਪ
ਸਥਾਂ ੨ ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ ਰਾਮਨਾਮਜੋ
ਕਰਹਿਬੀਚਾਰ ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ
ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ ਸਦਾਸਦਾ
ਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ
ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ ਨਾਮਸੰਗਿਜਿਸ
ਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿ
ਆ ੨ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ ਤਿਸ
ਕੀਜਾਨਹੁਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਕਹਤ ਸਰਬਰੋਗਤੇਓਹੁਹਰਿਜਨੁਰਹਤ ਅਨ
ਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੇਵਲਬਖ੍ਯਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿ

ਸਚੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਏ ਕਰਤ੍ਰਿਪਾਰੀ ਜਿਸੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਕੀਆ

ਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਧੰਧ੍ਰ

ਪਸਰੀਐ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨਾਸਾ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਤੂਠੀ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਿ ਸਿਚਰਿ

ਅਪਦੇ [illegible] ਸੰਤ ਸੁਖ ਪਾਨਾ ਨਹੀ ਭੁਲਾਵੈ

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ

ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁ

ਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ

ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥

ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂ

ਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ ੫ ॥ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ

ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ

ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ

ਧਾਰਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ
ਆਪਿ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ
ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ
ਪਰਤਾਪ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ
੬ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ
ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ
ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ
ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿ
ਸ੍ਰਾਮੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ

੦ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ ਸਦਾ
ਸਦਾਬਸੈਹਰਿਸੰਗਿ ਸਹਜਸੁਭਾਇ
ਹੋਵੈਸੋਹੋਇ ਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਣੈਸੋਇ
ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਜਨਮੀਠਲਗਾਨਾ
ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ਜਿਸਤੇਉ
ਪਜੇਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ ਓਇਸੁਖਨਿ
ਧਾਨਉਨਹੂਬਨਿਆਏ ਆਪਸਕਉ
ਆਪਿਦੀਨੋਮਾਨੁ ਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਜਨੁਏਕੋਜਾਨੁ ੮ ੧੪ ਸਲੋਕੁ
ਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਪ੍ਰਭਬਿਰਥਾਜਾਨਨਹਾਰ
ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਉਧਰੀਐਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾ
ਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਟੂਟੀਗਾਢਨਹਾ
ਰਗੋਪਾਲਾ ਸਰਬਜੀਆਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ

ਸਗਲਕੀਚਿੰਤਾਜਿਸੁਮਨਮਾਹਿ ਤਿਸਤੇਬਿਰ
ਥਾਕੋਈਨਾਹਿ ਰੇਮਨਮੇਰੇਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ
ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ ਅਪਨਕੀਆ
ਕਛੂਨਹੋਇ ਜੇਸਉਪ੍ਰਾਨੀਲੋਚੈਕੋਇ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹੀਤੇਰੈਕਿਛੁਕਾਮ ਗਤਿਨਾਨਕ
ਜਪਿਏਕਹਰਿਨਾਮ ੧ ਰੂਪਵੰਤੁਹੋਇਨਾਹੀ
ਮੋਹੈ ਪ੍ਰਭਕੀਜੋਤਿਸਗਲਘਟਸੋਹੈ ਧਨਵੰ
ਤਾਹੋਇਕਿਆਕੋਗਰਬੈ ਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸ
ਕਾਦੀਆਦਰਬੈ ਅਤਿਸੂਰਾਜੇਕੋਊਕਹਾਵੈ
ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਬਿਨਾਕਹਧਾਵੈ ਜੇਕੋਹੋਇਬਹੈ
ਦਾਤਾਰੁ ਤਿਸੁਦੇਨਹਾਰੁਜਾਨੈਗਾਵਾਰੁ
ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ ਨਾਨਕਸੋ
ਜਨੁਸਦਾਅਰੋਗੁ ੨ ਜਿਉਮੰਦਰਕਉ

ਥਮੈ ਥੰਮਨੁ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਅਸਥੰ
ਮਨੁ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾ
ਰ ਦੀਪਕ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ
ਬਿਗਾਸੁ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ
ਪਾਵੈ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ
ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ
ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ੩ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲ
ਲਾਈਐ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ
ਤਿਆ
ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਅਵਰ ਤਿਆ
ਗਿ ਤੂੰ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ
ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ
ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ

ਓਹਿ ਸਾਧੂ ਬਪੁਤੰਗ ਰਾਮਨਾਮ ਜਾਂਪਹਿ ਰਿਦੈ ਮਾਹਿ
ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਕਉ ਪੇਖਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ਰਾਮਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਪ
ਇਆਇਆ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ਮਨ ਮੀਤ
ਰਾਮਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਤੂੰ ਕੀਮ ਲਾਇ ਕਰਿ ਪਸੰਤਰ
ਸੰਗਿ ਚਾਲੂ ਅਉਹਿ ਗੁਰ ਕਿਆ ਰੀਤਿ ਸਿਖਿਆ ਜੋ
ਲ ਪੰਨਿ ਪੰਨਿ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਇ ਸੁਖਉ ਜਾਣਉ
ਚਾਗਤ ਸੋਇ ਇਹ ਤਉ ਪਾਗਿ ਚਰਣ ਪਾਵੈ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ
ਕਰੈ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਪੀਓ ਆਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ
ਕੀਓ ਸਾਧ ਕੀ ਪੁਨਿ ਕਹਉ ਸਾਧਨ ਨੁ ਸਾਧਉ
ਨਿਰਮਲ ਸਾਧ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ
ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ
ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿ

ਸੁਰਾਣੈ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦੀ ਆਈਆ ਸਭ
ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ
ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥
ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ
ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ
ਹੋਗੁ ॥ ਜਪਿ ਜਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲ
ਥੀਆ ॥੭॥ ਜਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ
ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜਾਂ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ
ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਸਚੁ
ਹਿਰਦੈ ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ

ਸਾਚਾ ਅਧਾਰੁ ਸਚੁ ਦੇਵੈ ਤੈ ਸਾਚਾ ਧਾਮਾ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਜਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ੮ ੧੫ ਸਲੋਕੁ
ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ
ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ
ਮਹਿ ਰਾਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ
ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ਸਰਬ ਨਿਰੰ
ਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ
ਬਖਸੰਦ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਉ
ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ੧

ਮਨਸਾਪੂਰਨਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋ
ਈਹੋਗੁ ਹਰਨਭਰਨਜਾਂਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ
ਤਿਸਕਾਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ ਅਨਦਰੂਪਮੰਗ
ਲਸਦਜਾਕੈ ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿ
ਤਾਕੈ ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ
ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ
ਧਿਆਇਧਿਆਇਭਗਤਾਂਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ ੨
ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ ਸਗਲਦੇਵ
ਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾਨੈ
ਪੂਤੁ ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ ਸੁਮਤਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ ਜਨਦਾਸਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹਿਸੇਇ ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾ

ਏ ਜਨੀਅਸਹੋਂ ਫਿਰੀ ਅਵੈਜਾਣੁ ਕੁਦਰਤਿ
ਤਿਸਕੇ ਅਸਥਾਨ ਜੈਸਾਂ ਜਾਨਵੈ ਤੈਸਾਂ ਨਾਨਕ
ਜਾਨ ੩ ਨਾਨਾਂ ਰੂਪ ਨਾਂਨਾਂ ਜਾਂਕੇ ਰੰਗ ਨਾਨਾਂ ਭੇਖ
ਕਰਹਿ ਏਕਰੰਗ ਨਾਨਾਂ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਂਸੀ ਕਾਰੁ ਨਾਨਾਂ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ
ਮਾਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨ ਸਭਠਾਂਏ ਨਾਨਾਂ ਬਿਧਿ
ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਂਈ ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ
ਪਾਈ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸਕੇ ਸਭ ਤਿਸਕੇ ਠਾਂਉ
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਂਨਕ ਹਰਿ ਨਾਂਉ ੫ ਨਾਂਮਕੇ
ਧਾਰੇ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਂਨ ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨ
ਨੀ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਤਾਲ
ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾਰ ਨਾਂਮਕੇ ਧਾਰੇ ਆ

ਏਕੰ

ਪੁਰੀ

ਸਭ ਭਵਨ ਨਾਮ ਕੇ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਕੀਰਤਨੁ
ਜਸੁ ਅਥ ਨੈਨਨਿ ਮਣਾਏ ਨਾਨਕ ਚਰਉਥਿਪਦਮੀ
ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਸੁਧੁ ਸੰਤ ਜਾ ਕਾ ਸੰਤ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸੰਤ ਕੇਵਲ ਧਿਆਨੁ ਕਾਰੂੰਤ
ਸੰਤ ਸੰਤ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ ਸੰਤ ਕਾ ਮੁਖੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨ ਸੰਤ
ਸੁਣਿ ਸੰਤ ਸੰਤ ਉਤਪਤਿ ਸੰਤ ਕਾ ਦੀਸਿ
ਮਾਣਿ ਨਿਮਾਣੀ ਸੰਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਣੀ
ਬਿਸ੍ਰਾਂਮੁ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਪਾਏ ॥੬॥ ਸੰਤ
ਬਚਨ ਸਤੁ ਉਪਦੇਸ ਸੰਤ ਸੰਤ ਤੇ ਜਾਨਤਾ
ਕੈ ਮਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਸੰਤਨਿ ਗਤਿ ਬੂਝੈ ਜੋ ਕੋਈ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾਂ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ਆਪਿ ਸੰਤ ਕੀ
ਆਸ ਭੁ ਸੰਤ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ

[illegible]

ਜਾਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਵਰਨਬੂਝਿ
ਕਰਤਬੀਚਾਰੁ ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ
ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਵਰਤੀਆ ੭
ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦ ਜਿਨਿਬੂ
ਝਿਆਤਿਸੁਆਇਆਸ੍ਵਾਦ ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿ
ਜਨਰਹੇ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ
ਓਇਦਾਤੇਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰ ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈ
ਸੰਸਾਰ ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾਗੀ ਜਨਕੈ
ਸੰਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀ ਗੁਨਗੋਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁ
ਗਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ ੮
੧੬ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ
ਹੈਭਿਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭਿਸਚੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ
ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ ਦਰਸਨੁਸਤਿ

ਪੇਖਨਹਾਰ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ
ਆਪਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ਆਪੇ ਗੁਣ ਆ
ਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ
ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ਬੁਝਨਹਾਰ
ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਇ ੧ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ
ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ
ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਤਤੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ
ਬਸਾਨਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ
ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ
ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ
ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ੨ ਠਾਕੁਰ ਕਾ
ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ

ਪ੍ਰਿਜਾਗੀ ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀਤਿ
ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ ਠਾਕੁਰਕਉ
ਸੇਵਕੁਜਾਨੈਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ
ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰਭਪਾਲਨਹਾਰਾ ਸੇਵਕਕੀ
ਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਦਇਆਪ੍ਰਭੁ
ਧਾਰੈ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ
੩ ਅਪੁਨੇਜਨਕਾਪਰਦਾਢਾਕੈ ਅਪਨੇਸੇ
ਵਕਕੀਸਰਪਰਰਾਖੈ ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਇਵਡਿਆ
ਈ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਨਾਮੁਜਪਾਈ ਅਪਨੇ
ਸੇਵਕਕੀਆਪਿਪਤਿਰਾਖੈ ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿ
ਕੋਇਨਲਾਖੈ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਕਉਕੋਇਨਪਹੂਚੈ
ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਊਚਤੇਊਚੇ ਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨੀ
ਸੇਵਾਲਾਇਆ ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿ

ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ੪ ਨੀਕੀਕੀਰੀਮਹਿਕਲਰਾਖੈ
ਭਸਮਕਰੈਲਸਕਰਕੋਟਿਲਾਖੈ ਜਿਸਕਾ
ਸਾਸੁਨਕਾਢਤਆਪਿ ਤਾਕਉਰਾਖਤਦੇ
ਕਰਿਹਾਥ ਮਾਨਸਜਤਨਕਰਤਬਹੁਭਾਤਿ
ਤਿਸਕੇਕਰਤਬਬਿਰਥੇਜਾਤਿ ਮਾਰੈਨਰਾਖੈ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ ਸਰਬਜੀਆਕਾਰਾਖਾਸੋਇ
ਕਾਹੇਸੋਚਕਰਹਿਰੇਪ੍ਰਾਣੀ ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭ
ਅਲਖਵਿਡਾਣੀ ੫ ਬਾਰੰਬਾਰਬਾਰਪ੍ਰਭੁ
ਜਪੀਐ ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਇਹੁਮਨੁਤਨੁਧ੍ਰ
ਪੀਐ ਨਾਮਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ
ਤਿਸੁਕਿਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ
ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੋਰੂਪੁਰੰਗੁ ਨਾਮੋਸੁਖੁਹਰਿਨਾਮ
ਕਾਸੰਗੁ ਨਾਮਰਸਿਜੋਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ਉਤਤੇ

ਰਤੌ ਸੇਵਕੁ ਤਨ ਮੈ ਕਹੁ ਨਾਂਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ
੬ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾਂ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਪ੍ਰਭਿਅ
ਪਨੈ ਜਨ ਕਉ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆ
ਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ
ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਂਨੈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕ
ਮੁ ਪਛਾਂਨੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ
ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਂਨਉ ਆਠ ਪਹਰ
ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ਕਹੁ ਨਾਂਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ
੭ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅ
ਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ
ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ਤਿਸ
ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ
ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ

ਤਿਸੁਜਨਕੀਹੂੰ ਸੇਵਣਾਣੁ ਅੰਦਰਨਜਾਨੁ
ਨਉਝੀਤੋਗ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਕੇਪੁਨਤਉ
ਸਦਪੈਰ ੮ ੧੭ ਸਲੋਕੁ
ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਿਨਿਜਾਨਿਆਸਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾ
ਨਾਉ ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਸਿਖੁਉਧਰੈਨਾਨਕਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਉ ੧ ਅਸਟਪਦੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੀਕਰੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸੇਵਕ
ਕਉਗੁਰੁਸਦਾਦਇਆਲੁ ਸਿਖਕੀਗੁਰੁ
ਦੁਰਮਤਿਮਲੁਹਿਰੈ ਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਨਾਮੁ
ਉਚਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ ਗੁਰਕਾ
ਸਿਖੁਬਿਕਾਰਤੇਹਾਟੈ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਨਾਮੁ
ਧਨੁਦੇਇ ਗੁਰਕਾਸਿਖੁਵਡਭਾਗੀਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸਿਖਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ ਨਾਨਕਸਤਿ

ਗੁਰਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ
ਮਹਿ ਸਹੈ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ਸੇਵਾ
ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ
ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥
ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁ
ਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਸਤਿਗੁਰ
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ
ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਏਕਹਿ ਆਪਿ

ਨਜੀਕ ਹੁਕਮੁ ਸਤਿ ਸੀਸ ਅੰਤਰ ਪਾਈਐ ਅਨਜਾਣੀ
ਐ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੭॥
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗ
ਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰ
ਨ ਆਘਾਨੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁ ਅਖਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ
ਹੋਇ ਸੰਤ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥
ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਬਿਬੇਕ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁ
ਖਦਾਈ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਅਨਿਕ

ਭਾਗੁਥੰਦਨੀਤਕਾਗੁ ਚਾਨਕਮਣੀਹਾਏ
ਇਸਮਾਰੁ ਸਦਵੀਣਾਡੰਗੀਸਾਂਤਿਸੁਖਅਪੁਨੇ
ਨਾਨਕਾਸੰਤਸੁਪ੍ਰਸਾਂਦਿਭੈਸਾਧੂਭੇਟਜਪਨੇ ੫ ਹੀਰੁ
ਹੋਗਸੁਖਾਂਦੈਜਨੁਕੋਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਅਮਰਸੋ
ਹੋਇ ਉਸੁਪੁਰਖਕਾਂਨਹੀਕਦੇਬਿਨਾਸ ਜਾਂਕੈਮਨਿ
ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਨਤਾਂਸੁ ਆਂਠਪਹਰਹਰਿਕਾਂਨਾਮੁਲੇਇ
ਸਚੁਉਪਦੇਸੁਸੇਵਕਕਉਦੇਇ ਮੋਹਮਾਂਇਆ
ਕੈਸੰਗਿਨਲੇਪੁ ਮਨਮਾਂਹਿਰਾਖੈਹਰਿਹਰਿਏਕੁ
ਅੰਧਕਾਰਦੀਪਕਪਰਗਾਸੇ ਨਾਨਕਭਰਮਮੋਹਦੁਖ
ਤਹਤੇਨਾਸੇ ੬ ਤਪਤਿਮਾਂਹਿਠਾਢਿਵਰਤਾਈ
ਅਨੰਦੁਭਇਆਦੁਖਨਾਠੇਭਾਈ ਜਨਮਮਰਨਕੇ
ਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇ ਸਾਧੂਕੇਪੂਰਨਉਪਦੇਸੇ
ਭਉਚੂਕਾਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸੇ ਸਗਲਬਿਆਧਿ
ਮਨਤੇਖੈਨਸੇ ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ਬਿਨਸਤ ਪਾਪੀ ਉਧਰਕੇ ਮਿਟਹਿ
ਗਵਨ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਮਧੁਸੂਦਨ ੭ ਨਿਰਗੁਨੁ
ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ
ਮੋਹੀ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ਅਪੁਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ
ਰੂਪ ਰੰਗ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ਰਚਿ ਰਚਨਾ
ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ੮ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ
ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀ
ਚਾਰੁ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ
ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ

ਉਧਾਰਨੁ ਕਰਨਕਾ ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ [illegible]

ਗਵਨ

ਕੀਗਤਿਨਹੁਤੀਵਜੁ ਓਹੁਧਨੁਸੰਤਹੁਤੇਵਡਭਾਗ

ਦੰਤ ਸੰਤਜਨਾਂਕਾਣਿਗਮਣਮੰਤ ਏਕਆਸਾ

ਰਖੁਮਨਮਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕੀਮਿਟਿਜਾਹਿ

੧ ਜਿਸੁਧਨਕਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ ਸੋਧਨੁ

ਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ ਜਿਸੁਸੁਖਕਉਨਿਤਬਾਛਹਿ

ਮੀਤ ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉ

ਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ

ਅਨਿਕਉਪਾਵੀਰੋਗੁਨਜਾਇ ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ

~~[illegible]~~ ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ

ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ ੨ ਮਨੁਪਰਬੋ

ਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ

ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈ

ਹਰਿਸੋਇ ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਂਢਾਹਰਿਨਾਉ ਸਿਮਰਿ

ਜੈਕਾਰੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾਗੈ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਜਾਕੈ
ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ੭ ਏਕੋ ਜਾਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ
ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਆਹਿ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਉ ਅਨੰਤ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ
ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਬਿਆਪਿ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ਏਕੁ
ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ
੮ ੧੯ ਸਲੋਕੁ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ
ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ੧
ਅਸਟਪਦੀ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ
ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਧ
ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ
ਪੂਰਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ

ਸਾਈਸ ਪ੍ਰਭ ਤੁ ਸਹੈਯ ਆਂਹਿ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਾਇਨ ਕਾਰਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਏਕੋ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ
ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ੧ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ
ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਸ ਰੰਗਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰੇ ਸਰਨਿ
ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ
ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ
ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ੨
ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ
ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ
ਦਇਆਲੁ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ

ਵੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਈਆ ਜਨ
ਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਈਆ ਇਛ ਪੁੰਨੀ
ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗੇ
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾ
ਇ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰੰਗੇ ੩
ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ
ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀ
ਆ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸ
ਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ
ਗਾਢੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ੪ ਸਾਜਨ ਸੰ
ਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ

ਡੀਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਹੁ
ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹੁਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ ਭਗਤਿ
ਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀ
ਛਾਰੁ ਸ੍ਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਸਗਲਦੂਖਕਾ
ਹੋਵਤਨਾਸੁ ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ
੫ ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ ਮਨਤਨ
ਅੰਤਰਿਇਹੀਸੁਆਉ ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨਧੋਇ ਭਗਤ
ਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈ
ਸੰਗੁ ਏਕਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ ਤਾਕੀਉਪਮਾ
ਕਹੀਨਜਾਇ ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ

੬ ਪੂਰਬਕਰਮਸੰਚ ਦੀਨਦਇਆਲ ਭਗਤਿ
ਵਛਲਸਰਣਿਕੰਧਾਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ
ਗੁਪਾਲ ਸ੍ਰਬਘਟਾਕਰਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕਰਤਾਰ ਭਗਤਜਨਾਕੇ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ
ਭਗਤਿਭਾਇਲਾਵੈਮਨਹੀਤ ਹਮਨਿਰਗੁਨੀ
ਆਨੀਚਅਜਾਨ ਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਿ ਪੁਰਖ
ਭਗਵਾਨ ੭ ਸਰਬਬੈਕੁੰਠਮੁਕਤਿਮੋਖਪਾਏ
ਏਕਨਿਮਖਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਏ ਅਨਿਕਰਾਜ
ਭੋਗਬਡਿਆਈ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਕਥਾਮਨਿ
ਭਾਈ ਬਹੁਭੋਜਨਕਾਪਰਸੀਤ ਰਸਨਾ
ਜਪਤੀਹਰਿਹਰਿਨੀਤ ਭਲੀਸੁਕਰਨੀ
ਸੋਭਾਧਨਵੰਤ ਹਿਰਦੈਬਸੇਪੂਰਨਗੁਰਮੰਤ

ਸਾਧਸੰਗਿਪੂਰਬਦੇਪੁਨਿਵਾਸ ਸਭਸੁਖ
ਨਾਨਕ [illegible] ਪ੍ਰਗਾਸ ੮ ੨੦ ਸਲੋਕੁ
ਸਗੁਨਨਿਰਗੁਨਨਿਰੰਕਾਰਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆ
ਪਿ ਆਪਨਕੀਆਨਾਨਕਾ ਆਪੇਹੀਫਿਰਿ
ਜਾਪਿ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਜਬਅਕਾਰੁ
ਇਹੁਕਛੁਨਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਪਾਪਪੁੰਨਤਬਕਹ
ਤੇਹੋਤਾ ਜਬਧਾਰੀਆਪਨਸੁੰਨਸਮਾਧਿ ਤਬ
ਬੈਰਬਿਰੋਧਕਿਸੁਸੰਗਿਕਮਾਤਿ ਜਬਇਸਕਾ
ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਜਾਪਤ ਤਬਹਰਖਸੋਗਕਹੁ
ਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤ ਜਬਆਪਨ ਆਪਆ
ਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਬਮੋਹਕਹਾਕਿਸੁ ਹੋਵਤ
ਭਰਮ ਆਪਨਖੇਲੁਆਪਿਵਰਤੀਜਾ ਨਾਨਕ
ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਦੂਜਾ ੧ ਜਬਹੋਵਤਪ੍ਰਭਕੇਵ
ਲਧਨੀ ਤਬਬੰਧ ਮੁਕਤਿਕਹੁਕਿਸਕਉਗਨੀ

ਜਬਏਕਹਿਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ ਤਬਨਰਕਸੁ
ਰਗਕਹੁਕਉਨਿਉਤਾਰ ਜਬਨਿਰਗੁਨਪ੍ਰਭਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ ਤਬਿਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ
ਜਬਆਪਹਿਆਪਅਪਨੀਜੋਤਿਧਰੈ ਤਬ
ਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ ਆਪਨਚਲਿ
ਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰ ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅ
ਪਾਰ ੨ ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆਸਨ
ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ ਜਬ
ਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋਇ ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸ
ਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭ
ਏਕਾ ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ
ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰਅਗਾਧੇ ਤਬ
ਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ ਆਪਨਆਪ
ਆਪਹੀਅਚਰਜਾ ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀ

ਉਪਜਾਂ ਨ ਜਉਨਿਸਲਾਪੁਸ੍ਤੁਪੁਸ੍ਤੁਪਹਿ
ਉਤਾਂ ਤਉਖਿਨੁਮੈ ਭੁਕਉਤੇਕੇਆਂਪੋਤਾਂ
ਜਉਨਿਂਗ੍ਰਨਾਨਿਂਕਾਂਗਨਿਗਖਾਂਨੁ ਤਉਕਉਨ
ਕਉਸਿਂਨਕਉਨਅੰਭਿਸਾਂਨ ਜਉਸਮ੍ਰਪਕੇਦਾਲ
ਜਗਦੀਸ ਤਉਛਲਿਛਿਛਲਗਤਕਉ
ਕੀਸ ਜਉਜੋਤਿਸਰੂਪੀਜਾਂਤਿਸਂਗਿਸਮਾਂਵੈ
ਤਉਕਿਸਨੀਕੂਪਕਦ੍ਰਨੁਸੈਪਤਾਂਵੈ ਕਾਨਕਾਂਦਨ
ਕਾਨੈਡਾਗ ਨਾਨਕਕਾਤੇਕਾਨਿਂਡੈਸੁਸਾਗ ੪
ਜਬਅਪਨੀਸੋਭਿਅਪਨਸੀਂਗਿਬਨਾਂਈ ਤਬਕ
ਦਨਸਾਂਈਖਾਂਪੀਸਦਸ੍ਤੁਤਭਾਈ ਜਾਂਸਗਬਕ
ਲਾਂਅਪੀਬੀਨ ਤਉਖੇਦ ਕਤੇਬਕਉਂਕਹੀਨ
ਜਬਅਪਨ ਅਂਪੁਆਂਪਉਪਾਂਇਆ ਤਉਸਾਗ
ਅਪਸਾਗਨਕਉਂਬੀਚਾਰੇ ਜਉਅਪਨਉਚਾਰੇ
ਪਨਆਂਪੇਨਾਂ ਤਉਕਉਨਨਾਂਕਾਗਕਉਨਕਹੀਐ

ਰੋਗ ਬਿਸਮਨਿ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ਨਾਦ
ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਅਦਿਸਟੁ ਅ
ਭੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਣੀਆ ਉਪਾਇ ਕਿ ਸਭਿ ਥਿਅ ਥਾ
ਮਾਣੀਆ ਅਪਸਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ਤਿਤੁ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਜਿਤੁ ਏਕਹਿ ਏਕੋ ਏਕ ਭਗ
ਵੰਤਾ ਤਰਕ ਉਨ ਅਚਿੰਤ ਕਿਸੁ ਮਾਨੇ ਸਿੰਤਾ ਜਿਤੁ
ਅਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਰੀਆ ਤਰਕ ਉਨਿ ਕਥੇ ਕਉ
ਨਸੁ ਨੈਣਾ ਬਾਹਰੇ ਅੰਤਰ ਉਚਿ ਤੇ ਉਚਾ ਨਾਨਕ
ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੁਚਾ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਆਪਿ ਸਭ
ਓਪਿ ਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ਤਿਤੁ ਗੁਰ ਮਹੀ ਕੀਨੋ ਬਿਸ
ਥਾਰੁ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ਕੋਊ ਨਰਕ
ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ
ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ
ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯਾਨ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ

ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ੭
ਜਤ ਅਖਿ ਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਤੁ ਅਰਥ ਜਤ ਪਸਰੋ ਪਸਾਰੁ
ਸੰਤ ਪੰਤਾਂਥ ਦਤੁ ਪਖਾਂਕ ਅਥਾਤ ਪਨੀ ਉਨਕੀ
ਸੋਭਾ ਉਨੁ ਨੁੰਬਨੀ ਅਥਾਤ ਕਉਤਕ ਕੋ ਅਨੇਕ
ਰਚੇ ਅਥਾਤ ਗੁਸੋਭ ਗਨੇ ਜੋਗ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ
ਤਿਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ
ਖਿਲਾਵੈ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ
ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ੮
੨੧ ਸਲੋਕੁ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆ
ਪੇ ਵਰਤਨਹਾਰ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ
ਕਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ੧ ਅਸਟਪਦੀ ਆਪਿ
ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਿ
ਬਿਸਥਾਰ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ
ਆਪਨੈ ਭਾਨੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ

ਪਉੜੀ ਅਪਨ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਈ
ਜਾਂ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪੂਰਨ ਜੀਉ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਸਤਿ ਨਾਮੁ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾਂ ਬੇਤਾ
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾਂ ਜੇਠਾ ੧ ਜੀਅ ਜੰਤ
ਸਭ ਤਾਂ ਕੈ ਹਾਥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾ
ਥੁ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ
ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾਂ ਕੋ ਜਾਇ
ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗ
ਤਿ ਜਾਂ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਂ
ਥਿ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸ
ਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ੨ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆ
ਲ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ਅਪਨੇ
ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ

ਸ੍ਰਿਤਿਸਹੀਦੇਆਣੈ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪਿਦੇਇਸ
ਆਪਿ ਭਗਤਿਕਰਹਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵਹਿ ਮਨ
ਅੰਤਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮੁਕਰਿਮਾਨਿਆ ਕਰਨਹਾਰਨੰਨ
ਇਕੁਜਾਨਿਆ ੩ ਜਨੁਆਂਮਾਹਰਿਕੇਦਾਰ
ਤਿਸਕੀਆਸਭਿਬਖਸੀਜਾਹਿ ਸੇਵਕਕਉਸੋਈ
ਬਨਿਆਈ ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਪਰਮਪਦੁਪਾਈ
ਇਸਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬੀਚਾਰੁ ਜਾਕੈਮਨਿਬਸਿ
ਆਨਿਰੰਕਾਰੁ ਬੰਧਨਤੋਰਿਭਏ ਨਿਰਵੈਰ
ਅਨਦਿਨੁਪੂਜਹਿਗੁਰਕੇਪੈਰ ਇਹਲੋਕਸੁਖੀਏ
ਪਰਲੋਕਸੁਹੇਲੇ ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪਹਿਮੇਲੇ
੪ ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਕਰਹੁਅਨੰਦ ਗੁਨਗਾ
ਵਹੁਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦ ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਕਰਹੁਬੀ
ਚਾਰੁ ਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹਕਾਕਰਹੁਉਧਾਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਚਨਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਉ ਪ੍ਰਾ[illegible]ਇਹੈ

ਸੁਆਉ ਅੰਤਰਯਡਗ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰ
ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰ ਸੁਲੋਉਧ
ਚੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਂਚੁ ਮਨਿ ਗੁਛੇ ਨਾਂਨਕ
ਫਲ ਪਾਂਵਹੁ ੫ ਡਣਤ੍ਰੁ ਪਣਤ੍ਰੁ ਚੀਏਪੇਤੁ
ਸਚੀ ਰਮਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਪ੍ਰੇਰਮੁਖੀ
ਪ੍ਰੁਰੀ ਚੀਖਿਆਂ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਂਚੁ
ਧੰਧਿਆਂ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪ ਪ੍ਰਿਫਦਣੀ
ਰੀ
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ਸਚੁ ਵਾਂ
ਪਾਂਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਂਰੀ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਂ
ਰੀ ਏਕ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ਨਾਂਨਕ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ੬ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾਂ
ਕੋ ਜਾਇ ਉਬਰੈ ਰਾਂਖਨਹਾਂਰੁ ਧਿਆਇ ਨਿਰਭਉ
ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਂਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਨਾਮੁ ਜਪਤ

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਰਤਤ ਸੁਖ ਚਿੰਤ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ਸਿਰਿ ਊਪਰਿ
ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ੭
ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਰਸਨੁ
ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂ
ਪ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ
ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ
ਨ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ੮ ੨੨

ਸਲੋਕੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ
ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀ

ਸੰਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾ
ਗਾਮੀਠਾ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀਇਕਸੁਘਟਮਾਹਿ
ਅਨਿਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ਨਉਨਿਧਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਨਾਮੁ ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਅਨਹਤਤਹਨਾਦ ਕਹਨੁਨਜਾ
ਈਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦ ਤਿਨਿਦੇਖਿਆਜਿ
ਸੁਆਪਿਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਸੋਝੀ
ਪਾਇ ੧ ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰਿਅਨੰਤ
ਘਟਿਘਟਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਭਗਵੰਤ
ਧਰਨਿਮਾਹਿਆਕਾਸਪਇਆਲ ਸਰਬਲੋਕਪੂਰ
ਨਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਨਿਤਿਨਿਪਰਬਤਿਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਜੈਸੀਆਗਿਆਤੈਸਾਕਰਮੁ ਪਉਣਪਾ
ਣੀਬੈਸੰਤਰਮਾਹਿ ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸੇਸਮਾਹਿ

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਂਉ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਉ ੨ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਮਹਿ ਦੇਖੁ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ
ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਅਡੋ
ਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ
ਖੇਲ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ
ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁ
ਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ੩ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸ
ਭਿ ਧਰਮ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ
ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ
ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕ
ਹਤ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ

ਤਾਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਅੰਤਰਿਬਸੈ ਬਾਹਰਿਭੀ ਓਹੀ
ਨਾਨਕਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿਸਭਮੋਹੀ ੮ ਆਪਿਸਤਿ
ਕੀਆਸਭੁਸਤਿ ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ
ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਜਾਇ ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁ
ਲਏਮਿਲਾਇ ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵਨਕਹੀਐਦੂਰਿ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਭਰਪੂਰਿ ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁ
ਆਪਿਜਨਾਏ ਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਆਪਿਬੁਝਾਏ ੧
ਸਰਬਭੂਤਆਪਿਵਰਤਾਰਾ ਸਰਬਨੈਨਆਪਿਪੇਖਨ
ਹਾਰਾ ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਜਾਕਾਤਨਾ ਆਪਨਜਸੁ
ਆਪਹੀਸੁਨਾ ਆਵਨਜਾਨੁਇਕੁਖੇਲੁਬਨਾਇਆ
ਆਗਿਆਕਾਰੀਕੀਨੀਮਾਇਆ ਸਭਕੈਮਧਿਅਲਿਪ
ਤੋਰਹੈ ਜੋਕਿਛੁਕਹਣਾਸੁਆਪੇਕਹੈ ਆਗਿਆ
ਆਵੈਆਗਿਆਜਾਇ ਨਾਨਕਜਾਭਾਵੈਤਾਲਏ

ਮਿਸ਼ਾ ੧ਓ

ਣੀਐ ੬ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਸੁ ਨਾਂਹੀ ਬੁਰਾ ਓਰੈ ਕਹੁ
ਕਿਨੈ ਕਛੂ ਕਰਾ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ
ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ
ਸਭ ਸਾਚੁ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ਤਾ ਕੀ
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ
ਪਾਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ੭ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਓਹੁ ਧਨ
ਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆ
ਇਆ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ
ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ੮

੨੩ ਸਲੋਕੁ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ
੧ ਅਸਟਪਦੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇ
ਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ
ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ
ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਮਨ ਮੰਗ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ
ਭੰਡਾਰ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ
ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ
ਪੀਉ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ਏਕ
ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ

(ਹਾਸ਼ੀਆ: ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ)

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ ਨਾਨਕ
ਜੀਅਕਾਇਹੈਅਧਾਰ ॥੨॥ ਉਤਮਸਲੋਕਸਾ
ਧਕੇਬਚਨ ਅਮੁਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ
ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹ
ਨਿਸਤਾਰ ਸਫਲਜੀਵਨੁ ਕਾਸੰਗੁ
ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ ਜੈਜੈਸਬਦੁਅ
ਨਾਹਦੁਵਾਜੈ ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁਗਾ
ਜੈ ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ ਨਾਨਕ
ਉਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ ॥੩॥ ਸ[ਰਣਿ]ਜੋਗੁਸੁਨਿ
ਸਰਣੀਆਏ ਕਰਿਕਿਰਪਾ[ਪ੍ਰਭ]ਆਪਿਮਿਲਾਏ
ਮਿਟਿਗਏਬੈਰਭਏਸਭਰੇਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ
ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ ਆਲਜੰਜਾਲ

ਬਿਕਾਰੇ ਭਉਤੇ ਗਿਆਨ ਅੰਸੁ ਨਾਸਨ ਕਉਤੇ
ਕੀਏ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚੀਏ ਅਪੂਰਬਿ ਆਗੀ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਬਡੀ
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ੫ ਪੂਰਬੋ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਸੰਤ ਮੀਤ
ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿ
ਧਾਨ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਧਾਨ
ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅ
ਸਥਾਨੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਇ ੫ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਬੁਧਿ
ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗ

ਪਤੇਉਦਾਸੁ ਸੁੰਦਸਰਤੁਗੁਤਤਕਾਬੇਤਾ

ਸਾਧਗਸੀਇਕਸਿਧੁਸਟੋਤਾਂ ਉਧਰੇਪਤਿਤਸੁ

ਜਨਕੈਮੁਖਿਭਨੇ ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿ

ਸੁਨੇ ੫ ਉਧਰੀਯਾਨੁਜਾਪੈਮਾਨਿਕਰੀਏ ਸਭ

ਜਗਮਿਤਕੀਗਤਿਹੋਈਏ ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਨਾਮ

ਧੁੰਨਿਬਾਣੀ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾਣੀ

ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ

ਭਗਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧ

ਸੰਗਿਮਿਟੈ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ ਜਾਂਕੈ

ਮਸਤਕਿਕਰਮ[illegible]ਪ੍ਰਭਿਪਾਏ ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕ

ਤੇਆਏ ੬ ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ

ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ ਜਨਮ[illegible] ਮਰਨ

ਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ ਦੁਲਭਦੇਹ ਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ
ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ
ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ
ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ
੮ ੨੪ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਗਿਤੀ
ਭੁਲਾਂ ਚੁਕਾਂ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ੈ ਨਾ ਸਲੋਕ
ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ
ਜਗਤੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ
ਹਦੂਰਿ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾ-
ਲਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ
੧ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨੀ

ਧੂੜਾਂਦਾ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ
ਜੋਗ ਬੇਬਾਂਣੁ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗ੍ਰਾਮ
ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਂਣ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਂਣ
ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ
ਆਵਣ ਜਾਂਣੁ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ
ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਂਣੁ ੨ ਪਉੜੀ ਜੀਅ ਕੇ
ਏਕ ਟੇਕ ਪਾਣੀ ਪਿੰਡ ਦਾਨਾਈ ਆਸ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਤੂੰ ਕਾਰਜ ਆਵੈ ਰਾਸ ੨
ਧਿਤ ਰਖੀ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਮਰੇ ਦੂਖ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ
ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਅਰਾਧਿਆ ਤਾਂ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ
੪ ਸ੍ਰਾਪਾਧੇ ਕੁ ਓਹ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਨਿਸ ਬਾਸਰਿ
ਆਰਾਧਿ ਕਾਰਜ ਤੁਕ੍ਰੈ ਨਿਕ ਅਪ ਪ੍ਰੀ ਨਾਨਕ
ਮਿਟੈ ਤਪਾਇ ੫ ਜੋ ਦੀਵੈ ...

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਦਣ ਜਾਣੇ ॥੬॥ ਸੁਲਾਂ

ਤਦੁ ਤੇਅੰਦਰਿ ਧਾਰੁ ਜੋ ਅਣੀਏ ਅਣੋਸਚਰਣੁ

ਤਣੁ ॥੭॥ ਧਰਮੁ ਦਾਂਭੁ ਧੀਏ ਅਨੀਸਰੁ

ਨਾਨਕ ਧਾਂਣ ਤੀ ਪੂਰਵਾਂਣ ॥੮॥ ਧਾਰੇ ਅਣੋਏ

ਅੰਦਰਿ ਜੀਵ ਧਰਣੀ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀਏ ਤ

ਵਣਿਆਣੀ ॥੯॥ ਸੁਲਾਂ ਚਕਾਂ ਬਖਸਲੋਨਾਂ

ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ

ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ

ਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ

ਮਃ ੫ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਸਲੋਕੁ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਮਸਕਾਰ ੧
ਸਲੋਕੁ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ
ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ੧ ਪਉੜੀ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥
ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ
ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇ
ਓ ਆਪਹਿ ਬਾਪੁ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ਆਪਹਿ ਸੂਖ
ਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀ
ਲਾ ੧ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ
ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ਸਲੋਕ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ
ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ੧

ਪਉੜੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ਏਕ
ਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਬਿਸਥਾਰੰ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ
ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆ
ਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ੨
ਸਲੋਕੁ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹ
ਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ
ਕੈ ਪਾਸਿ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋ
ਊ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ਸੋਊ ਸਰਨਿ
ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਸੁਨਾਯੰ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ
ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ

ਪੜੁਚਨਤੁਰਾ ਨਾਨਕਤਾਂਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰਾ ੩

ਸਲੋਕੁ ਧਨੁਧਨੁਕਹਤਾਂਪੁਕਾਰਤੇਮਾਂਇਆਮੋਹਸਭ
ਕੂਰ ਨਾਮਬਿਹੂੰਨੇਨਾਨਕਾਹੋਤਜਾਂਤਸਭਧੂਰ ੧

ਪਉੜੀ ਧਧਾਧੂਰਿਪੁਨੀਤਤੇਰੇਜਨੂਆਂ ਧਨਿਤੇਊ
ਜਿਹਰੁਚਇਆਮਨੂਆਂ ਧਨੁਨਹੀਬਾਂਛਹਿਸੁਰਗ
ਨਆਂਛਹਿ ਅਤਿਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਸਾਂਧਰਜਰਾਂਚਹਿ
ਧੰਧੇਕਹਾਂਬਿਆਪਹਿਤਾਹੂੰ ਜੋਏਕਛਾਡਿਅਨ
ਕਤਹਿਨਜਾਹੂੰ ਜਾਂਕੈਹੀਐਦੀਓਪ੍ਰਭਨਾਂਮ
ਨਾਨਕਸਾਂਧਪੂਰਨਭਗਵਾਨ ੪ ਸਲੋਕੁ
ਅਨਿਕਭੇਖਅਰੁਙਿਆਨਧਿਆਨਮਨਹਠਿਮਿਲਿ
ਅਉਨਕੋਇ ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਭਗਤੁਙਿਆਨੀ
ਸੋਇ ੧ ਪਉੜੀ ਙੰਙਾਙਿਆਨੁਨਹੀਮੁਖ
ਬਾਤਉ ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਭਾਤਉ

ਇਕਿ ਅਨੋਸਾਂਈ ਜਾਂ ਕੈ ਮੈ ਚੂਰਨ ਸਉ ਕੜਤਸੁਨ
ਤਕਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਉ ਇਕਿ ਅਨੀ ਗੁਤ ਅਖੀ
ਅੰਧੂਰ ਜਾਂ ਕੈ ਹੁਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਾਂ ਸਭ
ਤਾਂ ਕੈ ਇਕਿ ਅੰਨੀ ਵਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ੨ ਸਲੋਕ
ਅਵਨ ਅਣੋ ਸਿਸੂ ਸਟ ਸਾਹਿਬ ਬਿਨੁ ਬੁਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾਂ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ
੧ ਪਉੜੀ ਆਂਪੇ ਜਗ ਮਾਹਿ ਤੁਹੇ ਕੜਿ ਕਉਆਂ
ਇਕਿਆਂ ਜਾਨਮਤ ਸਾਹਿਬ ਨੌ ਸਾਹਿਬ ਨੀ ਸਣੀਆਂ
ਗਾਂਭ ਕਉਂ ਸਾਹਿਬ ਉਗਪਤ ਪਕਾਤੇ ਸਾਂਸਿ ਸੂ
ਸਿਸਿ ਸੂੰਤ ਪੂਭਗਤੇ ਉਗਿਪਰੇ ਜੰਛ
ਇਛਾ ਨਾਂ ਦੇਵਨ [illegible] ਸਾਹਿਬ ਸਾਂ
ਨਾਂ ਪਾਗਤੁ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਸਾਂਈ

ਇਤੁ ਉਤੁ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਦੀ ਵੀ
ਸਲੋਕੁ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਮੀ ਬਾਹਰਹੁ ਸਾਤਕ
ਸਿਞਾਣੀਆ ਆਖਿ [illegible] ਭਿੰਨ ਨ ਕਹੀਐ
ਅੰਦਰਿ ਜਾਂਹਾਂ ਤਿਨੁ ਸਿਟੈ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ
ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਏਤੁ ਜੀਅ
ਬਹੁਤੁ ਗਰਬੁ ਵਾਂਸੇ ਸੋਤੁ ਸਗਾਨੁ ਸੀਠੀ
ਜੋਇਨ ਫਾਸੇ ਇਨਿ ਸਾਈ ਅੰਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਥੀਨੇ ਆਪਨ ਸੋਤ ਪਟੇ ਪਟਿ ਵਾ ਨੇ
ਇਸ ਜਾਨ ਕਛੁ ਕਤੁ ਉਪਾਈਆਂ ਜਾਂਤ
ਤੇਰਿ ਇਖਮਾਇਨ ਸਾਈਆਂ ਕਰਿ ਕਿਥੁ ਸਾਰਿ
ਸੰਗਿ ਸਿਭਾਗੁ ਨਾਨਕ ਢਾਕੈ ਨਿਕਾਟ ਨ
ਸਾਹੁ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਕਿੰਤੁ ਕਮਾਂਵ ਨ ਸਭ
ਅਸਹੁ ਕਿਨੀ ਤਨੇ ਪੂਰਿਆਂ ਪਾਸੁਆਂ

ਧਨ ਤਨੁ ਤਨੁ ਕੈ ਨਾਨਕ ਖੇਲੁ ਹੋਆ ਕਰਤਾਰ

ਮਹਲਾ ੧ ਪਉੜੀ ਏਕਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾ

ਵਰਤਣਾ ਆਪਹਿ ਧਾਧੁੰਧੁ ਇਕ ਸਰਬਾ

ਗਿਆਨ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਆਪੀਨੈ

ਓਹੁ ਸੋਸਾਪਣੀ ਉਤੁ ਆਪਿ ਚਿਤ ਗੋਇ

ਉਅੰਕਾਰਿ ਉਤਪਾਤਿ ਕੀਓ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉ

ਹੁਕਮੈ ਹੋਇ ਏਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦਾ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ੮ ਸਲੋਕ

ਗੁਣ ਸੇ ਕੀਨੇ ਭਾਵੈ ਨੇ ਦਇਆ ਸੁਖੰਗ

ਖਿੰਸਾਰ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਸਗਲੇ ਧਾਰਉ ਖਿਮਾ

ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਪਉੜੀ ਜੇਸਨ

ਖਿਨੁ ਤੀ ਜੋਗ ਚੜੁ ਤੜਤੜ ਬੰਧਨ ਧਾਰਿ

ਜਿਹਬਿਧਿਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਸਾਕਤਤੇਊ
ਕਮਾਹਿ ਹਉਹਉਕਰਤੇਕਰਮਰਤਤਾਕੋ
ਭਾਰੁਅਫਾਰ ਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਜਉਨਾਮਸਿਉ
ਤਉਏਊਕਰਮਬਿਕਾਰ ਬਾਧੇਜਮਕੀ
ਜੇਵਰੀਮੀਠੀਮਾਇਆਰੰਗ ਭ੍ਰਮਕੇ
ਮੋਹੇਨਹਬੂਝਹਿਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੂਸੰਗ
ਲੇਖੈਗਣਤਨਛੂਟੀਐਕਾਚੀਭੀਤਿ
ਨਸੁਧਿ ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਤਿਹ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਬੁਧਿ ੯ ਸਲੋਕੁ
ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਾਸੁਕੇਹੋਆਸਾਧੂਸੰਗੁ
ਜੋਰਾਤੇਰੰਗਏਕਕੈਨਾਨਕਗੂੜਾਰੰਗੁ ੧
ਪਉੜੀ ਰਾਰਾਰੰਗਹੁਇਆਮਨੁਅਪਨਾ

ਤੀਤੀਏ ਨਾਮੁ ਜਾਪਤੁ ਜਾਪੁ ਗਸਤਾਂ ਗੋਦਾਰ
ਗਤਕਤੈਨਕੋਹੁ ਅਾਂਨਿਥੋਰ ਅਾਦਾਗੁ
ਮੁਭਦੇਹੁ ਉਤ੍ਰਾਂਮਤਾਣੀਯਾਂਟਹਿੰਥਾਂ
ਜਨਮਮੌਨ ਨਤਤੌਏ ਖਿਨਾਂਸਾਂ ਮਸਤ
(ਕਿਕਗਮੁਣਿਾਂਖੋਓ ਧੁਗਿ ਜਕੌ ਤੀਸੰਯੌ)
ਨਾਂਨਕਪੀਗਤਾਂਕੌ ੧॰ ਸਣੋਕ
ਣਾਂਣਚਕ੍ਰਨਿਖਕਾਂਗ ਮਤੋਖਿਅਾਂਧਤ
ਮੁਨਿਸੋਂਯ ਭਿਕੀਯਗਿਦ੍ਹਾਗਾਂਯਸਿ ਉਨਿਾਂਕ
ਮਣੀਤ੍ਰਆਂਥੰਯ ੧ ਯਓਨੀ ਧਾਣਾਂਣ
ਯੀਟੀਖਿਖੌਗਸਾਗਾਂਤੇ ਅਤੰਭੁਯੇ ਮਣੀਤ੍ਰਾਂ
ਜਨਮਤੇ
ਸਦੇਸਾਂਤੇ ਸੋਤ੍ਰਾਂਣਮਣੀਭ੍ਰਾਂਮਰੈ+ ਸਾਗਾਂ
ਜਿਓਸਿਜੁਓਭ੍ਰਿਤੁਕਮੁਾਂਤਿ ਦੋਤਿ ਓਭ੍ਰਿਗ ਮਾਂ
ਕੌਉਉਨਨਕੌਯੁਗਾਂ ਕੌਉਮੁਧਾਗਨਕੌਮਾਂ

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ
ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਰਾਧਨਾ ੧੧ ਸਲੋਕੁ
ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ
ਅਥਾਹ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰ
ਵਾਹ ੧ ਪਉੜੀ ਲਲਾ ਤਾਕੈ ਲਵੈ
ਨ ਕੋਊ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ
ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾ
ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ਜਾ ਕਉ
ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ੧੨ ਸਲੋਕੁ
ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ
ਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ

ਖੰਨਾ ੧ ਪਉੜੀ ਅਨਿਕ ਅਸਮ ਰੂਪਾਤ
ਭੁਖੇ ਗਨੀਐ ਜਾਸੁ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸੁਭ
ਜੀਐ ਅਨਿਕ ਬਸਤੀ ਸਾਧੂ ਕੇ ਸੰਗੇ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਅਵਤਰਸੋ
ਨੁ ਨਾਸੂੰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਉ ਦੀਏ ਅਸੀਆਂ
ਖਿਆਤਾਂ ਏਕੀ ਆਵਨੇ ਹਿਰਿ ਜਨਿਨ
ਅਨੀਆਂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਕੇ ਦਾਗੇ ਸਸਾਈਏ
ਆਂ ੧੩ ਸਲੋਕੁ ਆਸੁ ਜਪਤ
ਮਨਿ ਉਪਜਿ ਅਨੰਦ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਜਾਂ ਕਉ
ਦੂਖਦਾਰ ਦੀਕ ਸਨਾਂ ਕੁਬੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ
ਸਮਾਉ ੧ ਪਉੜੀ ਅਪਾਂ ਜਾਂ ਗਉਦ
ਗਸਕਿਦ ਉ ਤਿਸਹਿ ਤੇ ਅਗਿ ਸੁ ਕਸਜੇ
ਸਉ ਅਪਜਾਂਗਿ ਪਾਉ ਮੰਤ ਸਾਗਾਂ ਜੋ

ਅਸਾਂ ਇਹ ਆਂਤ੍ਰਦ੍ਰੂ ਜਾਣਤਾ ਨਾ ਅਯਾਂ ਜਨ
ਇਨ ਆਂਦੋਸੋਂਉਂ ਏਕ ਨਾਮ ਚਿਮਨਇ ਯਾਰੋਂ
ਅਯਾਂ ਜਨ ਮੁਨਡਾਂਗੀ ਐ ਗੁਰ ਪ੍ਰੁਗੋ ਕੀਟੇ
ਕ ਨਾਂਨਕਾਂਤਰ ਸੁਖ੍ਹ ਯਾਂਇ ਆਂ ਜਾਂਕੋਤ
ਔਰ ਏਕ ੧੫ ਸਲੋਕ ਅੰਤ੍ਰੀਮ
ਨਤਨਥਸਿਗ੍ਹ ਏ ਤਉਤਕੇ ਮੀਤ ਗੁਰ
ਪ੍ਰੁਗ ਉਯਦੋਸ ਆਂ ਨਾਂਨਕ ਜਾਯੀ ਔ ਨੀਤ
੧ ਪਉੜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸ
ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਇਹ ਬਿਖਿਆ
ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋ
ਇ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ਗ੍ਰਿਹ
ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ਐਸੀ ਸੰਚਿ
ਲੇਹੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ

ਜਾਂਦੀ ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਕੀਮਤਿਪਾਈਆ
ਨਾਨਕਤੇਤੇਭਉਜਲਿਤਰਿਗਈਆਂ ੧੫
ਸਲੋਕੁ ਅੰਤਿਸੁਦਾਗਰਕਾਣੀਨਛੁਟਸੁ
ਖਿਸੰਨ੍ਹਿਆਸੀਯਨਵੰਤ ਸਿਸਤਕਕੰਡੀ ਆਇ
ਨਾਨਕਜੋੜਿਪ੍ਰੀਤਿਨਡੀਠਿਭਗਵੰਤ ੧
ਪਉੜੀ ਫਿਰਦਿਆਘੁਮਸਾਂਸਰਟੀਠੇ
ਆਤਾ ਪੁਰਖੁਕੰਠਕਰੇਤਕਕਾਮਸਾਠ
ਜਿੰਨ੍ਹੀਅਸਨੀਪਾਸੂਤੀਰਬਾਈਸਨਾਨੀ
ਸੋਸਪਕਅਪਸਉਦਿਤਆਨੀ ਨਾਸਨਾਸ
ਸੰਗਿਸਨਿਨਡੀਡੇਤਾਂ ਜੋਕਹੂਕੀਨ
ਸੋਤੁਆਨੇਤਾਂ ਕੁਆਂਤੇਉਤਸੁਗਾਨਉਛੰਤ
ਭਾਂ ਨਾਨਕਜੋੜਮਨਿਬਸਿਡਗੁਪਾਂਭਾਂ
ਵਡੀ ਸਲੋਕੁ ਕੰਟਚਾਗੀਦੁਡੀਚੀਸ

ਭੁ ਸੇਵਕ ਸਾਹਿਬ ਤਿਕੀਏ ਸੁਕਹੁ ਪਾਸੁ
ਕਰਿ ਤਾਸਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਸੋਉ
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਉ ਨਡਿਠ
ਤਕਹੁਆ ਦੇ ਹੁਖਾਂ॥ ਕਾਸੈ ਭਗ ਸੁਖਣਾ
ਜਣਾ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਣੈ ਆਪੇ
ਕਾਹੂ ਹੂਏ ਆਨ ਭੂ ਸਤ ਪਹੁਚਤ ਆਪੈ
ਅਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਜਾਣੈ
ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਣੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ
ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ਗੋਡਹੁ ਟਿਨ
ਜਾਣਿ ਕੇਤਾ ਡੀਡੀ ਜਪਤ ਏਨ ਕਜਾਨਾਨਕ
ਨਾਡ ਸੁਮਾਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ
ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ਜੇਤਾ ਸਾ ਦੇਤੋ

ਭਾਂਵੈਤ ਉਤਉਜਾਈ ਖੇਂਚੁ ਖਜਾਂਨਾਂਸਯਨੁਟੀਏ
ਭਸਾਤਨਕੀਗਸੀਸ ਖਿਸਾਂਗਖੀਭਿਨ ਦਸਠਜ
ਜਯਤ੍ਰ ਗਉਉ ਗੁਦਾ ਤਸ ਖੋਲਾਡਿਥਿਗਸਗੀਐ
ਨੰਦੀਸਓਜੰਕਓਉਤਕੂਯਾਂਲ ਸਦੀਵਗਨੀ
ਦਸੁਉਂਦਨੇਗਸਨਾਂਸਾਗਿਉਸਾਂਲ ਖੋਦੂੰਯ
ਨੰਗੁਤਿਉਜਾਂਕਉਨਚੋਕਗੀ ਲਾਂਨਕਜੋਯੂੰਭ
ਭਾਂਇਦਅਯੁਗੋਤਿਨਾਂਯਗੀ ੧੮ ਸਲਕ
ਗਨਿਸਿਨਦੇਯੜੁਸਨੈਸਾਉਸਗਯਗਚਲਨੇ
ਲੋਗੁ ਅਸਅਨੈਤਗੁਗੁਸੀਸਿਟਨਾਂਨਕਲਾਂਸ
ਅੰਗੋ ੧ ਪਉੜੀ ਗਗਾਂਗੋਵਿੰਦ ਗੁਦਾਸਦਉ
ਸਾਂਸਿਸਾਸਿਜੋਯਨੀਤ ਕੜਾਂਖਿਸਾਂਸਾਂਦੇਡੁਕਾਂਖ
ਲਾਸਨਕੀਉਸੀਰ ਨਡਖਾਂਗਕਨਡਜੋਥੋਨੇਨੈਡ
ਖਿਗਯੀਕਛੁਖੰਯੁ ਓਡ ਖੋਗਾਂਨ ਡਕੁਸੀਏਜਗੁ
ਅਗ੍ਰਿਯਗੋਜਸਟੋਯੁ ਗਿਅਗੀ ਯਿਅਾਂਨੀਚੜ੍ਹਯੋਬੀ
ਗਠਨਤੀ ਉਡਠਾਂਇ ਚਾਂਗੋ ਵਾਂਗੋਸਗਾਲੀ

ਗਈ ਮੂੜਤਾ ਲਾਇ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਮਰਤ ਗੈ ਜਾਂਹੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੋਜੈ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ
ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ
ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ
ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ
ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ
ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ
ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾ
ਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥
ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ
ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ

ਨਾਨਕ ਤੇਉ ਗਾਵਾ ੧ ਪਉੜੀ ਤੰਗੀਗੁ
ਸੇਵਾਂ ਸੁਰਤਿ ਤਜੇ ਸਾਕ ਰ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ਅਨਿਕ
ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਮਹਿ ਮਹੀ ਆਂਤ ਮਾਰ ਭੁਲਾਈਨ
ਇਕਨਾ ਪਿਆਰੁ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਪੇ ਕਹਿਕਿਆਂ
ਜਿਤੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ਭੁਗਤੀ ਭਗਤੀ ਨਉ
ਕੋਟੁ ਕੁਟੈ ਰਾਚੀ ਗਾਮਾਂ ਸਾਪਾ ਕੁਟੈ ਸੋਜੀ
ਵਰ ਜਿਤੁ ਜੀਵਤ ਜਾਪਿਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ
ਨਾਨਕ ਤਉ ਵਾਪਿਆਂ ੨੧ ਸਲੋਕੁ
ਇਤੀਚ ਤਵਉ [illegible] ਪਕਵਾਲ
ਬਿਗਸੰਤ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤੰਗ ੧ ਪਉੜੀ
ਤਉਪਾਰਗ [illegible] ਕਮਲ ਗੁਰ ਗਾਮਾਂ ਪਰੀਪਰ
ਉਆਦਿ ਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਂ [illegible] ਕੁਟਵਾਉ
ਦਿਸੀ ਭੁਮ ਆਪਿਓ ਭਈ ਪ੍ਰਿਥਾ ਭਵਦਾ ਸ

ਪਾਇਓ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ਚਿੰਤ ਬਿਸਰੀ

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ

ਨੇਤ੍ਰਾ ੨੨ ਸਲੋਕੁ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ

ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ਐਸੀ

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ੧

ਪਉੜੀ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸ

ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰ

ਤਾ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ਛਾਡਿ

ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ

ਟਿਕਾਈ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ੨੩ ਸਲੋਕੁ

ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ

੧ ਪਉੜੀ ਜੇਸਾਂ ਜਾਂਨੈ ਤਉ ਕਿਰਖੁ ਡਤੁਆਂ ਬਾਂਧੇ
ਹੈ ਜਿਉ ਨਾਲਿ ਨੀਭੂ ਮਿਸੁਤ੍ਰਆਂ ਜਉ ਜਾਂਨੈ ਤਉ ਹਰ
ਤੀਆਂ ਨੀ ਅਗੋ ਠਾਂਕਰੀ ਤਪੁ ਨਡੀ ਮਾਂਨੀ
ਜੋ ਸਾਂ ਨੈ ਮੈ ਕਖਨੀ ਕਰਤਾਂ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁ
ਪਾਂਣੀ ਜਉ ਢਿਗਤਾਂ ਸਾਂਧ ਸੰਗ ਜਿਤ ਤਉ ਮੈਂ ਮਾਰੀ
ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੂੰਗੀ ੨੮ ਸਲੋਕੁ
ਫਾਂ ਲਾਂਪਖੇ ਉਠਿ ਨਮੁ ਜਾਧਿ ਨੀ ਸਖਾਂ ਸੁਗਆਂਧੀ
ਸਾਂ [illegible] ਤੁ ਫੇਨ ਬਿਪਈ ਨਾਂਨਕ ਮਿਟੈ ਤਿਪਾਂਧੀ ੧
ਪਉੜੀ ਫੁਸਾਂ ਫੁਸਨ ਮਿਟੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਨਾਮ
ਸਿਉ ਕੀਰਬਿ ਹੁਕਮੋ ਫੁਸਾਂ ਤਫੂਸਿ ਤਸਕ ਤੁਸਿਆ
ਜਾਂ ਕੀ ਦੈਉ ਤਰਭ ਉਬੀਆਂ ਫੁਗਿਧ [illegible] ਕਸੰਮ ਸਾਪਾਧ
ਰਤੇ ਮਨੁਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾਂ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੁਨੁਆਂ
ਫੁਗਿ ਕਮਲੁ ਪਦ ਫੂ ਸਦਾਈ ਨਾਨਕ [illegible] ਜਾਂ ਕਉ
ਕ੍ਰਿਪਾਂ ਸਾਈ ੨੫ ਸਲੋਕੁ

ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ
ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰੀਤਿ
੧ ਪਉੜੀ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ਬਿਨ
ਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ
ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀ
ਐ ਸੰਗੁ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ
ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੋਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀ
ਚਤ ਭਿੰਨ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗੁ
੨੬ ਸਲੋਕੁ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ

ਮਨਤਨਮੁਖਿਜੀਅਬਸੈਜਉਤੂੰਸਹੋਇ ਦਇਆ
ਮਤਲਾਤਾਂਕਉਭੀਅਭੈਜਾਂਕਉਤੁਮਸਾਂਧਿਪ੍ਰਿਅਪਾਲ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆਪਨਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ਟਟੋ
ਟਾਂਡੋਬਹੁਭਵਨਬਿਧਿਨਚਲੈਸੁਪਨਾਹਿ ਟਲੀਤਜਮਕੈ
ਦੂਤੀਤਉਜਉਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸੰਤ
ਸਜਨੇ ਨਾਨਕਪਾਈਬਿਤਨਾਸੇਕਰਕੇ ੨੭ ਸਲੋਕੁ
ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ ੧
ਪਉੜੀ ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ ਜੋਸਗਲ
ਤਿਆਗਿਏਕਹਿਲਪਟਾਹੀ ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿ
ਮੂਏ ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ ਠਾਂਢਿਪਰੀ
ਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸੀ
ਆ ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨੁਭਾਇਆ ਨਾਨਕਉਆਕਾ
ਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ ੨੮ ਸਲੋਕੁ ਡੰਡਉਤਿਬੰ
ਦਨਅਨਿਕਬਾਰ ਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁ
ਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ ੧ ਪਉੜੀ

ਰਹਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਜੀ ਜਹਦੇ ਰਾਮਤ ਹਜਾਰ ਉਨਾਂਦੇ
ਕਾਂਜ ਜਿਸ ਮੋਂ ਗੁਰ ਕੋਂ ਸਬਦੀਂ ਯਥਾਨ ਇਨਾਂਦੇ ਸੂ
ਮੁਕੀਯਾਂਦੇ ਜਾਂਕਰ ਬੁਲਾਰ ਜੀ ਸੋਂ ਗਿਹਾਂਦੇ
ਉਨਾਂਦੇ ਰਾਕੀ ਸੋਂ ਮਿਤ ਜਾਨੇ ਜਾਂਕਰ ਉਨਾਂ ਸਾਇ
ਪੁਰਸ ਭਗਵਾਂਨੇ ਰੇਗਾਂ ਨੇ ਹਥ ਭੁ ਸਹੂ ਸਾਥ
ਸੰਗਿ ਯਾਇਆਂ ਨਾਂਨਕ ਰੇ ਜਾਨਨ ਹਿ ਰੋਣਾਇਆਂ
੨੯ ਸਲੋਕੁ ਢਾਂਡੀ ਨਾਂ ਗੋਯੰ ਸਾਇ
ਕਿਨੇ ਨ ਯਾਇਆਂ ਉਥੁ ਨਾਂਨਕ ਉਥੇ ਸੋਸਾਥਿ ਰਗਿ
ਸਾਂਥ ਸੰਗਿ ਸਨਮੁਖ ੧ ਪਉੜੀ ਚੁਣਾਂ ਚੁੰਖ
ਤਕ ਤੀਵਿ ਗੁਰੂ ਕੁੰ ਦ [illegible] ਮਨੇਸਾਂਤ ਸੰਗਿ
ਤੁਤਾਂ ਰਪੂਭੁ ਬਸੋਂਬ ਨਥ ਨਕ [illegible] ਢੇਗਿ
ਢਾਂਡਤ ਸਾਥ ਸੰਗਿ ਅਤੇ ਬੁਧਿ [illegible] ਕਾਂਭ ਸੁਖ
ਪਾਂਵਤੁ ਸਤ ਜੇ ਬਸ ਤੁ ਦਾਂਸਨੁ ਏਥੀਂ ਨ ਤਾਣ
ਢੇਗਿ ਜਾਂਮੈਂ ਜਾਂਮਿਸ ਸੋਂਗਾਂਭ ਜਾਂਨੇ ਦੂਖ ਪਾਇ
ਸਤ ਸਾਗਨ ਾਂਪਟ ਤਗਿੇ ਤਉ ਤਉ ਆਂਵੇ ਜਾਇ
ਫੁਲੀ ਫਲਤ ਕੈ ਅਬ [illegible] ਸਾਂਗਿ

ਦੁਖਰੋਗਭਣੇਕਾਟਿਅਨੁਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ
੨੦ ਸਲੋਕ ਜੋਤਸਾਧੂਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੀ
ਰਤਨਨਾਨਕਨੀਤ ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੂੰਦਾਸਛੁਟਦੀ
ਨਿਕਦੀ ਨਜਾਂਣੀ ਅਉਬਹੂਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਦਾਂਦਾਂਗ ਦਤੇਸੀ ਸ੍ਰੀਏ ਅੰਤਮੁਜੀਤੇਕਾਇ
ਤਿਸੈ ਅਨੀਸਉਲੀਅਸਾਗੈ ਸੋਸਭੰਡੂਤਾਇ
ਮਾਣੀਮਦਾਣੇਜੀਵ ਤੁਮਾਗੈ ਗੁਰਸਿਖ ਉਪਦੇਸ
ਮਨੁਆਂਜੀਤੈ ਤਾਗੀਮ ਲੈ ਤਿਤਸੁਗਤ ਦਦੇਸ
ਦਾਂਕੈ ਜਾਂਣੈ ਅਥ ਦੋਏ ਕੀਟਟੇ ਕਅਧਾਂਗ ਗੈਦਾ
ਏਦਦਸੁਸਿਸਮੰਤਗਲੇ ਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਗਸੁਅਧਾਂਗ ਗੋਦ
ਸਗਾਲਾਏ ਅਸਨੁਕੋਗਏਤੁਕਸਮਕ ਮਾਏ ਤੁਕਲੇ
ਤੁਲੈਸਦਾਂਸੁਖੁਨਾਨਕਗੋਲਾਇਕਆਧਾਰਿ ੨੧
ਸਲੋਕ ਰਤਨਮਨੁਧਨੁ ਅਸਧੁਓਤਿਸੋਪ੍ਰਭੂਮ
ਲਾਂਦੈਮਾਰਿ ਨਾਂਨਕਭੁਸੁਭਉਕਦੀਐ ਤੁਕਲ
ਮਦੀਲੋਨ ੧ ਪਉੜੀ ਤੇਤਾਂਤਾਂਸਭ੍ਰਾਤਕੀ

ਗੁਣਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ
ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ
ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ਗਤਿ ਪਾਵ
ਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ
ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ
ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ਤਤਾ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ
੩੨ ਸਲੋਕੁ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾ
ਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ੧
ਪਉੜੀ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ
ਪਾਵ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ
ਏਕ ਉਪਾਵ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ
ਗਾਵਾਰ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ

ਬਾਰ ਸਿਰਿਧਾਵਉਗਾਇਖਿੰਦਭਾਜਾਤੁਸੰਤਹਕੀਸਿਖੇ
ਲੇਤੁ ਪ੍ਰੀਤਿਕਾਰਤੁਸਦਾਏਕਸਿਉਜਿਆਸਤੇਅਸੋਤੁ
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਾਦਨਸਭਿਬਿਧਿਏਕੋਤਬ ਸੋਹ
ਸੋਹੁਲਾਵਉਜੋਤਤੁਹਿਰਦਾ ਗੁਤਿਨਾਨਕਜੰਤ
ਅਨਾਥ ੩੩ ਸਲੋਕੁ ਦਾਸਹੁਏਕੁਨਿਹਾਰਿ
ਆਸਭਕਿਛੁਦੇਵਨਹਾਰ ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮ੍ਰਤ
ਰਹਹਿਨਾਨਕਦਰਸਅਧਾਰ ੧ ਪਉੜੀ ਦਦਾਦਾ
ਤਾਏਕੁਹੈਸਭਕਉਦੇਵਨਹਾਰ ਦੇਂਦੇਤੋਟਿਨਆ
ਵਈਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰ ਦੇਨਹਾਰੁਸਦਜੀਵਨ
ਹਾਰਾ ਮਨਮੂਰਖਕਿਉਤਾਹਿਬਿਸਾਰਾ ਦੋਸੁ
ਨਹੀਕਾਹੂਕਉਮੀਤਾ ਮਾਇਆਮੋਹਬੰਧੁਪ੍ਰਭਕੀ
ਤਾ ਦਰਦਨਿਵਾਰਹਿਜਾਕੇਆਪੇ ਨਾਨਕਤੇਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਧ੍ਰਾਪੇ ੩੪ ਸਲੋਕੁ ਧਰਜੀਅਰੇ
ਇਕਟੇਕਤੂੰਲਾਹਿਬਿਡਾਂਨੀਆਸ ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ ੧

ਪਉੜੀ ਪਾਪਾਂ ਵਰਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਗੁਰਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਕਉਤ ਹਿਤ ਮਨ ਤਪਾਂ ਗਾਂਸੁ
ਪਰਮ ਸਾਚਾਂ ਤੇਉ ਸਭ ਸਾਂਤੁ ਹੀ ਹੀਪੁ ਜੀ ਨਿਮਖੁ ਖ
ਸਾਂਤੁ ਪੀਸਹਜ ਸਹਜ ਸਭਾਂ ਤੇ ਤੁਖ ਨਿਆਂ ਹੀਹੀ
ਨਾਂਮੁ ਸੂਦ ਪੀ ਜਾਤ ਮੁਨਿਆਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਪਾ
ਇ ਹਉਮੈ ਸਮਾਣੀ ਨਾਨਕ ਮਿਤੁ ਜਨ ਨਾਮ ਪੀਵ ਰਾਂਣੀ
੨੫ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕ ਜਾਪਿ ਪੁਜਾਏਂ ਅੰਤਰਿ ਬਾਂ
ਹੀਗੰਗਿ ਗੁਰਿਪੁ ਗਉਪਦੇ ਸਿਆਂ ਨਾਗਉ ਨਾਂਹਿ ਸਪਸੰ
ਗਿ ੧ ਪਉੜੀ ਨਾਨਾਂ ਨਾਮ ਕਪੈਂ ਹਿਤੇ ਨਾਂਹਿ ਜਾਂਕੈ
ਮਨਤਨ ਸਾਂਮੁ ਥਸਾਂਹਿ ਨਾਂਮੁ ਨਿਪਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਜ
ਪਰੇ ਵਿਖੁ ਮਾਂਇਆਂ ਮਿਹਨਾਂ [illegible] ਕਪਰੇ ਨਾਂ
ਵੰਞਨ ਹਿਤਾਂ [illegible] ਨਾਂਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਚੀਨੇ ਜਾਂਪੁ
ਨਿਧਿ ਨਿਪਾਨੁ ਹੀਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਰੇ ਤਾਂ ਹਿ ਬਾਂ ਜੇ ਨਾਂਕ
ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ੨੬ ਸਲੋਕੁ ਪਤਿਗਾਧੀ ਗੁਰਿਪਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਤਤਿ ਪੈ ਪੰਚ ਦੂਖ ਕਾਂਗ ਨਾਨਕ ਸੇ ਆਗਾਂ ਪਥੀਐ

ਤੂੰ ਤਾਕਤੁ

ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਸਨ ਪਾਵਈ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਪਧਾ ੧੬੬
ਪੀਅਤਿਪਾਸੁਨਪਾਈਐ ਪਤਿ ਤਪਾਵਤ ਆਗ
ਸੜੀਗਈਐ ਡੋਤਪੁਨੀਤ ਕਵੈ ਅਪੁੰਪੂ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂ ਪੁੰਪੰਚਪੂਰ
ਸੋਭਮਿਟਨਾਸੀ ਜਾਕਉਗ੍ਰਿਹਅੰਗਸਾਈ
ਪਤਿਸਾਹੁਛਤ੍ਰੀਸਿਰਸੋਊ ਨਾਨਕਦੂਸਰਅਵਰ
ਨਕੋਊ ੨੮ ਸਲੋਕ ਡੋਡਕਾਟੇਮਿਟੇ
ਗਵਨਕਰਤਉਬਈਮਨਜੀਤ ਨਾਨਕ ਗੁਰਤੇ
ਸੀਤਪਾਈ ਫਿਰਕ ਮਿਟੇਨਿਤਨੀਤ ੧ ਪਉੜੀ
ਛਛਾਛਿਹਨਿਹਿਤ ਤੂੰ ਆਈਐ ਦਾਸਰ ਇਆ
ਦੇਤਕਾਨੁਗਮਾਲਿਪਾਈਐ ਛਿਹਆਉਸਾਰ
ਥੋਤਨਤਾਸਾ ਨਾਮਜਪਤੁਤਉਬਟੀਅਤਿਛਾ
ਛਿਹਿਛਿਹਿਅਵਨੇਤਨ ਨਤਸੀ ਸ੍ਰੇਕਰਿਸਾਧੂ
ਸ੍ਰੇਕਜਪਹਿਸਾਈ ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੂਕਰਣੈਲਾਗੇ
ਸੋਵਲੋੜਨਾਨਕਦੇਚਾਗੇ ੨੯ ਸਲੋਕ

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ
ਗੁਪਾਲ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵ
ਾਲ ੧ ਪਉੜੀ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ਬੀਰਾ ਆ
ਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ
ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ਦੋਸੁ ਦੇਤ
ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿ
ਆਨਪ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ
੩੧ ਸਲੋਕ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮ
ਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ
ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ੧ ਪਉੜੀ
ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ
ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ
ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ
ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ

ਸਚੋ ਗੁਰਮੁਖਿਭੂ ਸਚੌ ਸਿਮਟਾਣੀਆਂ ਨਾਨਕ
ਤੇਡਯਅਸੁਸੁਯਾਂਣੀਆਂ ੫੦ ਸਲੋਕ, ਸਾਂਈਆਂ
ਰੈਲੈਕੜੀਂਕਯੀ ਸਨੁਲਯਟੀਗੁਓੀਤਡਸਾਂਗ
ਸਾਂਗਨਰੋਈਜਡਤਸਾਂਗਥੜਸਨਾਂਨਕਨਾਂਸਡੋ
ਮ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਂਸਾਂਈਨਡਾਂਗੁਈਆਂਨ
ਦੇਲਡਾਂਗਦੇਗੀਡਓਸੁਜਾਨ ਜੇਦੀਨਿਸਏਕਪ
ਬਾਂਗ ਸਨਸੁਗਥਕਡਕਾਂਡੁਯੁਕਾਂਗ ਜਓਸਾਂਗੀ
ਤਓਸਾਂਗਡਕੀਆਂ ਜਾਂਤੇਕਸਯਨਕਡੂਥੀਆਂ
ਸਾਂਗਨਿਸਾਂਗੀਤਤਏਕਰੀਸਾਗ ਨਾਂਨਕਜਾਂਤੇ
ਯੌਡਿਯਗਾਂਗ ੫੧ ਸਲੋਕ ਸੀਤਯੁਗੀਯੌਯਾਂਨ
ਤੇਸੁਗਯੁਗੇਸਨਸਾਂਤ ਜਿਡਜਾਂਨਿਓਯਖੁਅਥਰ
ਨਾਂਨਕਤੇਭਗਦੰਰ ੧ ਪਉੜੀ ਸਸਾਂਜਾਂਡੂਸ
ਗਸੁਯਢਾਂਨ ਕ੍ਰੋਟਤਸਥਸੀਗਯਠੀਆਂਨ ਦੂਥ
ਸੁਕਓਆਕੈਸਾਂਤਥੀਰਾਂ ਨਾਕਸੁਗਗਡਰ

ਅਉਤਾਰਾਂ ਤਾਂਡੁ ਸੰਗਤਾਂਡੂ ਨਿਰਲੇਪਾਂ ਪ੍ਰਗਟ
ਦਾਖਟਖਾਟ ਪ੍ਰਗਖਵਸੇਖਾਂ ਉਤਆਸਮਤੇ
ਉਤਆਂਡੁ ਸੁਖੁਪਾਈਆਂ ਨਾਂਨਕੀਆ ਪਤਨੜੀ
ਤਿਤਮਣੀਆਂ ੫੨ ਸਲੋਕ ਪਾਂਸਹਿ
ਸੁਹਿਸਾਂ ਜਾਨਿੰਡੁ ਖਿਨੁਡਿਗੇ ਛੁਟਨੁਨਾਂਹਿ ਨਾਂਨਕ
ਤਿਤਖੰਧਨਕਟੋਂ ਗੁਰਕੀਦ੍ਰਿਗਮਾਰੀ ਧਾਰੀ
੧ ਪਉੜੀ ਪਾਪਾਂਜਾਤਨਕਾਰਣ ਭਲਉਥ
ਧੀਆਂ ਏਕ ਨਾਂਮੁ ਖਿਨੁਕਤਲਾਠੀਸਾਧੀਆ
ਪਾਂਡੁ ਜਾਤਨਕਾਰੇ ਤਿਰਛੁਟਾਂ ਉਆਂਡੁਜਾਤ
ਨਸਾਂਧਸੰਗਾਂ ਪਾਂਉਖਾਨਪਾਂਏ ਸਭਕਉ
ਉਆਂਡਿਜਾਪੇ ਖਨੁਉਖਾਲਨਡਉ ਪਾਂਡੁ
ਰਕਤਾਂਰ ਨਸਮਾਖਾਂ ਨਾਂਖਲੇਡੀਗੁਨ
ਨਾਨਖਾਂ ਮਨਖਚਤਕੂ ਮਜਿਡਆਂਧਜਾਨੀ
ਨਾਂਨਕੀਤ ਡਮਾਂਰਪ੍ਰਗਟੀਆਂਈ ੫੩

ਸਲੋਕ ਮ: ਸੁਨਕਾਰੂ ਸੰਗਿਕਾਰੂ ਅਪਨ

ਅਪੁਰਬੀਚਾਰਿ ਮੋਹਿਨਿਮਾਨਾਜਾਗਿਸਤੁ

ਨਾਨਕਨਦਰਿਪਾਇ ੧ ਪਉੜੀ

ਸਾਗੋਸਿ ਮੋਹਤਸਭਜਾਕੀ ਤਿਸ ਅਭਮਾ

ਨੁ ਵਰੋਟਤੇਗਿਲਾਕੀ ਸਿਦਵਾਗਰਿਤਰਉਸੀਸੁ

ਨਿਭਾਈ ਜਉਗੁਰਮੁਖਿਸਮਨਾਮੀਲਵਣਾਉ

ਮਤਾਗਤਸਿਤਜਾਗਿਬਿਕਾਰ ਗੁਰਪੁਰਖੈ

ਸਬਦਿਅਪਾ ਸਾਤੇਸਿਗਨਾਮਸਮਾਤੇ

ਨਾਨਕਧੀਗੁਰਕੀਤੀਦਾਤੇ ੫੫ ਸਲੋਕੁ

ਵਾਵਾਰਕੁਰਨਿਬਕੋਬਿਅਪਿਹਿ ਆਪੇਵਿਸਿਓ

ਬਾਸ ਮੋਡੀ ਐਸਿਤਗੁਰਮੁਖਿਪਏਅਸਨਾਕ

ਸੁਖਿਨਿਵਾਸ ੧ ਪਉੜੀਂ ਵਾਵਰਿਵਾਵਾਤੁ

ਅਪਿਪਜਾਣੂ ਦੂਖਦਾਰਦਿਤਿਡੀਮਟੀਸਿ

ਨਾਉ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਤ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਗੁਰ ਨਾਵੈ
ਤਾਂ ਹੋਰੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਡੀਆਵੈ ਹਰਿ ਅਰਾਧਿਆ ਸਤਿ
ਘਟ ਤੇਰੈ ਭਾਣੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਿਸੇਖਿਨ ਪਾਣੀ
ਗੁਰੂ ਗੋ ਸੰਤ ਮੁਕਾਇ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਤਰਿਓ ਹੋਇ
ਦੁਖ ਨ ਬੀਆ ੫੫ ਸਲੋਕ ਵਾਸਦੇਵ
ਸਰਬ ਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ਅੰਤਰਿ ਬ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ੧ ਪਉੜੀ
ਵਰਤਾਂ ਵੈਗਿਨ ਕਰੀ ਐਕਾਲੁ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਲੁ ਵਸੁਦੇਵ ਜਾਣ ਕੀਓ ਸਹਿ
ਰਵਿਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਵਿਆ ਹੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ
ਵੈਰ ਵਿਰੋਧਿ ਮਿਟੇ ਤਿਨ ਮਨ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਣਤੇ ਵਿਗਸਿ ਤਿਨ ਸਗਲੇ ਤੁ
ਰਤਾਂ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਰਤਾਂ
੫੬ ਸਲੋਕ ਜਤਨ ਕਰ ਹਰਿ ਬਿਨ

ਜੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਮੁਏ
ਜਿਉ ਉਝੜਿ ਖਾਂਦੇ ਰਤਨ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਕਮਾਣ ੧
ਪਉੜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਣਿ ਹਰਿ ਮਿਟੈ ਸੋਈ ਗਾਸਾਉ
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਉ
ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਜਿਨਿ ਸਿਦ ਮਾਣੀ ਓਅੰਕਾਰਿ ਹਰਿ
ਮਿਟਤ ਖਿਨ ਸਾਂਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਗ ਤਸਕਰ
ਗਊਆ ਜਿਉ ਡੀਐ ਅਡੰਬੁ ਧਿਖਕਾਰ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਟਾਈ ਜਿਨਿ ਮਖ ਮਾਣਿ
ਜਿਨਿ ਮਾਨਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਂਈ ੪੭ ਸਲੋਕ
ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ
ਤਿਆਗੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਤੁ ਮਨਿ ਬਸੈ
ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ੧ ਪਉੜੀ
ਸਸਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ

ਬਿਨੁ ਜਪੀਐ ਭ੍ਰਮਤੇ ਜਨ ਤੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ਸਾਧਸੰਗ
ਸਿਡਮਭ੍ਰਣਾ ਤੇ ਰੇ ਤੁਮਸ ਮਾਖ ਅਗਾਸ
ਅਪਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਪਾਰੈ ਕੀ ਗੰਭੂ ਦੀਓ ਆਧਾਰਾ
ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਗੁਪਾਲਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ
ਕੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਪਤਿ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋ
ਗ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਣੀਐ ਆਪਿ ਉਸਤਤਿ
ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ
ਤਾਹੂ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ
ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ
ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ
ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ
ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ
ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੫੮॥ ਸਲੋਕ
ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ
ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਨਕ ਲਏ
ਸਮਾਇ

੧ ਪਉੜੀ ਸਸੰਸਿਆਨਪਵਾਂ
ਰੁਸਿਆਨਾ ਇਕਮਾਤਇਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁ
ਪਤੀਆਨਾ ਸਨਸਰਾਂਣਿਤਕਾਡਿਚਰਨੁ
ਈ ਸੰਗਿਤੁਸਾਰੈਏਕਨਜਾਈ ਸੋਉ
ਸੋਉਜਾਪੀਂਦਨਾਂਤੀ ਮੇਜੀਅਚਰਣੋ
ਤੁਡਾਂਸਖੀ ਸਾਂਥਸੇਵਾਂਲਾਇਵੈਜਿਉ
ਆਪੈ ਨਾਨਕ ਤਾਂਕਉਦੂਖਨਥਿਆਪੈ
੫॰ ਸਲੋਕ ਡਿਠੇ ਡਿਠੇ ਮੁਖਰੋਬ
ਲਹੰਮਨਵੁਠੈਸੁਖਭਏ ਨਾਨਕਸਭ
ਮਿਡਨਿਹਦਿਸੁਆਪਾਨਬਨੰਤਰਸਗੇ
੧ ਪਉੜੀ ਡਿਠਤਿਥਿਏਥਿਏਸਗ
ਲਕੇਪੁਰੀਲੋਭਗਵਾਨ ਉਧਰਿਆਗੁ
ਸਦਸਦੀਵ ਦੁਖਭੰਨਗੁਸਾਈਆਂ

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ਹਉ ਨਾਹੀ
ਤਹ ਆਪਿ ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮ
ਰਣ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪਰਤਾਪ ਹਿਤ ਕਰਿ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ਸੰਤਹ
ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ਓਰੈ ਕਛੂ ਨ
ਕਿਨਹੂੰ ਕੀਆ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਛੁ
ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ੫੧ ਸਲੋਕ
ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ਖਿਨ ਖਿਨ
ਭੂਲਨਹਾਰ ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ
ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ੧
ਪਉੜੀ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ
ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ

ਭਾਗੁ ਮਥੀਰੈ ਆਂਕੁਰੈ ਦਰਗਹਿ ਦੀਸ
ਢੂੰਢ ਨ ਜਾਣੀਐ ਦੇਖਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ
ਪ੍ਰਭਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮਨੈ ਬਸਾਇਆ
ਭਾਂਭਰ ਕ੍ਰੂਰ ਬਿਕਾਰ ਸਉ ਦੀਐ ਆਸਥੈ
ਮਨਮਥੁ ਕੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮੂੜ
ਤਿਨਹੂੰ ਸੰਗਿ ਬਿਡਾਰਿਐ ਤ੍ਰਪੁ ਭਾਖੋਰ
ਬਖਸੀਸ ਭੀਤਰਿ ਬਾਟੇ ਸੰਗਿ ਪਥੇਰੇ ਨਾਨਕ
ਤ੍ਰਾਹਿਯਾਂ ਮੂੜ ਮਬਾਡ ਨ ਨੀਗ ਠਥੇ
੫੨ ਸਲੋਕ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲ
ਤ ਹਸਤ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਭਵ
ਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
੧ ਪਉੜੀ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆ

ਜ੍ਰਉੱ ਅਨਿਕਰਜੋ ਨਿਦੰਕੁ ਖਯਪਾਲੀਹੁ ਬੇਦੀਸ

ਟੇ ਸਾਂਤ੍ਰੁ ਮਿਥ ਤ ਸ੍ਰੀਤ ਗੁਰ ਬਚਨਸੰ

ਸਾਹੁ ਬਿਸਾਗਤੀ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖ ਉਕਾਂ

ਗੁਰਉੱ ਅੀਸਤਨਾਮੁ ਕੂੰ ਪਿਕੂਪਾਂਹਾਂਕਰ

ਭਈ ਅਨੰਦ ਸੁਖੀਬ ਸਾਂਮ੍ਹ ਬੋਧ

ਨਿਬਾਂਡੀਬ ਡੁਤ ਵਾਂਭ ਪਾਗ ਅਪੂਪਾਰ

ਵੰਤ ਬਗਾਦ ਵਾਂਸਾਂ ਗੁਰਦੀਆਂ ਅਸ੍ਰਿ

ਸੇ ਭਗਵੰਤ ਅੰਧਨਵੀਆਂਕਾ

ਡਿ ਅੰਧ ਅਖੌਪਾਵੈ ਅੰਧ ਨਾਨਕਸ

ਕ੍ਰਿਸ* ਡੀਐ ਜਪਾਏ ਪਾਏ ਗੁਰਅੰਬਿਆ

ਧਿ ਪਤ ਸਾਵਕੇ ਅੰਧੂਭਾਵਾਂ

ਸਾਗਤਾ ਗਤੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਦਾਸਾਹੁ ਅਲਾ ਹੁਕਮਪਾਰ

ਪੀਸਨਖਸਤ ਨਾਂਨਕਡਤੀਜਾ

੧ ਪਉੜੀ ਅਖਰ ਮਾਡਿਤਭ

ਵਾਂ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ਅਖਰਿ ਕਰਿ ਕਰੇ

ਕੇਦਖੀਚਾਂਰੇ ਅਖਰ ਸਾਂਸਤ੍ਰ ਗੋਸਿ

ਤੇਪੁਰਾਣ ਅਖਰ ਨਾਂਦ ਕਥਨ

ਵ੍ਰਿਖਿਆਂ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ

ਭੈਭਰਮਾਂ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿਰਤ ਸੁਚ

ਧਰਮਾਂ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਅਖਰਤੈ

ਜੋਤਾਂ ਨਾਂਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਨਿਰਲੇਪਾਂ

੫੪ ਸਲੋਕੁ ਪ੍ਰਿਥਕਰਣੰ ਮੁਅ

ਗੰਮ ਸਮਸਤ ਕਿਰਿਆ ਖਾਂਦਤੀ ਉਸ੍ਰਿ

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਉਸਿਖਸਾਂਰਿ ਅਨੁਪਾਨੁ ਪਾਂਦਤੀ

ਉਸ ਤਾਂਤਿਕਡਨਨਾਂਏ ਸੁਖਡਤ੍ਰ

ਤੁਰੀਆਂ ਮਤੀਦੇਖਿਦਰਮੁਤਲਕ
ਭਾਖਿਤੁਰੀਆਂ ੧ ਪਉੜੀ
ਤੇਅਚੁਤਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀ
ਅਘਨਾਸ ਤੇਪੂਰਨਤੇਸਭਮੈ
ਦੁਖਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ ਤੇਸੰਗੀਤੇ
ਨਿਰੰਕਾਰਤੇਨਿਰਗੁਣਸਭਟੇਕ
ਤੇਗੋਬਿੰਦਤੇਗੁਣਨਿਧਾਨਜਾਕੈ
ਸਦਾਬਿਬੇਕ ਤੇਅਪਰੰਪਰਹਰੀ
ਤੇਹੈਭੀਹੋਵਨਹਾਰ ਤੇਸੰਤਨਕੈ
ਸਦਾਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ ਤੇਠਾਕੁਰ
ਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀ
ਕੋਇ ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾਮਦਾਨੁ
ਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ ੫੫ ਸਲੋਕ

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ
ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ
ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ
ਪਰਾ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸ
ਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ
ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ਗੁਰਦੇਵ

ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣ ਕੀ ਸਿਕੰ ਧਿਆ
ਸੁਣ ਧਿਆਈ ਸੈਂਜਤੁ ਧਗਤਾਂ
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਜੀਅਸ
ਸਕਾਂ ੧ ਇਤਿ ਸਲੋਕਆਂ
ਦੇ ਅੰਤਿ ਪਤ੍ਰਾ ਸੰਪੂਰਣੌਸੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮ: ੧ ॥ਘਰੁ ੩ ॥ਇਨ੍ਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀ
ਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥
ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵ
ਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇ
ਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇ
ਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆ
ਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿ
ਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ
॥੨॥ਬੀਸਸਪਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿ
ਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰ
ਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ॥੩॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ: ੧॥ ਘਰੁ ੪ ॥ਸੋਈਮਉਲਾ
ਜਿਨਿਜਗੁਮਉਲਿਆਹਰਿਆਕੀਆਸੰ
ਸਾਰੋ॥ਆਬਖਾਕੁਜਿਨਿਬੰਧਿਰਹਾਈਧੰਨੁ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਰਾਗੁਸਿਰੀਰਾਗੁਮ:
੪। ਵਣਜਾਰਾ। ਹਰਿਹਰਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਜਿਨਿਸਿਰਿ
ਆਸਭੁਕੋਇਜੀਉ। ਹਰਿਜੀਅਸਭੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਦਾਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਸੋਇ। ਸੋਹਰਿਸਦਾਧਿਆ
ਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆ
ਚਿਤਿਲਾਇਦੇਸੇਛੋਡਿਚਲੇਦੁਖੁਰੋਇ। ਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਅੰਤਿਸਖਾਈਹੋਇ। ੧॥
ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ। ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈਪਾ
ਈਐਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਡਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ। ੧। ਰਹਾਉ। ਸੰਤਜਨਾਵਿਣੁਭਾਈਆਹਰਿਕਿ
ਨੈਨਪਾਇਆਨਾਉ। ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਜਿਉਵੇਸੁਆਪੁਤੁਨਿਨਾਉ। ਪਿਤਾਜਾਤਿਤਾਹੋਈ
ਐਗੁਰੁਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ। ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਅਹਿਨਿਸਿਲਗਾਭਾਉ। ਜਨਨਾਨਕਿਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਣਿਆਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ ੨ ॥ਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਲਗਾਚਾਉ। ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹ
ਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਨਾਉ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਬਲਗੁ

ਜੋਬਨਿਸਾਸੁਹੈਤਬਲਗੁਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਚਲਦਿ
ਆਨਾਲਿਹਰਿਚਲਸੀਹਰਿਅੰਤੇਲਏਛਡਾਇ॥
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਮਨਿਵੁਠਾਆ
ਇ॥ਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਅੰਤਿਗਏਪ
ਛੁਤਾਇ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੩॥ਮਨਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗਾਇ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਪਾ
ਰਿਲੰਘਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾ
ਇਦਾਹਰਿਆਪੇਦੇਵੈਲੇਇ॥ਹਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਦਾਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਾਮ
ਨਿਪਰਗਾਸੁਹੈਸੇਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰੀਤਿਨਕਉਜਿਨਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਮਤੇ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਮਲੁਪਰਗਾਸਿਆਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵੁਠੜਾਹੇ॥
੪॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਕਰੇ॥ਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ
ਭਜਿਪਉਜਿੰਦੂਸਭਕਿਲਵਿਖਦੁਖਪਰਹਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਮਨਿਵਸੈਕਿਉ
ਪਾਈਐਕਿਤੁਭਤਿ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐ

ਹਰੀਆ ਇਵ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ। ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰੀ
ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ। ਮੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰ
ਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥ ੫ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ। ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ਸਭ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ। ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ
ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ। ਸੇਵਕ ਭਾਇ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ।
ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿ
ਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ। ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ
ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ। ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾ
ਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ੬ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ। ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥੧॥ ੫. ॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਃ ੫ ॥ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉ
ਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀ
ਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਿਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁ
ਨਜੋਬਨਮਾਤੀਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨
॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉਹਉ
ਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਃ ੫ ॥ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆ
ਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉ
ਕਿਰਖੈਹਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾ
ਨਹਿਤੂਅਪੁਨੈਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੂਆ॥
ਨਾਗੋਆਇਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਫੇਰਿਫਿਰਿਓਅਰੁਕਾ
ਲਿਗਰਸੂਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾ
ਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂਲਉਹਸੂਆ॥ਛੀਜਤਡੋਰਿਦਿ
ਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੨॥
ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਬਿਰਧਾਨੋਹਾਰਿਓਉਕਤੇਤਨੁ
ਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉਮੋਹਿਓਉਨਿਮੋਹਨੀਬਾਲਾ

ਤਿਸਤੇਘਟੈਨਹੀਰੁਚਚੂਆ।।੩।।ਜਗੁਐਸ
ਮੋਹਿਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰ
ਬਸ੍ਰੂਆ।।ਮਗ੍ਰਪੂਰਬਕੋਸੰਤਉਬਤਾਇਓਨਿਹਚਲੀ
ਨਾਨਕਦਾਸਭਗਤਨਿਕੀਜਸੂਆ।।੪।।੨।।
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਃ ੫ ।।ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਰੀਝਾਵੈ
ਤੋਹੀ।।ਤੇਰੋਰੂਪੁਸਗਲੋਦੇਖਿਮੋਹੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।।
ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋ
ਏਕੈਓਹੀ।।ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬ
ਮਇਆਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ।।੧।।ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰ
ਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋਹੀ।।ਗਿਆਨ
ਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗ
ਹੋਹੀ।।੨।।੩।।ਗਉੜੀਮਾਲਵਾਮਃ ੫ ।।
ਹਰਿਨਾਮੁਲੇਹੁਮੀਤਾਲੇਹੁ।।ਆਗੈਬਿਖਮਪੰਥੁਭੈਆ
ਨ।।੧।।ਰਹਾਉ।।ਸੇਵਤਸੇਵਤਸਦਾਸੇਵਿਤੇਰੈਸੰਗਿ
ਬਸਤੁਹੈਕਾਲੁ।।ਕਰਿਸੇਵਾਤੂੰਸਾਧਕੀਹੋਕਾਟੀਐਜ
ਮਜਾਲੁ।।੧।।ਹੋਮਜਗਤੀਰਥਕੀਏਬਿਚਿਹਉਮੈ
ਬਧੇਬਿਕਾਰ।।ਨਰਕਸੁਰਗਦੁਇਭੁੰਚਨਾਹੋਇਬਹੁ
ਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾਰ।।੨।।ਸਿਵਪੁਰੀਬ੍ਰਹਮਇੰਦ੍ਰ

ਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਨਹੀਸਾਥਿਜਾਤਿ॥ਇਨਸਗਰੀਸੇਵਾਸੁਖੁਨ
ਹੀਤੇਸਾਕਤਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜੋਸੇਵਕੁਗੁਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਕੀਆਮੈਤੇਸੇਵਕਿਆਪੁਕਾਢਿ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਨਿ
ਰੇਮਨਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੪॥੪॥
ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਃ ੫ ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆ
ਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈ
ਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾ
ਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁ
ਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾ
ਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾ
ਕਾਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆ
ਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈ
ਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁ
ਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁ
ਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇ
ਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥
੪॥੫॥ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਃ ੫ ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾ
ਣੁਕਰਤੇਤੂੰਮੇਰਾਬਹੁਮਾਣੁ॥ਜੋਰਿਤੁਮਾਰੈਸੁਖਿਵ

ਵਸਾਸਭੁਸਬਦੁਤੀਸਜਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੇਘਰ
ਜਾਤੀਆਸੁਣਿਕੈਦੁਖਪਵੀਆ॥ਕਦਹੀਸੁਰਤਿਨਲਧ
ਆਮਾਣਿਆਸੋਗੜ੍ਹਿਆ॥੧॥ਦੇਇਬੁਝਾਰਤਸਾਰ
ਤਾਸੋਅਖੀਡਿਠੜਿਆ॥ਕੋਈਜਿਮੂਰਖੁਲੋਭੀ
ਆਮੂਲਿਨਸੁਣੀਕਹਿਆ॥੨॥ਇਕਸੁਦੁਹੁਤ੍ਰਹੁ
ਕਿਆਗੰਣੀਸਭਇਕਤੁਸਾੜ੍ਹੀਮੁਠੀ॥ਇਕੁਅਧੁ
ਨਾਇਰਸੀਅੜਾਕਾਵਿਰਲੀਜਾਇਵੁਠੀ॥੩॥
ਭਗਤਸਚੇਦਰਿਸੋਹਦੇਅਨਦਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ॥
ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇਸਰੈਜਨਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਤ॥
੪॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਟੋਡੀਮ: ੫ ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਮਨਿਧਿਆਉ॥
ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਪਿਤਬਾਤਹੰਤਾਅਉਖਧੁਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੀਨੇਤਾਪਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾਦੁਖਹੰਤਾਸੁਖਰਾਸਿ॥
ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜਾਕੀਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰ
ਦਾਸਿ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਬੈਦਨਾਰਾਇਣਕਰਣਕਾ
ਰਣਪ੍ਰਭਏਕ॥ਬਾਲਬੁਧਿਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾਨਾਨਕ
ਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥੨॥੧॥ਟੋਡੀਮ: ੫॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸਦਜਾਪਿ॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਾ

ਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਵਸਦੀਕੀਨੀਆਪੀ। ੧॥ਰਹਾਉ।
ਜਿਸਕੇਸੇਫਿਰਿਤਿਨਹੀਸਮਾਲੇਬਿਨਸੇਸੋਗਸੰਤਾਪਾ।
ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਜਨਅਪੁਨੇਹਰਿਹੋਏਮਾਈਬਾਪਾ।੧॥
ਜੀਅਜੰਤਹੋਏਮਿਹਰਵਾਨਾਦਇਆਧਾਰੀਹਰਿਨਾਥਾ।
ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇਦੁਖਭੰਜਨਜਾਕਾਬਡਪਰਤਾਪਾ।
੨॥੨।ਟੋਡੀਮ: ੫ ।ਸੁਆਮੀਸਰਣਿਪਰਿਓਦਰ
ਬਾਰੇ।ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਖੰਡਨਕੇਦਾਤੇਤੁਝਬਿਨੁਕਉਨੁ
ਉਧਾਰੇ।੧॥ਰਹਾਉ।ਖੋਜਤਖੋਜਤਬਹੁਪਰਕਾਰੇਸ
ਰਬਅਰਥਬੀਚਾਰੇ।ਸਾਧਸੰਗਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ
ਐਮਾਇਆਰਚਿਬੰਧਿਹਾਰੇ।੧॥ਚਰਨਕਮਲਸੰ
ਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇ।ਨਾਨਕ
ਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ।੨॥
੩।ਟੋਡੀਮ: ੫ ।ਘਰੁ ੩ ।ਹਉਪਟਿਓ।ਹਾਂਹਾਂਲ
ਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ।ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋਰੀ
੧॥ਰਹਾਉ।ਆਪਨਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ।ਜੋਪਰ
ਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ।੧॥ਨਾਮੁਸੰਗੀਸੋਮਨਿਨਬ
ਸਾਇਓ।ਛੋਡਿਜਾਹਿਵਾਹੂਚਿਤੁਲਾਇਓ। ੨॥
ਸੋਸੰਚਿਓਜਿਤੁਭੂਖਤਿਸਾਇਓ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ

ਤੋਸਾ ਨਦਰੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹ ਬਧਿ ਕੀ
ਆ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਸਤਰਿਆ ॥੪॥੪॥
ਟੋਡੀ ਮ: ੫ ॥ ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ ਆਨ ਅਵਰ
ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਅ
ਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥
੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ
ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ
ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥
੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੫॥ ਟੋਡੀ ਮ: ੫ ॥
ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਰੂੜੋ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥
ਗਾਲ੍ਹੀ ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ
ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭ
ਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਮੈ ਸਾਧੂ
ਕੰਨਹੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੬॥

[illegible] ਸਾਰੇ॥

ਵਾਰਾ॥ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਸਹ

ਜਿਸੁਹੇਲਾ॥ਸਬਦਿਅਨੰਦਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥ਸਹਜਗੁਫਾ

ਮਹਿਤਾੜੀਲਾਈਆਸਣੁਊਚਸਵਾਰਿਆਜੀਉ॥੧॥

ਫਿਰਿਘਿਰਿਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥ਜੋਲੋੜੀ

ਦਾਸੋਈਪਾਇਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਰਹਿਆਹੈਸੰਤ

ਹੁਗੁਰਿਅਨਭਉਪੁਰਖੁਦਿਖਾਰਿਆਜੀਉ॥੨॥

ਆਪੇਰਾਜਨੁਆਪੇਲੋਗਾ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋ

ਗਾ॥ਆਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚੁਨਿਆਈਸਭਚੂਕੀਕੂਕ

ਪੁਕਾਰਿਆਜੀਉ॥੩॥ਜੇਹਾਡਿਠਾਮੈਤੇਹੋਕਹਿਆ॥

ਤਿਸੁਰਸੁਆਇਆਜਿਨਿਭੇਦੁਲਹਿਆ॥ਜੋਤੀਜੋ

ਤਿਮਿਲੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਇਕੁਪਸਾਰਿ

ਆਜੀਉ॥੪੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥

ਜਿਤੁਘਰਿਪਿਰਿਸੋਹਾਗੁਬਣਾਇਆ॥ਤਿਤੁਘਰਿਸਖੀਏ
ਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਤਿਤੈਘਰਿਸੋਹ
ਜੋਧਨਕੰਤਿਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਸਾਗੁਣਵੰਤਿ
ਸਾਵਡਭਾਗਣਿ॥ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀਸੀਲਵੰਤਿਸੋਹਾਗਣਿ॥
ਰੂਪਵੰਤਿਸਾਸੁਘੜਿਬਿਚਖਣਿਜੋਧਨਕੰਤਪਿਆ
ਰੀਜੀਉ॥੨॥ਅਚਾਰਵੰਤਿਸਾਈਪਰਧਾਨੇ॥ਸਭਸਿ
ਗਾਰਬਣੇਤਿਸੁਗਿਆਨੇ॥ਸਾਕੁਲਵੰਤੀਸਾਸਭਰਾ
ਈਜੋਪਿਰਿਕੈਰੰਗਿਸਵਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਮਹਿਮਾਤਿ
ਸਕੀਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜੋਪਿਰਿਮੇਲਿਲਈਅੰਗਿਲਾ
ਏ॥ਥਿਰੁਸੁਹਾਗੁਵਰੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਜਨਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੇਮਸਧਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੨॥ ਛੰਤੁਮਹਲਾ੫
ਲਾਲਨੁਬਾਪਾਲਨਾਤਿਆਲਰੰਗੀਲੋਗਹਰਗੰਭੀਰਬੇਅੰਤੋ
ਸੁਆਮੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹਉਜੀਵਜੀਉ॥੧॥ਦੁਖਭੰ

ਜਨਨਿਧਾਨਅਮੋਲੀਆਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਅਥਾਹਅਤੋਲੀਆਅ
ਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭੌਮਨਸਿਮਰਤਠੰਢਾਥੀਵਾਂਜੀਉ
॥੨॥ਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਰੰਗਗੋਪਾਲਾਊਚਨੀਚਕਰੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾਨਾਮਰਸਾਇਣਮਨਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣਗੁਰਮੁਖਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾਂਜੀਉ॥੩॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਧਿਆ
ਈਏਹਸੁਮਤਿਗੁਰੂਤੇਪਾਈਨਾਨਕਕੀਧਰਤੂੰਹੈਠਾਕੁ
ਹਰਿਰੰਗਿਪਾਰਿਪਰੀਵਾਂਜੀਉ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁਮਾਝਮਹਲਾ੫॥ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲਿਆਸਫਲਦਰਸਨੁਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਤਰਿਆਧੰਨੁਮੂਰ
ਤਚਸੇਪਲਘੜੀਆਧੰਨਿਸੁਓਇਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੧॥
ਉਦਮੁਕਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲਤਭ੍ਰ
ਮੁਸਗਲਾਖੋਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ
ਮਿਟਿਗਇਆਸਗਲਾਰੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੀ

ਵੰਞਾਂ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵਨਿ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਕਾਰਿਆ
ਸਭੁ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥
ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ
॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪ
ਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾ
ਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥
ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥
ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖ
ਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰ

ਨਾਨਕੁ ਬਾਏ ਨਨਕਾ ਦ੍ਵਿਨ ਮੈ ਕੁਰਬਾਣੀਆ ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਘਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥
ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨਿ ਪਤੀਆਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ॥ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ
॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨ
ਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵ
ਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖ
ਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ
॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥
॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ॥
ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿ
ਆ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥੮॥
॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਦਯੁ
ਸਮਾਲੀਐ॥ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਤਾ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ॥ ਜਿਤੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ॥ ਤੋਸਾ ਹਰਿ
ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ॥੧॥ ਜੋ ਸਿਮਰੰ
ਦੇ ਸਾਂਈਐ॥ ਨਰਕਿ ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ॥੨॥ ਸੇਈ ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ॥

ਜਾਪੇ ਆਨਦੀ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੀਅ

ਦਿਆਲ ਏਕੋ ਹਰਿ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਆਵੈ ਪਗ ਧੂੜਿ ਸੰਤ ਕੀਏ ਰੇਣ

ਕਾਰ ਤੂਰੋ ॥੨॥ ਚਰਨ ਸੈ ਦੇਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸ ਗਾਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂ

ਰਾ ॥੩॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ

ਲਿ ਪੂਰੋ ॥੪॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ਸੇਵਿਆ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂ

ਰੋ ॥੫॥ ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੋ

॥੬॥ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ਤਪਾਵਸੋ ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਹੋਇ ਮੂਰੋ ॥੭॥

ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੋ ॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ

ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗ

ਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜ

ਪਾਸਿ ਗਿਆਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਣਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ਸੇਈ ਗੰ
ਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਸਿਰ ਵਰੁ ਸਾਈ ਇਨ੍ਹ ਪੀਵੈ
ਓਇ ਨ ਹਿਵੈ ਕੈ ਜਨ ਕਜੰ ਦੀਆ ॥ ਕਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾ
ਰਿਆ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵਣੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀਤਾ
ਆਪਣਾ ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਪਣਾ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਪਰਧਾਨੁ ਸੇ
ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਲੇਖ ਲਿਖਾਰਾ ਜੀਉ ॥੫॥ ਮਨਿ ਮੰਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵ
ਗਾਹਿਆ ॥ ਏਹੁ ਰਸੁ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਕਰਤਾ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਭਾ
ਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੁਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ ਅਟਲ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਲਾਇ ਅੰ
ਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥
ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਰਮਈਆ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਪਾਈ ਓਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਤੇ ਨਾਨਕੇ ਅ

ਘਲੂੰਕੇ॥ ਅਪਟ ਪਜਨਨ ਸਤਿ ਕਾਰਿ ਕੀ ਅਤੇ ਵਨਹਿ ਕਿਸੁਕੇ॥

੫॥੨॥ ਅਲਕਸ ਟੇਕ ਸੋ ਅਨ ਕਉ ਨਿ ਕਾ ਰਿ ਮੈ ਸੀ ਬ੍ਰਿਦ ਦਰ ਦੀ

॥ਅਨ॥ ਤਿ ਪਨਿ ਦਰ ਕਰਜ ਓਕਾਟ ਓਤੋ ਓਬਿ ਸਗੀ ਤਾ ਤ ਪਈ

॥੩॥ ਕਾਹਿ ਓਜਟੀਏ ਨੁ ਅਰਥ ਓ ਸੈਜ ਨਾਜੀਨਿ ਓਖਅ

॥ਕਨ੍ਹ ਨਨ ਕਸ ਜਭ ਦਾ ਧ੍ਰਿਗ ਸ ਗਨਿ ਪਨਿ ਰਿ ਦੈ ਦੈ ਗਾਕ

ਆ॥੪॥੫॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਛੰਤ

ਤਰਸੰਗਿ ਕਰੀ ਮਹਲਾ॥ ਸਗ ਬ੍ਰਿਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲਾ

ਗਿਆਨੀ ਪਰਤੇ ਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ ਗੁਣ ਸਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਵੇ

ਦਚੀਤੁ ਕੁੰਡਾ॥ ਸਤਪੁਰਖ ਨਾਇ ਓਕਾਰ ਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨਨ

ਹੀਨਿ ਸਤਰ ਸੁਖੁ ਨਾ ਕਿਹੁ ਲਾਹਿਆ॥ ਪਤੀ ਨਿ ਕਦ ਕਰਿ

ਪਸਿ ਜੋਗੀ ਬ੍ਰਿਤ ਹਿ ਲਾਹਿ ਓਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ

ਪਾਵੈ ਕਿਤ ਪਾਰੈ ਪਰਗਾ॥ ਕਾ ਅਨਿ ਕਾ ਬਿਲਾ ਸਕ ਤਮ

ਨਮੋਰਨਪੁਰਨਠੋਨਕਆਜਨਠੋਜਨਤੇਂਵਡੁਨਵਡੂੰਤਸ
ਕਾਲਾਵਿਖੋਵਿਨਨਮਾ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਸਜਪੜੁਸੇਰੇਮਹਿ
ਤਾਇਹੈਮਰਸਖੁਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਾਤਿਜਨਸਮਰਭਿਨਿ
ਵਛੈਨਨਕਜਨਕੀਪੂਰਾ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾ
ਮਹਲਾ॥੫॥ ਸੇਵਕੀਇਆਵਿਧਿਕੋਸਮਝਦਾਰ
ਕਤਹੋਇਜਨਕੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਣਿਤਾਵਿਭੁਕਨਾਇਕ
ਨੇਜਪਤਪਕਛੁਨਸਾਧਾਕਹਾਰੀਸਿਲੋਇਆਨਦਿਰੀਗਾਇਓ
ਵਦਨਕਰਸਕਰਿਧਾਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਸਭਿਸਰਕਛੁਤਉ
ਇਸਕਾਇਹੁਸੇਗਾਕਰਮਸੋਹਕਛੁਸੁਣਾਮਿਨਹਾਇਹੋਂਧੋ
ਬਰਧਣੇਪੇਰਾ॥੨॥ਤਵਾਇਹਕੋਹਕਸਵਨਧਾਇਓਸੰਜਬ
ਹੋਇਹਕਛੁਨਹੋਤਾਜਵਕੋਇਕਾਨਿਰੰਜਨਾਨਿ[illegible]ਕਾਪੁਰਖਸਭ
ਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਨੇਜਾਨ
ਇਹਕਛੁਨਕਰਾਇਓਂਨਾਕਹੁਨ[illegible]ਧੋ

ਨਿਤ ਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥
ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲ
ਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਛੰ ॥ ਮਹ
ਲਾ ॥੪॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਲਾਈ ॥
ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗ
ਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾ
ਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰ

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾ
ਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾ
ਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ [illegible]

ਉਗਾਵਹਤਿਓਗਹੀਆ॥੨॥ਗਉਣਾਕਿਆਕਿਬੁਵਣੇਕਿਕਰ
ਏਹਰਸਾਕਿਆਇਮੁੰਹਾਬਿਖੁਛੋਡੇ॥ਜਿਤੁਸਮਾਦਹਤਿ
ਤਹੀਨਾਕਾਪੂਰਨਖਸਮੁਹਮਾਰੇ॥੩॥ਕਰਹਾਕਿਪ੍ਰਸਭੁਦਰ
ਤੇਏਕਰੁਪਾਲਿਦਨਾਦਰਹਾਨਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅ
ਪੂਰਨਸਾਜਪਾਵਣਾ॥੩॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ॥੫॥ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋ
ਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਕਰਿਸੇਵਲਗਾਇਆਜੀਉ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨ
ਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀ
ਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਈ
ਜੀਉ॥੧॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇ

ਸਾਤਿਕਉਨਿਤਮਨੁਲਾਇਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾ
ਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਕ੍ਰਿਆਬਿਰਥੇ॥ਜ
ਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਬਰਤਨੇਮਸੰਜਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆ
ਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰ
ਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾ
ਮਿਨਆਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥
ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥
ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥
ਨਾਨਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁ
ਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥
॥੪॥੧੫॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ੫॥ ਮਾਧਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀ

ਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰ
ਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦ
ਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭ
ਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਡਭਾਗੀਆਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਆਬਡਿਭਾਗੀਆਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥
ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕਹਾਣੀ
॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿ
ਭਾਗੁਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿ
ਬੈਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆ
ਹਰਿਪਾਇਆਬਡਭਾਗੀਆਜੀਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭ
ਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਡਭਾਗੀਆਜੀਉ॥ਹ
ਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿ
ਨਾਮਿਵਜੀਵਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾਇਆਧਨਹਿਰਦੈ
ਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨਨਾਨਕਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇ
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ਪਰਵਿਰ
ਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਵੇਦੁ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥
ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ
ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ
ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲੁ
ਭਉ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁ
ਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾ
ਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥
॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮ
ਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰ
ਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿ
ਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੈ॥ਨਾਨਕਮੈਵਰੁ

ਹਿਭਾਵੈਜਾਗੈਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਅਤੈਸੋ॥੨॥ਬਾਬਾਲਗਨੁਗਣਾਇਆਹੰਭੀ
ਵੰਞਾਸਾਹੁਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋ
ਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆ
ਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨਾਉਨਰਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿ
ਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿਛੁੰਨੀਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨ
ਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥੩॥ਬਾਬੁ
ਲਿਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਰਹਸੀਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐਬਲਿਰਾਮਾ॥ਸਾਚੇ
ਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾ
ਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿਆਨੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁ
ਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁਖੁਪਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੧॥

ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤ
ਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅ
ਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀਪਿਆਵੈਚਾਉ
॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਜਲਿਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆ
ਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਰਤੀ
ਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲ
ਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕ
ਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀ
ਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿ
ਧੁਹੋਵਾਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾ

ਤੂ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ ਰਾ
ਖੈ ਭਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਸੁਲਤਾਨੁ
ਹੋਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ
ਪਾਉ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨ
ਕਾ ਸਭੁ ਵਾਉ ॥ ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਾਇਆ ਗਰਭਾ
ਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿ
ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮਿ

ਸੋਤੀਅਗਦਾਸਿਉਨੂਧਾਧਿਆਨਾਇ
ਵਖਾਏ
ਵਲਾਗਾਜਾਨਿਮਾਗਿਜਾਦੂਆਇਆਕ
ਲਿੜੀਤ.ਗਿਘਾੜੂਕ੍ਰਿਜਾਸੀਨਾਗਾਜੇ
ਸੀਰੰਲਮਦ੍ਹੁਕੀਤੈਮਸਤਕਿਤੈਸੀ
ਜੀਅਹੈਪਾਸਿ॥ਕਭੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀਪਤਿ
ਜੈਪਤਿਜੈਭੁਕਸਿਪਾਇਆਗਰਭਾਸਿ॥
੧॥ਦੂਜੈਪਤਿਜੈਗੈਟਿਕੈਵਣਜਾਗਿ.ਆ
ਸਿਰਾਦਿਸਾਰਿਗਇਆਧਿਆਨੁ॥ਤ
ਜੈਤਬਨਰਾਈਐਵਣਜਾਗਿਆਸਿ
ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਪਗਿਕਾਨੁ॥ਤਬੋਤਬ
ਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਰੇਸੁਤੁਤੋਮੇਗਾ॥
ਸੋਤਿਅਰੇਤਸੂਕਮਨਾਮੈ.ਗੰਤਰਤੇ

ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿ
ਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆ
ਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਵਿ
ਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹ
ਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਨ
ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ
ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ
ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ਅ
ਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇ
ਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿ

ਤ੍ਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧ
ਨਜੋਬਨਸੇਉਚਿਤੁ॥ਚਉਥੈਪ
ਹਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾ
ਵੀਆਇਆਖੇਤੁ॥ਜਾਜਮਿਪਕੜਿ
ਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾ
ਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ॥ਭੇਤੁਚੇਤੁ
ਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾਜਮਿਪਕ
ੜਿਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁਦਨੁਹੋ
ਆਦੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪ
ਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿ
ਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਰੈ
ਲਾਵੀਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੋਵਿਦਨਮਰੇਗੋਇੰਦਲੀਆਕਿਆਤਮਸੁਰੂਪਸਰਬਾਮਹਲਨ:
ਤਿਪੁਨਿਹਲਦੁਕ੍ਰੈਸਮਲੁਧਰਦ੍ਰਿੜਾ॥੧॥ਜਪਿਗੁਣਗਾਇ
ਮਨਸਾਤਿਕਰਸੋਦਿਪਿਆਰਿਆ॥ਕਿਅਖੋਜਹੀਢਿਤਰਸਾ
ਨ੍ਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਗੋਇਪਰਾਨੁਹਿਰਿਲਸਾਤਿਪਰਗਟਿ
ਨਾਕਿਅਤੁਰਤਾਗਿਰਸਾਤਾਸਿਓਸਭਹੁਨਾਕੀਢਿਗਾਤਾ॥੨॥
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਅਰਗਹਿਜਿਨਿਕੀਅਸੋਪ੍ਰਭਲੋੜੀ॥ਸਭ:
ਪਰਹਰੀਹਨਾਦਾਢਾਵਿਜਸੀਨਖਰਖੋੜੀ॥੩॥ਨਖਰ:
ਹਿਰਸੀਹਬੂਸੈਤੇਅਦੁਲਰਜਨਸਪਾਇਹਿਣਇ॥ਨਨਰਨ
ਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੇਨੇਰਆਹਿਣਿ॥੪॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀ
ਜਿਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠਿਚਲਿਆਤਾਧਨਖ

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਦਾਸਿ ਅਕੰਤੁ ਪਰਿ

ਜੀਉ ਤੁ ਜੀਉ ਤਿ ਸਭ ਕਹਾਂ ਤੋ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭੀ ਕਲਾ ਸੀ ਕੇਤ ਨਤ ਕੇਦੀ

ਪੂਛੈ ਤੇਰੀ ਵਾਤਾ ॥ ਕਾਪੇ ਦੀਆ ਅਨੇਕ ਸਾਮੇ ਵਿਤੁ ਅੰਸ ਤੁ ਕਨੇਤੁ

ਖਿਵਦਾ ॥ ਕਾਗਿ ਸਾਲਿ ਕੂਤ ਅਕੂਗਾ ਸੇਖੁਤੁ ਪਖੋਡਨ ਲੋਕਾ

ਖੁਆ ॥੩॥ ਸਭਨ ਸਾਹ ਕੇ ਵੰਝਣ ਮਾਤਿ ਤੇ ਕਲਾ ਵਖਾਣਾ ॥

ਨਕ ਪੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਨਤ ਜਾਣਿਆ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ

ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ

ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮ

ਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ

ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿ

ਸਿਅਗਲੀਹਉਮੈਰੋਗੁਵਿਕਾਰੁ॥ਸਹਦੇਪਰਵਾਹੁਅ

ਰੋਲਵਾਗੁਰਮਤਿਕੀਮਤਿਸਾਰੁ॥੫॥ਲਖਸਿਆਣ

ਪਜੇਕਰੀਲਖਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਾਪੁ॥ਬਿਨੁਸੰਗਤਿਸਾ

ਧਨਧ੍ਰਾਪੀਆਂਬਿਨੁਨਾਵੈਦੂਖਸੰਤਾਪੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜੀਅਰੇ

ਛੁਟੀਐਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨੈਆਪੁ॥੬॥ਤਨੁਮਨੁਗੁਰਪਹਿਵੇ

ਚਿਆਮਨੁਦੀਆਸਿਰੁਨਾਲਿ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣੁਖੋਜਿਢੰਢੋ

ਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਨਿਹਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿ

ਲਾਇਆਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨਾਲਿ॥੭॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ ਘਰੁ੨॥ ਧਨੁਜੋਬਨੁਅ

ਰੁਫੁਲੜਾਨਾਠੀਅੜੇਦਿਨਚਾਰਿ॥ਪਬਣਿਕੇਰੇਪਾਤ

ਜਿਉਢਲਿਢੁਲਿਜੁੰਮਣਹਾਰ॥੧॥ਰੰਗੁਮਾਣਿਲੈਪਿ

ਆਰਿਆਜਾਜੋਬਨੁਨਉਹੁਲਾ॥ਦਿਨਥੋੜੜੇਥਕੇਭ

ਇਆਪੁਰਾਣਾਚੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣਮੇਰੇਰੰਗੁਲੇ

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹਭੀ ਵੰਞਣੁ ਮਣੀਐ ਰੋਵਾਣੀ ਨੀ
ਬਾਣਿ ॥ ਤਾ ਕੀ ਨੇ ਸੁਟੇ ਨ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣੜੇ ਨੀ ਸੋਇ
॥ ਭਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣਿ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾ
ਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ਦੂਜਾ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀ
ਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ
ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾ
ਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ
॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ
॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ
ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂੰ ਸਰਵਰੁ ਤੂ [illegible]

ਆਣੂਨੈਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸੁਤਾ॥੪॥੩॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੩॥ ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀ
ਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸਲਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਮਨੁ
ਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰ
ਬਾਣੀ॥੧॥ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ॥ਪਿਤਸੁਤੋਸ
ਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ॥੧॥
॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੈਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿ
ਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾ
ਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ॥੨॥ਬੀਸਸਪ
ਤਾਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ॥
ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏ
ਕੁਤਾਰੈ॥੩॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥ਘਰੁ੪
ਅਛਲਛਲਾਈਨਹਛਲੈਨਧਾਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ
ਹਰਿਸਾਹਿਬ[illegible]

ਬਿਨੁ ਅਵਗੁਣ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿ
ਸਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪੂ
ਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੬॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਪਾਰਸਿ
ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰ
ਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੭॥ ਮਨ
ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦ
ਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀ

ਪਏਆ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥
ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ
ਇਉ ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀ-
ਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ
ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈ-
ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੪॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾ-
ਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵ-
ਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ
ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫॥ ਘਰੁ ੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ਨਮਸਕਾਰੈ॥ ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵ
ਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ
ਕਈ ਕੋਰੈ ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿ
ਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਰ
ਸੁ ਆਈ ਹੈ ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ॥ ਰਸਨਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ
ਦਰਸਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕਲਮਲ ਦੋਖ ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਨਾ॥ ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁ
ਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਨਾ॥੧॥

ਤਪੂਰਨਆਬਿਨਾਸੀਆਨਦਪਾਵਤਭਗਤਨੀਕਾਮਨਾਕਰ
ਗਾਵਿਣੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਸਾਗਰਗੰਭੀਰਸਮਾਨ
॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉਸੁਖ
ਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇ
ਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿ
ਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨੁਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀ
ਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫॥ਘਰੁ
ਜਨਕਉਪ੍ਰਭਸੰਗੇਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈ
ਸਭਕੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਮਾਂਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀ
ਸੁਤਦੇਹੁ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਪਰ
ਮਨਿਧਾਨਾ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਸਦਾਸਦਾਕੁਰ
ਬਾਨਾ॥੨॥

ਬਖਸਿਲੇਹੁਤਉਨਾਨਕਸੀਝੈ

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਲੋਹਾਹਿਰਨੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾ
ਰਸਗੁਨੁਪਾਰਸਕੋਹੋਇਆਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਹਾਪੁਰਖੁਹੈਪਾਰਸੁਜੋਲਾਗੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਗੁ
ਰਉਪਦੇਸਿਤਰੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਗੁਰਸੇਵਕਪੈਜਰਖਾਵੈ
ਗੋ॥੧॥ਸਾਤਿਗੁਰਬਚਨੁਬਚਨੁਹੈਨੀਕੋਗੁਰਬਚਨੀਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਅੰਬਰੀਕਿਅਮਰਾਪਦਪਾਏਸ
ਤਿਗੁਰਮੁਖਬਚਨਿਧਿਆਵੈਗੋ॥੨॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਰ
ਸਰਨਿਮਨਿਭਾਈਸੁਧਾਸੁਧਾਕਰਿਧਿਆਵੈਗੋ॥ਦਇਆ
ਲਦੀਨਭਏਹੈਸਤਿਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਵੈਗੋ
॥੩॥ਸਾਤਿਗੁਰਸਰਨਿਪਏਸੇਥਾਪੇਤਿਨਰਾਖਨਕਉਪ੍ਰ
ਭੁਆਵੈਗੋ॥ਜੇਕੋਸਰੁਸੰਧੈਜਨਊਪਰਿਫਿਰਿਉਲ
ਟੋਤਿਸੈਲਗਾਵੈਗੋ॥੪॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰੁ

ਸੇਵਕਿਤਿਨਦਰਗਹਮਾਨੁਦਿਵਾਵੈਗੋ॥ ਗੁਰਮਤਿਰ
ਸਤਿਗੁਰਮਾਤਾਪਿਆਵਹਿਰਿਗਹਿਗਹਿਲਿਮਿਲਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈਗੋ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੁਬੇਦੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਪ
ਰਚੈਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਹਰਿਹਰਿਰੂਪੁਹਰਿਰੂਪੋਹੋਵੈਹਰਿ
ਜਨਕਉਪੂਜਕਰਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਸਾਕਤਨਰਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀ
ਕੀਤੇਬੇਮੁਖਹਰਿਭਰਮਾਵੈਗੋ॥ ਲੋਭਲਹਰਿਸੁਆਨਕੀਸੰ
ਗਤਿਬਿਖੁਮਾਇਆਕਰੰਗਿਲਗਾਵੈਗੋ॥੭॥ ਰਾਮਨਾਮੁ
ਸਭਜਗਕਾਤਾਰਕੁਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਗੋ॥
ਨਾਨਕੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਤਸੰਗਤਿਰਾਖਿਸਮਾਵੈਗੋ
॥੮॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ॥ ਸੇਉਧਰੇ
ਜਿਨਰਾਮਧਿਆਏ॥ ਜਤਨਮਾਇਆਕੇਕਾਮਿਨ

ਆਇਓ॥ ਰਾਧਿਆਇਆ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਓ ਧਨਿ ਪਵੀ ਤੇ ਦ
ਰਤੁ ਗਈਆ॥ ਭਤ ਸੋ ਰਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਇਕ ਸਾਥਿ
ਉਲਿ ਦ੍ਰਸਾਰੀਆ॥ ਭਨਿ ਸਾਨਮੇ ਡਾਬਿਕਾਰ
ਲਹੀ ਤਰਉਤਿ ਨਕੇ ਪਾਇਓ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਸੁ
ਆਮੀ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ॥੧॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ
ਸਗਲਿਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣਾ॥ ਰਸਕਿ
ਸਕਿਮੁ ਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ
ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ॥ ਸਤਸੰਗਿ
ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ॥ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇ
ਣਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦ
ਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣਾ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ
ਗੋਪਾਲੈ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ॥ ਨਿਤ ਭਜ
ਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇ
ਆ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ

ਸੰਗੀਆਇਆ॥ਤਪਤਪਸੰਨਅਤਹਰਿਹਰਿਨਿਰੰ
ਜਨਗੋਬਿੰਦਸੰਨੁਸੰਗਿਲਾਏ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਗਿਦਇਆਜੀਨੈਤਹਰਿਤਨੁਬੂਝਉਪਾਏ॥ਮੰਗ
ਲਚਾਰਵੇਤਜੁਅਨੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦ
ਪ੍ਰਭਮਿਲੇਸੁਆਮੀਸੁਖਤਗਾਮੀਇਛਮਨਕੀਪੁ
ਨੀਆ॥ਬਜੀਬਧਾਈਸਹਜੇਸਮਾਈਬਹੁੜਿਦੁਖਿ
ਨਹੁਨੀਆ॥ਲੇਕੰਠਿਲਾਇਸੁਖਦਿਖਾਏਬਿਕਾਰਬਿਨ
ਸੇਮੰਦਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪੁਰਖ
ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗੁਕਲਿਆਣਮਹਲਾ॥੪ ॥ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰ
ਤੁਨਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇ
ਤੂਬਡਪੁਰਖਪਿਤਾਮੇਰੇਮਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹੈਤਅਗਮਅਗਮਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁ
ਨਹੁਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਸ
ਗੁਣ

ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤੂ ਅਮਿ
ਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇ
ਆ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧਉ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ
ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਤੁਮ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਦੀਸੁਰ
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ
ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਮਰੈ ਏਹ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ
ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ
ਨ ਕਛੂਐ ॥ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ

ਸਾਜਨੁ ਪਾਰਿ ਸਾਗਰ ਦੁਖ ਨਾਇਕ ਸ੍ਰਬ ਸਾਜੂ ਡੇਰ ਤੇ
॥ਰਹਾਉ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈ
ਐ ॥੧॥ ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਤ ਨਾਮੁ ਗਾਵਤ ਸਨੇਹ ਪਰਿਓ ਪਰ
ਸਿਰੁ ਨਗਾਈਐ। ਨਾਨਕ ਤਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਸਿਆਣੀਐ
ਹੀਰੇ ਹੀਰਾ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫
ਮੋਰੇ ਸਾਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ। ਸਦਾ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤਿ
ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾ
ਗੇ ਸਗਲੇ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿ
ਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਃ ੫
ਘਰੁ ੨

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾ
ਨਿ ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾ
ਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ
ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ॥ ਮ: ੫ ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ
ਬੇਦਾ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨਾ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਿਆਨ
ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ॥ ਅਸਟਾ ਘਰੁ ੧

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ
॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸ
ਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥

ਨਿਮਤਿਆਈਆਸੋਨਤੁਜਾਣੁ॥ਸਾਚੀਦਰਗ
ਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥ਹੁਕਮਿਪਛਾਣੁਸੁਨਣਾਅਕਾਲ
ਪਾਇਜਾਇਆ॥ਕਸ਼ੀਬਦਨੋਨਾਨਕਜਾਇ
ਜਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਪਭਾਤੀਮਹਲਾ੩॥ਆ
ਪੇਭਾਂਤਿਬਣਾਏਬਹੁਰੰਗੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉ
ਪਾਇਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਕੀਆ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇ
ਖੈਕਰੇਕਰਾਏਸਰਬਜੀਆਨੋਰਿਜਕੁਦੀ
ਆ॥੧॥ਕਲੀਕਾਲਿਮਹਿਰਵਿਆਰਾਮੁ॥
ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਪਤਾਨਾਮੁਵਰਤੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਿਘ
ਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੋਗੁ
ਹਰਿਭਰਿ
ਨਾਮੁਰਤਨੁਤਿਨਾਹਿਰਦੈਪਰਗਟਿਆਜੋ

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭੰਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੇ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ
ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ
ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ
ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏ
ਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ
ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ
ਗ ॥੫॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ
ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ

ਸੀਠੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਗੁਰ ਕੇ ਮਨ ਵੂਠੇ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨ
ਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ॥੨॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾ
ਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥
ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਸ
ਦਾ ਜਪੇ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰ
ਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁ
ਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰ
ਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ
ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ਹੋਆ

ਜੈਤੁਸ੍ਰੀ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗੀਤੋਆਧਾਰਗਾਸੁਤਾਚਨ
ਨਕਮੈਲਮਨੰਮੈਤਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿ
ਕੀਓਂਤ੍ਰਿਨਿਲੀਏਂਨਾਗਾਨਾਥਾਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗ
ਆਨਾਥਕਾਂਨਾਥੁ॥ਕੈਂਸੰਤਿਨਿਵਾਜੋਕਿ
ਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪ੍ਰਗਨਕਗਮਤਾਕੇਆਰ
ਗਾ॥੨॥ਸੁਣਗੋਵਿਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵਾਂ
ਲਅਚਰਿਗਾਵੀਤਜੌਨਿਨਭਵਾ॥ਈਤੰ
ਭ੍ਰਿਤੰਚਰਨਪ੍ਰਨਾਗੋ॥ਸੁਖਭ੍ਰਿਜਨਲਕਾ
ਚੇਦਰਥਾਗੋ॥੩॥ਜਿਸੁਮਗਤਾਰਿਸ੍ਰਿ
ਪਰਿਆਤਾਕੁਆ॥ਕੌਟਿਮਣੇਕੌਵਿਰ
ਲਾਚਾਸੁਆ॥ਨਾਲਿਥਲਮਤੀਆਕਿ
ਪੇਖੈਨਗਪ੍ਰਭੁਗਿ॥ਨਾਨਕਰਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ
ਤਿਸੁਜਿਨਪ੍ਰਭੁਗਿ॥੪॥੧॥੨॥ਪਰਤੀ

ਮਹਲਾ ੫॥ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅ
ਪਨੇ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜ
ਪਨੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁ
ਣਤ ਨਿਹਾਲ॥ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਬਿਖਿ
ਆ ਜੰਜਾਲ॥੧॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ਲਾ
ਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਆਇ
ਆ ਚੀਤਿ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਆ ਪ੍ਰ
ਗਾਸੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾ
ਸੁ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਦਇਆਲ
॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ
॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਅਪਣਾ

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਭਾਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ
ਨਠਿ ਗਏ ਦੁਖ ਪਾਪ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥
॥੧॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥
੨॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ
ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ਕਲਿ ਕਲੇ
ਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾ
ਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ
ਚਰਨ ਲਾਗਿ ਮਨੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ
॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖ
ਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪਾ ॥੨॥੭॥ ਧ
ਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ

ਰਣਿਟੇਕਾ॥ਊਚਮੂਚਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰ
ਸਰਬਊਪਰਿਤੁਹੀਏਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਦੁਖਬਿਦਾਰਦੈਨਹਾ
ਰਬੁਧਿਬਿਬੇਕਾ॥੧॥ਨਮਸਕਾਰਰਖ
ਨਹਾਰਮਨਿਅਰਾਧਿਪ੍ਰਭੂਮੇਕਾ॥ਸੰਤ
ਰੇਨਕਰਉਮਜਨੁਨਾਨਕਪਾਵੈਸੁਖ
ਅਨੇਕਾ॥੨॥੨॥੮॥

ਪਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧॥ ਅਸਟਪਦੀ॥

ਗੋਤਮੁਤਪਾਅਹਿਲਿਆਇਸਤ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਦੇਖਿਇੰਦ੍ਰੁਲੁਭਾਇਆ॥ਸਹਸ
ਸਰੀਰਚਿਹਨਭਗਹੂਏਤਾਮਨਿਪ
ਛੋਤਾਇਆ॥੧॥ਕੋਈਜਾਣਿਨਭੂਲੈ
ਭਾਈ॥ਸੋਭੂਲੈਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ਬਰਨੇ
ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਲੋਭੁ ਮੂਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਭੈ ਮੋਹ
ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੇ ਸੰਜੋਗ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਭਣੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਾਧ
ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ਸਿਮਰਣੁ
ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ
ਭੂਖ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਰਾਮ
ਰਮਤ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥
ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀਡੋੁਲਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨ
ਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੈਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀ
ਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾ
ਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩॥ਸੂਹੀ ਮ: ੫
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿ
ਹੋਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀ
ਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾ
ਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁਰਸਰਣਾਈ
॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪ
ਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥ਕਿਤਹੀਕਾਮਿਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿ
ਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸਾਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭ

ਕਿਤੁ [illegible] ਨਾਮੁ ਧਿਆਉ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ਆਪਣਾ ਸਾਈ ਆਪਛਾਣੈ ॥

੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ [illegible] ਕੀਨੀ ਸਭੀ [illegible] ਮਨੁ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਨ

ਕਿਤ [illegible] ਪਛਾਣੈ ॥੨॥ [illegible] ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਕਰੇ

ਤੂ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ਬਿਨਾਸੇ ਆਪਿ ਤਿਸ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥

੩॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਬਹੁਤੁ ਆਪਿ ਸਭ ਰਸਾਈ ॥ ਸਾਗਰਿ

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਕਵਨੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝ ਕਿਆ ਸੰਤੁ ਪਾਲਨ ਪਾਲਣ ਤਿਸ ਕਾ ਪਹਿਤਾ ॥ ਕ

ਦੀਪ ਤ੍ਰਿਸੁਤ ਸਗਲ ਦਾਤੇ ਕੀਆ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੇਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ [illegible]

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੰਤ ਰਖਿਓ ਤੂ ਦਾਤਾ ਰਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਤਾਂ ਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਰਖਿਓ ॥੧॥ ਸਿਮਰ ਕਰਨ ਬੇਨਤੀ

ਨਾਉ ਰੀਨ ਕੀਨਿਆ ਹੀ ਨਕਰਿ ਤ੍ਰਿਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਪਾਰ ਗਉਤਰੀ

ਗੁਣ ਸਿਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹਾਇ ਪਾਣੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸਭ ਗਉਤਰ

[illegible] ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਸਮ ਮਨ ਸਤਿ ਸੰਗਿ ਉਪਰਿ ਤ੍ਰਿਣਾ [illegible]

੩॥ ਕਿਤ ਦੂਖ ਮਨਿ ਆਸਕਾਰਥੁ ਜਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗੁ ਨਾਨਕ ਰੈ

ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਕਰਿਆ ਸਭੁ ਰਾਈ ਕਾਮਾਣੁ ॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧੁ ਭੁਲਾਇਆ ਖੰਡਤਾ ਨਾਹੀ ਪਾਣੁ

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਬੇਅੰਤ ਜੀ ਕਿਉ ਕੀਰਤਿ ਆਖਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਜਾਕੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੁਖੀ ਤੇ ਪਹਿਚਾਣੁ ॥ ਤੇ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸਮਾਣੁ

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ॥੧॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਿ ਤੇਰੇ

ਰੰਗਿ ਸਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਣੁ

॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਸਭਿ ਅਵਗੁਣ ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ ਨਾ

ਕੁਲ ਢੰਗੁ ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ਕਾਮ

ਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾ ਤਿਸੁ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ ਅੰਤਿ ਨ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ

ਤੇ ॥ ਸੁਣਤੇ ਗਾਵਤੇ ਸੁਣਤਿ ਬਹੁ ਸਾਖੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਵੜ

ਪਾਵਾ ॥੪॥ ਅਗਿਆਨ ਹੈ ਤਾ ਕਹੀ ॥ ਸਾਹਿਬਾ ਭਾਗੁ

ਜਾਗਿ ਜੁ ਆਇਣੀ ॥੫॥ ਜਉ ਮਨ ਰੀਝੈ ਤਮ ਆਪਣੀ ॥ ਤਉ

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਤਾਂ ਨਹਿ ਜਿਨਿ ਪਿਰ ਪਾਇਣੀ ॥੬॥ ਤਿਨ ਨੂੰ ਤਉ ਸਖਿ ਪੁਛਉ

ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹੁ ਭਾਇ ਹੋਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾਇਆ

੭ ॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕ ਸਤੁ ਹੋਵੈ ਸੀਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਜੋ ਕਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰ ਤੇਰਾ ਦੇਸੀ

॥੮॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੯ ॥

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧੁ

ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ

ਨ ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨ

ਹੀ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ

ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਚੁ ਜਾਨਿ ਤਿਨ ਕਉ ਨਾਨਕ ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਰਵਾਹੁ ॥

ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

ਸਤ ਬਾਨੁ ਸਾਤ ਬ੍ਰਾਮਿਤ ਰੰਗੁ ਸਾਚਿ ਬ੍ਰਮੇਰਾ ਮਿਤ ਰੰਗਾਨੁ ॥
ਨੀਅਸ ਸਾਬਰ ਕਉ ਰੋਇ ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਰਬਾਨ ਤੇਰੇ ਨਾਤਿ
ਪੂਰੀ ਆਤੁ ਪੁਰਾਣੀਆ ਰੂਪ ਦੇਖਾ ਸਾਹਿਬ ਪਿਆਰਾ ਈ ਮਿਤ੍ਰ ਕੀਆ
ਸੋਈ ਵੇਈ ਆਪਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇ
ਸਾਰ ॥ ਧਰਿ ਧਰਿਆ ਮਾਧਉ ਰਿਦੇ ਕਾਮਰ ਪਾਹਰਮਾਹਾ ਨੁਰੁ
ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਸੋ ਤਉ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੁ ਦੀਬਾਣੁ ਕੈਸਾ ਕੀਨ
ਕਿਆ ਮਤਿ ਸਾਰਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਾਗਰੁ ਅਕਥੁ ਅਗਮ ਨਾਨਕੁ
ਪੁਤੁ ਤੇਰਾ ਗਰਮਤੇ ਗੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਆਪ ਸਚ ਜਾਨਕੀ
ਆਰਾਮਿ ॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ
ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ

[illegible] ॥੧॥ [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੩॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੪॥ [illegible]

[illegible] ॥੫॥

[illegible]

[illegible] ॥੬॥ [illegible]

[illegible]

[illegible] ॥੭॥ [illegible]

[illegible]

ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦਾਸ ਪਾਸ ਵਸ੍ਰੀ ਤਿਹਿ ਪਾਰਿ ਗੁਰ ਸਮਾਨ
ਨਾਮਿ ॥ ਗਾਵਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ॥ ਜੋ
ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰੀ
ਜਿਨਿ ਤੈ ਅਸਮਾਨ ਰਚਾਇਆ ॥੧੦॥੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਭੋਗ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥੫॥

ਲਖਿ ਕਰਕੇ ਸੁ ਅਗਮੁ ਸਮਸਰ ਕਿਛੁ ਖਾਣੀ ਉਗਵਿ
ਗਤਿ ਉਸਤਤਿ ਸੀਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰ ਨਾਨਕ
ਜਾਇ ਉਸਤੁ ਬਖਤ ਨਗੀਆ ॥ ਮੰਡੀਏ ਖਿਦਮਤਿ ਨਕ ਵਾਂ
ਨਗੀਆ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਭਮ ਤਿਵੈ ਸਿਕੀਗਤਿ ਤਸੋ ਨੇ ਸ
ਰਪੀ ਸਭ ਸੀਗਾਖਟਿ ਜੀਉ ਸਤਿ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸਾਬਾਸੀਏ
ਸੀਸੋ ਜਸੁ ਕਰਤ ਬਿਹਣੀ ਸਭਨਾ ਤੇ ਸਮਸਰ ਕਰਤੇ ਵੇਖਦੇ
ਤਸਾ ਜਾਨੁ ਪਛੀਏ ਸੋ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਿਤਾ ਤਰਤ ਬਿਸ੍ਰਮ ਸਰੋ
ਕਿਤ ਮਸਤੀ ਸੁ ਮਾ ॥ ਸੋਵਾਲਿ ਕੀਏ ਸੀਗਾਹਿ ਕੈ ਜਾਨ ਪ

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਮਹਲਾ॥੫॥ ਵਾਰ॥ ੫

ਸਾਖੀਉਤਆਉਤਸਾਖੀਵਸਿਆਉਸਾਖੀਆਸੀਪੀ॥
ਰਕਾਮਗੁਰਤਗਣਿਤੀ॥ਤਾਆਨੁਸਾਖੀਤਜਪੁਸਨੁਸਤੁ
ਆਪਾਣੋਪ੍ਰੀਤਮਤੈਵੈਠੀ॥ਤਜਿਆਨੁਸੋਤਾਥੇਕਰੁਦੁਤਾ
ਸੋਵਿਏਕਨਿਸਾਨੋਥਾਗੁਖਨੁਸਗਾਦ ਇਆਲਾ
ਪ੍ਰੀਤਮਸਗਾਲਾਦੁਸਮਤਾਵਿਖਡਿਨੋਤਿਉਦਸਾਣੀ
ਤਿਨਿਉਦਾਸੀਬਹੁਨੀਵਿਯਾਤਿ ਪਾਵਨਾਨਾਨਕ
ਪੀਤਪੀਓਗਨਜਾਪੈਕਰਤੁਕੀਰਪਤਾਮੇਸਗੁਥੁਗਾਣੋਤੀ॥
॥੧॥ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਪਾਅਨੁਨਾਮਸੋਸੰਪੂਭੋਏਨੂਣੀਉਤਾਤੋਤੈ
ਬਤ੍ਰਪਰਕੰਗਸੁਦਾਰਿਸੋਤਨੀਸੋਂਤਨਿਮਾਨਿਬਾਬਿ
ਤ੍ਰਿਥੰਦਲਾਂਆਨੁਕਾਭਾਤੋਏਖਵਾਨੋਤੇਏਦੀਰਾ
ਸੀਰੀਮਨਿਭਾਗੋਨਮੁਲੈਣੋਗਾਸਾਏਵਾਏ॥

ਕਰੈ ਆਪੇ ਜੋਗਿ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਵਿਨਾਸੀਆਂ ਸਾਵਿ
ਗਤਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਿੰ ਪਾਤਿਸਾ ਏਕੈ ਤੂ ਬੀਏ
ਕੈ ਅਨਾਤੀ ਭਿਤਾ ਜਿੰਮ ਤ੍ਰਿਬੀ ਪਾਰਦ੍ਰਾਕ
ਉਨਤੈ ਕਰੈ ਥੀ ਕਿਤ੍ਰਾ ਜਾਗਾ ਥੀ ਪਿਤਤੋ ਦ੍ਰਿਥ ਪਨਕੇ
ਆਪਤ੍ਰਾ ਜਾਨ ਸਾਨ ਕੁ ਭਗਤੁ ਦ ਰਿਤੁ ਲਿਲਿਖਲਿ
ਬਲਿਖ ਬਿਖ ਬਿਸਮਦ ਬਲਿਤਾ ਗਿਆ ਅ
ਮ੍ਰਿਤਪੁਣਾ ਨਾਸਾ ਗਿਅਤੁ ਲਖੰਰਿ ਭਾਗਿ ਪਰੈ ਜੀਤੇਪ
ਰੈ ਅਪਰ ਆਪਗਾ ਆਪੁਨੈ ਭਾਣ੍ਹੁ ਕਰਿਮ ਦ੍ਰਾਨ
ਭ੍ਰਸਰੈ ਪਰਿਉਪਤਿ ਪਲਰੋ ਏਵੈ ਨਿਮ ਪਤ੍ਰ ਪਰਿ
ਅਨਾਤੀ ਸਮਸਾਰਿਉ ਜੀ ਅੰਗੈ ਨਿਸਮਾਰਿ ਕੋ ਵਿਪਰ
ਛਜਾਰੀ ਨਾਮ ਲੀਏ ਜਗਿਨਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤੁ ਦਾਰਿ
ਤੁ ਲਿਖੁ ਜਸਾ ਸਮਸਾਰਿ ਏਕ ਜੋਨੁ ਜਿਕੰਆਬਧਾਨ
ਕਿਰਵਾਲਿਖ ਵਲਿਬ ਵਿਸਮਾਦ ਵਾਲਿਨਾ ॥੧੪॥

ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਸ ਤਿਨ ਬਾਸ ਪਰ ਭੂਤ ਪ੍ਰਾਣ ਭੌਂਟ ਪਟੀ
ਜੈਤਸ੍ਰੀ ਪਨਾਂ ਨਕਰਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪੈਂਚਾਇਓ ਆਪ ਰਤੁ
ਸੈਨ ਮ੍ਰਤੁ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭੇਟੋ ਤਜੀਓ ॥੨॥ ਸੋਤਿ ਆਨਬ
ਪਿਆਨਥ ਜਿਤੁ ਜਨੌ ਤਿਤੁ ਰਖੁ ਤੁਤਾ ਜੈ ਜੈ ਸ੍ਰੀ
ਪਤਿ ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ਕਰਣ ਪਾਤਿ ਗਤਿ ਕਿਰਿ
ਲਖੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਜਿ ਜਾਨ
ਤ੍ਰਿਤਿਤੁ ਰਖ ਤੁ ਸੋਤੀਓ ॥੩॥ ਸੋਤਿ ਸੁਦ੍ਰਿ ਲੀਤੁ ਸ੍ਰੀ
ਰੁਤੀ ਪ੍ਰਭਤੁ ਦ੍ਰਾ ਬਿਨਿ ਕਿਤੁ ਸਰੋ ॥ ਸੋਤਿ ਛਾਡਿ ਕਿ
ਤ੍ਰਿਸ ਬ੍ਰਿਧ ਤਿ ਪਤ ਉਸ ਆਖਿ ਪਰੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਖਿ ਪਰੋਤ
ਰੈ ਪਿਆਸ ਸੇਰੋ ਜੀਅ ਤੀਂ ਪ੍ਰਭ ਪਤੋ ॥ ਲਾਰ ਲਾਡਿ
ਇਸਤ ਮਤਿ ਤ ਸਗੀਤੇਂ ਉਰਗ ਤੋ ॥ ਛ ਤਿ ਛਾਂਤਿਉ ਸਿ
ਤ੍ਰਿਅੰਪ ਰਾਜਿ ਉਖਕ ਦਿ ਪਿਤੁ ਰੈਨ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿ
ਅ ਪਾਇ ਪਿਆਸੇ ਜਾਸੀ ਗਤਿ ਸਾਦ੍ਰਿ ਲੀ [illegible] ਦਿ [illegible]

ਸ੍ਵੈਯਾ੪੧॥॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਰੇ ਭਾ
ਗ ॥ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁ
ਆਰ ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ
ਗਾਮੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ਨਵਲ ਨਵਤਨ
ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ
ਮੋਹੀ ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ
ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲਏ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੧॥
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਛੰਤ ॥ ਮੋਹਿ ਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੇਜਾਂ ਅਨਤੁ ਬਸਾਮ ਫੂਲਾ ਮਾ ਗੁਰ ਸਤ੍ਰ ਹੋਤ ਗਿਰ ਪਾਏਆ ਏਆ
ਮੰਗਲ ਗੀਆ ਫੂਰਾਮਾ ॥ ਫਰਬਗੀਆਸ
ਤਾਗਣੀ ਸਾਤਿਮ ਸਕਿਮਾਣਾ ਰਾਮਾ ॥ ਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਸੋ
ਕ੍ਰਿਤ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿ ਭਾਵਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਨਿਮ ਣੀਆ ਤਰਿ ਸਾਂਢੁ
ਤਰਿਆਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰਿ ਸੋਆ ਪਰਾਮਾ ॥ ਗੁੰਬਲੁ ਖਿਸਾਪਰਾਦੂ
[illegible] ਰਾਮਾ ॥ ਮੇਰਾ ਤਰੀ ਪ੍ਰਭੁ [illegible] ਕਰ

ਤਾਰਹਿ ਕਿਰਿ ਨਾਮਿ ਰਪੈ ਰਆ ਜਾਤੁ ਨਾਨਕ ਸਤਜਿ ਮਿਲਾਈ
ਆਤਮਿ ਰਾਮਿ ਸਤਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰੰਗੁਆ॥੨॥ ਮਨਹੁ ਸਜਣ ਅਨਦੀ ਪਾ
ਈਐ ਜਹਰਿ ਗਾਵੈ ਹੈ ਵਰਗਰ ਮਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਰਤ ਰਹਿ
ਰੰਗੁ ਤੈਏ ਧਾਨੈ ਰਾਮਾ॥ ਜਿਨ ਮਾਹੁ ਸਜਣ ਮਿਲ ਪਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਭਗੁ ਸਾਏ ਰਾਮਾ॥ ਤਿਮਿ ਤਰਿ ਰਾਖਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕੁ ਜਾਨੁ ਤੇਰਾ
ਮੁਆ॥੩॥ ਗੁਰ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿ ਨਾਇਆ ਤਨੁ ਤੁਹਿ
ਗਿਭੀ ਨਰਾਮਾ॥ ਭਗਤ ਵਛਲੁ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਿ
ਲੀਨ ਰਮੁਆ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਉ ਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਹਰਿ ਵੀ
ਰਾਮੁ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਰ
ਮੁਆ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭ
ਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਰੁ ਸੁਣਿਆ
ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਉ ਰਾਮਾ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਵਡੈ ਭਾਗੀ
ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾ
ਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ
ਮੋਹਿ [illegible] ਲਾਇਆ

ਮੋਤਾਖਾਨਿਵਾਂਈਐ॥੧॥ਭਾਈਆਸਮਾਤੀਭੁਤਰਿ
ਰੰਗਿਨੁਵੀਸਾਤਰਮੁਨਾਖੰਜੀਖੰਜਖਾਪਤਰਿਸੰਨ
ਪਾਣਰਮੁਨਾ॥ਸਿਭੇਸੰਤੇਪ੍ਰਗਰੋਦਾਇਆਰਭੁਕਥ
ਤੀਅਕਥਬੀਖੰਗਮੁਾ॥ਇਕਿਖਿਨਿਇਕਮਾਨਿਯਿੰ
ਆਇਸੁਆਮੀਵਾਇਪੂਤੀਧਿਅਗਿਾਕਰਜੇਨਿਪ
ਭੁਪੇਇਕਰੇਖਿਨੰਤੀਸਿਖੈਤਸਿਾਸੁਖਾਤਾ॥ਖਿਨ
ਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਤੇਰਾਸੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਆਖਾਤ
॥੨॥ਸਭਆਟਭੁਗਣੀਆਪੁਰਨਸਜੇਗਰਮਾਤ
ਖਸਮਬੂਨਭੁਏਗਇਆਦਿਜੇਗੁਰਮੁ॥ਸਿਭਿ
ਸਤਿਪਾਇਆਰੇਦਇਆਧਰੇਬਾਣੀਆਧਾਜਤੀ
ਆ॥ਸਿਭਿਇਕਤ੍ਰਭੁਏਸਭੰਜਿਢੋਏਸਤਿਪ੍ਰੀਤਿ
ਭੁਪਜੀਸਾਣੀਐ॥ਸਿਜਿਜੇਤਿਜੇਤੀਭੁਤਾਪ
ਤੀਰਿਨਾਸੁਸਭੁਗਸਭੁਰੇਗੇ॥ਖਿਨੂਇੰਤਨਾਕੰਸੰ
ਤੀਸਿਖੀਪ੍ਰਭੁਕਸਨੁਕਥਭੁਜੇਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਭੁਸ
ਤਦਨਾਸਿਸੰਕਾਗਿਰਾਮਾ॥ਅੰਪਭੁਧਾਗਿਇਆ

ਤੁਆਇਆਨਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੀਰਮਾਨਾਗੁਰਚਰਣਲਾ
ਗੀਸਤਜਨਜਾਗੀਸਜਾਲਾਈਵ ਪੁਨੀਤਨੋਨਾਮੇਰੀਆਂ
ਪੁਰੀਸਤਿਪੁਰੀਤਗਿਮਿਲੇਕੰਤਵਿਛੁੜਿਨਆਨਾਅਨਦਕਾ
ਨਦਿਨੁਵਜਤੀਵਜੇਤੀਮਾਤਮਨਕੀਤਿਆਗੀਨਾਥਿਨ
ਵੀਤਿਨਾਨਕਸਰਨਸੁਆਮੀਸਤਿਸੀਗਿਲਿਵਲਾਗੀ
ਰਾਮ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨॥

ਜੋਦਰਿਮਾਂਗਤੁਕੂਕਕਰੇਮਹਲੀਖਸਮੁਸੁਣੇਜਾਭਾਵੈਧੀਰਕ
ਭਾਵੈਧਕੇਏਕਵਡਾਈਦੇਇ॥੧॥ਜਾਣਹੁਜੋਤਿਨਪੂਛਹੁਜਾ
ਤੀਆਗੈਜਾਤਿਨਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਕਰਾਏਆਪਿਕ
ਰੇਇ॥ਆਪਿਉਲਾਮੇਚਿਤਿਧਰੇਇ॥ਜਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਕਰਤ
ਾਰੁ॥ਕਿਆਮੁਹਤਾਜੀਕਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਆਪਿਉਪਾਏ
ਆਪੇਦੇਇ॥ਆਪੇਦੁਰਮਤਿਮਨਹਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭ ਸਜਨ ਲਾਸਿ ਲਿਰਮ ਨਦਿਗ ਮਸਜੀਓ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮੋਚਨੁ
ਕੁਰਕੇ ਪੰਥੀ ਦਨ ਅਦੋਸ ਕੇਸ ॥ ਤਨਿਦੇਰ ॥ ਬਕਾਵਿਰ
ਪੁਨਕਾਵੇ ॥ ਨਿਹਨਿਰਾਇ ਅਕਰੁ ਕੰਰਸਿ ਸਜਨਨਨ
ਕਰੁਗਸਿ ਲਿਗੁ ਸਜੀਓ ॥੪॥੩॥